

Vlaams
Parlement

ingediend op **924** (2016-2017) – Nr. 1
14 oktober 2016 (2016-2017)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met
het Internationaal Verdrag van 1990 inzake
de voorbereiding op, de bestrijding van en
de samenwerking bij olieverontreiniging,
gedaan te Londen op 30 november 1990,
en het Protocol van 2000 inzake de voorbereiding op,
de bestrijding van en de samenwerking bij
de voorvallen van verontreiniging door schadelijke en
potentieel gevaarlijke stoffen,
gedaan te Londen op 15 maart 2000

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet.....	15
Advies van de Milieu- en Natuuraad van Vlaanderen	19
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	23
Advies van de Raad van State	29
Ontwerp van decreet.....	35
Bijlagen:	
– Nederlandse vertaling van het verdrag	41
– Engelse tekst van het verdrag	53
– Nederlandse vertaling van het protocol.....	69
– Engelse tekst van het protocol.....	81

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. BESPREKING ADVIEZEN**1. Adviesraden**

Advies werd gevraagd aan de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (Minaraad) en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV).

Beide adviesraden hebben schriftelijk gemeld geen advies uit te brengen.

Voor wat de Minaraad betreft, luidde de motivering dat “er nauwelijks of geen marge is tot beleidsmatige bijsturing van het instemmingsdecreet of de onderliggende verdragen”.

De SERV besliste geen advies te formuleren “vanuit selectiviteitsoverwegingen en omwille van de beperkte beleidsimpact”.

2. Raad van State

De Raad van State heeft op 30 augustus 2016 advies 60.036/1/V gegeven.

De enige, algemene opmerking die de Raad van State bij het voorontwerp van decreet maakte, heeft betrekking op de verplichte bekendmaking van de wijzigingen bij het Verdrag en het Protocol in het Belgisch Staatsblad. In dat verband herinnert de Raad eraan dat “de voorafgaande [lees: de stilzwijgende] instemming met de wijzigingen van een verdrag (...) geen afbreuk [doet] aan de verplichting (...) om die wijzigingen in het Belgisch Staatsblad bekend te maken opdat ze gevolg zouden hebben in het interne recht.”. Volgens de Raad van State is alleen de wetgever, op grond van artikel 190 van de Grondwet, bevoegd om te bepalen in welke vorm wetten en verordeningen bekendgemaakt moeten worden opdat ze verbindend zijn. Dit artikel is van overeenkomstige toepassing op internationale akten, zodat verdragen niet aan particulieren kunnen worden tegengeworpen zolang ze niet integraal in het Belgisch Staatsblad zijn bekendgemaakt. Hieruit concludeert de Raad van State, afdeling Wetgeving, dat “latere wijzigingen van het Verdrag en van het Protocol eveneens in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt. Niets staat er aan in de weg dat bijvoorbeeld de federale overheid deze taak op zich neemt.”.

Met deze opmerking kan worden ingestemd. Formeel is het uiteindelijk de federale minister van Buitenlandse Zaken die moet instaan voor de publicatie in het Belgisch Staatsblad van de instemmingswet bij zowel het verdrag en het protocol als bij latere wijzigingen ervan. Artikel 14 van het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de Gemeenschappen en de Gewesten over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen bepaalt immers: “Eens de formaliteiten van de inwerkingtreding van een gemengd verdrag zijn vervuld wordt de tekst samen met de wet van instemming, de referenties met betrekking tot de decreten/ordonnanties van instemming en informatie over de bekrachtiging of toetreding en inwerkingtreding, door toedoen van de Minister van Buitenlandse Zaken in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.”.

II. HET DOEL VAN HET ONTWERP VAN INSTEMMINGSDECREET

Dit ontwerp strekt ertoe op passende wijze instemming te verlenen met:

- 1° het Internationaal Verdrag van 1990 inzake de voorbereiding op, de bestrijding van en de samenwerking bij olieverontreiniging, gedaan te Londen op 30 november 1990;
- 2° het Protocol van 2000 inzake de voorbereiding op, de bestrijding van en de samenwerking bij de voorvallen van verontreiniging door schadelijke en potentieel gevaarlijke stoffen, gedaan te Londen op 15 maart 2000.

In de hiernavolgende tekst worden de betrokken akten het OPRC-Verdrag of het Verdrag, respectievelijk het OPRC-HNS-Protocol of het Protocol genoemd.

De instemming met beide internationale akten kadert in de volgende strategische doelstellingen, zoals opgenomen in zowel de beleidsnota Buitenlands Beleid, Internationaal Ondernemen en Ontwikkelingssamenwerking 2014-2019 als in de beleidsnota Omgeving 2014-2019. Een maatschappelijk gedragen en geïntegreerd omgevingsbeleid voor een kwaliteitsvolle omgeving:

- SD 1. 'De belangen van de Vlaamse samenleving worden internationaal goed behartigd' – OD 1.3 'Vlaanderen is gericht aanwezig in multilaterale organisaties';
- SD 2 'Omgevingsbeleid georiënteerd op Europese beleidskaders' – OD 8. 'Een doelgerichte deelname aan het internationaal beleid'.

III. HET OPRC-VERDRAG EN HET OPRC-HNS-PROTOCOL

1. Voorafgaande uiteenzetting

Het mariene milieu is uniek, vandaar de dwingende noodzaak om het te beschermen en het te behouden. Het OPRC-Verdrag en het OPRC-HNS-Protocol hebben gemeen dat ze een internationale (en mondiale) regeling bevatten voor interventies ter bescherming van het mariene milieu. Zoals zovele andere verdragen en protocollen, waarbij de notie 'bescherming van het mariene milieu' centraal staat, zijn ook het OPRC-Verdrag en het OPRC-HNS-Protocol uitgewerkt door de IMO – de Internationale Maritieme Organisatie – die als gespecialiseerde instelling binnen de Verenigde Naties instaat voor de veiligheid en beveiliging van de scheepvaart en het voorkomen van mariene verontreiniging door schepen.

Beide overeenkomsten leggen de juridische grondslag vast voor een interstatelijke samenwerking tot preventie en inperking van olieverontreiniging en van verontreiniging door schadelijke en gevaarlijke stoffen waarbij schepen, offshore-installaties, zeehavens en inrichtingen voor de overslag zijn betrokken.

Het OPRC-Verdrag behelst in hoofdzaak de verplichting voor zeeschepen om een rampenplan tegen olieverontreiniging aan boord te hebben, de verplichte melding van voorvallen waarbij olie in zee wordt geloosd of kan worden, en het opzetten van nationale en regionale samenwerkingssystemen bij de voorbereiding en de bestrijding van olieverontreiniging. In de marge van de totstandkoming van dit Verdrag werd de IMO uitgenodigd om een juridisch instrument te ontwikkelen waarbij de toepassing van het OPRC-Verdrag zou kunnen worden uitgebreid naar schadelijke en gevaarlijke stoffen. Dit resulteerde in het OPRC-HNS-Protocol.

2. De bevoegdheid van de overheden met betrekking tot de aangelegenheden geregeld door het OPRC-Verdrag en het OPRC-HNS-Protocol

De Werkgroep Gemengde Verdragen, een adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid, heeft op 24 maart 2004 beslist dat het in de twee gevallen om gemengde verdragen gaat. Beide hebben betrekking op zowel

federale bevoegdheden als bevoegdheden van de gewesten. Voor de toepassing van de verdragsbepalingen in de zeegebieden waarover België rechtsbevoegdheid heeft, is de federale overheid bevoegd. Het Vlaamse Gewest daarentegen is bevoegd voor de bescherming van het leefmilieu (artikel 6, §1, II, 1°, bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980), alsook voor de havens en hun aanhorigheden (artikel 6, §1, X, 3°, bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980).

3. Instemming door de federale overheid en de gewesten

Tijdens de periode die openstond voor ondertekening heeft België deze twee internationale akten niet ondertekend. Technisch gezien gaat het bij deze instemmingsprocedure bijgevolg om een toetreding door België tot beide akten.

Vooraleer België tot het Verdrag en het Protocol kan toetreden, moeten evenwel zowel de Federale Regering als de drie gewesten hun instemming betuigen. Federaal werd het wetsontwerp houdende instemming met het OPRC-Verdrag en het OPRC-HNS-Protocol reeds aangenomen. Voor de Senaat gebeurde dit op 8 november 2012, voor de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2012. De aldus door de Kamer aangenomen tekst werd aan de koning ter bekrachtiging voorgelegd, maar werd nog niet gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. Voor wat de gewesten betreft, heeft alleen het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest tot nu toe zijn instemming betuigd, met de ordonnantie van 27 maart 2014 (Belgisch Staatsblad van 7 mei 2014).

Dat België deze internationale overeenkomsten nog niet heeft goedgekeurd, betekent geenszins dat er voor de Belgische zeegebieden geen voorschriften zouden bestaan. Wanneer zich op de Noordzee incidenten voordoen waarbij olie of andere schadelijke of potentieel gevaarlijke stoffen in het mariene milieu terechtkomen, moet de Overeenkomst inzake de samenwerking bij de bestrijding van verontreiniging van de Noordzee door olie en andere schadelijke stoffen, gedaan te Bonn op 13 september 1983 (kortweg het 'Bonn-Akkoord' genoemd), worden nageleefd.

4. Aanleiding voor de totstandkoming van het OPRC-Verdrag

De onmiddellijke aanleiding tot het OPRC-Verdrag is de scheepsramp geweest met de Exxon Valdez: op 24 maart 1989 liep deze olietanker voor de zuidkust van Alaska op een rif met catastrofale gevolgen voor het milieu.

5. Inhoud van het OPRC-Verdrag

Hoewel de tekst van het OPRC-Verdrag en het OPRC-HNS-Protocol qua inhoud en opbouw in grote mate gelijklopen, wordt in deze toelichting geopteerd voor een aparte uiteenzetting.

Het OPRC-Verdrag bevat 19 artikelen en een bijlage die de vergoeding van de kosten van bijstand tot voorwerp heeft.

Artikel 1 omschrijft de algemene bepalingen van het Verdrag. Luidens het eerste lid moeten de Partijen alle passende maatregelen nemen ter voorbereiding op en ter bestrijding van een voorval van olieverontreiniging. Het tweede lid van dit artikel verwijst naar de Bijlage, die een integrerend onderdeel uitmaakt van het Verdrag. In het derde lid van dit artikel wordt het klassieke principe van de soevereine immuniteit ingesteld ten aanzien van oorlogsschepen, mariene hulpschepen of andere schepen in eigendom van of in beheer bij een staat, die op dat moment uitsluitend worden ingezet voor niet-commerciële overheidsdienst. Evenwel moeten ten aanzien van voormelde schepen, voor zover redelijk en uitvoerbaar, gelijk-

aardige maatregelen worden genomen in overeenstemming met de doelstellingen van het Verdrag.

In artikel 2 worden de begrippen gedefinieerd die verder in het Verdrag worden gehanteerd. In dit verband kan worden opgemerkt dat 'bedreiging van het mariene milieu', waarvan sprake in het punt 2°, afzonderlijk wordt vernoemd naast de bedreiging van de kust of de daarmee samenhangende belangen. De bedreiging van het mariene milieu is daardoor een zelfstandig criterium geworden in tegenstelling tot bijvoorbeeld het Internationaal Verdrag betreffende maatregelen in volle zee in geval van een ongeval dat verontreiniging door olie tot gevolg heeft of kan hebben, gedaan te Brussel op 29 november 1969, en het Protocol van 1973 betreffende de maatregelen in volle zee in geval van verontreiniging door stoffen, andere dan oliën, en van de Bijlage, gedaan te Londen op 2 november 1973. Ten opzichte van voornoemde verdragen betekent dit dus een verruiming van de werkingssfeer ten gunste van de bescherming van het mariene milieu als zodanig. Voor wat de definities van 'olie' (punt 1°) en 'schip' (punt 3°) betreft, is het belangrijk erop te wijzen dat het Verdrag telkens de meest ruime omschrijving hanteert: "minerale olie in elke vorm" en "elk vaartuig, van welk type ook". Deze laatste omschrijving werd ook gehanteerd in de wet van 6 april 1995 betreffende de voorkoming van verontreiniging door schepen (cf. artikel 1, 4°) en in de wet van 20 januari 1999 ter bescherming van het mariene milieu in de zeegebieden onder de rechtsbevoegdheid van België (cf. artikel 2, 8°).

Artikel 3 vormt één van de essentiële bepalingen, met name de verplichte aanwezigheid, al naargelang het geval, van een nood- of rampenplan tegen olie-verontreiniging (aan boord van een schip, bij exploitanten van een offshore-installatie of bij autoriteiten of exploitanten van zeehavens en inrichtingen voor de overslag van olie). Deze verdragsbepaling werd intussen reeds ingevoerd in de wet van 6 april 1995, in artikel 11bis, dat een noodplan voor koolwaterstoffen-verontreiniging verplicht stelt voor ieder olietankschip met een brutotonnage van 150 ton of meer en ieder ander schip dat geen olietankschip is, met een brutotonnage van 400 ton of meer.

Artikel 4 stelt verplichte meldingsprocedures in voor gezagvoerders of anderen die het bevel voeren over schepen die onder de vlag van een Partij varen alsook voor personen die het gezag voeren over offshore-installaties die onder de rechtsmacht van een Partij vallen. Zij moeten onmiddellijk iedere gebeurtenis aan boord van hun schip of offshore-installatie of elke waargenomen gebeurtenis op zee melden aan de dichtstbijzijnde kuststaat of aan de kuststaat onder de rechtsmacht waarvan de offshore-installatie valt. 'Onder haar rechtsmacht' omvat de territoriale zee, de exclusieve economische zone en het continentaal plat. Deze meldingsplicht geldt bovendien ook voor: (i) personen die het gezag voeren over zeehavens en inrichtingen voor de overslag van olie; (ii) (lucht)vaartuigen belast met het toezicht op zee; (iii) piloten van burgervliegtuigen.

Artikel 5 bepaalt het verdere verloop van deze meldingsprocedure en de door de kuststaten te nemen maatregelen na ontvangst van een dergelijke melding: evaluatie om vast te stellen of het een voorval van olieverontreiniging betreft, evaluatie van de aard, de omvang en de mogelijke gevolgen, en informatie aan alle staten waarvan de belangen waarschijnlijk zullen worden aangetast of reeds zijn aangetast.

Door artikel 6 wordt de instelling van nationale en regionale systemen voor voorbereiding en bestrijding van olieverontreiniging verplicht. Elk nationaal systeem omvat de aanwijzing van de bevoegde nationale autoriteit(en) tot voorbereiding op en bestrijding van voorvallen van olieverontreiniging, alsook de aanwijzing van één of meer nationale operationele meldpunten voor het ontvangen en doorgeven van de in artikel 4 bedoelde meldingen en van de autoriteit die bevoegd is om namens

de staat om bijstand te verzoeken of te verlenen. Daarnaast moet ook een nationaal noodplan worden opgesteld dat mede de organisatorische verhouding tussen de verschillende betrokken organen behelst (artikel 6, 1)). In artikel 6, 2), wordt bepaald dat, voor zover zulks mogelijk is, ook een minimumniveau van vooraf te plaatsen oliebestrijdingsapparatuur bepaald moet worden, evenals een oefenprogramma voor betrokken organisaties, voortdurend beschikbare plannen en communicatievoorzieningen en een regeling om de bestrijding van olieverontreiniging af te stemmen op de mogelijkheden om de nodige middelen te mobiliseren. Een en ander kan hetzij afzonderlijk gebeuren, hetzij door middel van bilaterale of multilaterale samenwerking, en, waar gepast, in samenwerking met de olie- en de scheepvaartindustrie, de havenautoriteiten en andere daarvoor in aanmerking komende lichamen. Artikel 6, 3), ten slotte omschrijft de gegevens die over deze elementen aan de IMO moeten worden meegedeeld.

Artikel 7, 1), vermeldt de internationale samenwerkingsvormen bij de bestrijding van dreigende of effectieve olieverontreiniging: samenwerking, adviesdiensten en technische bijstand. De financiering van de kosten die met deze bijstand zijn gemoeid, geschiedt op basis van de bepalingen vervat in de Bijlage bij het Verdrag. Artikel 7, 2), kent de IMO een rol toe bij de voorlopige financiering van de in het eerste lid vermelde kosten, indien de betrokken staat daarom verzoekt. Artikel 7, 3), gebiedt de ontvangende staten maatregelen te nemen ten behoeve van het vlot aankomen, verplaatsen en vertrekken van personeel en materieel voor oliebestrijding.

Artikel 8 heeft de samenwerking bij onderzoeks- en ontwikkelingsprogramma's tot voorwerp. Deze samenwerking kan gebeuren via de IMO of de desbetreffende regionale organisaties of regelingen en neemt de volgende vormen aan: contact tussen de onderzoeksinstituten van de verschillende staten, de regelmatige organisatie van internationale symposia en de opstelling van normen voor onderling verenigbare oliebestrijdingstechnieken en -apparatuur.

Artikel 9 specificeert de samenwerkingsverplichting uit artikel 7 op technisch vlak. In tegenstelling tot het MARPOL-verdrag, waarin enkel melding wordt gemaakt van het 'bevorderen' van steun, is er hier sprake van een effectieve verplichting tot steun aan partijen die daarom verzoeken (artikel 9, 1)). De betrokken partijen zijn ertoe gehouden samen te werken bij de overdracht van de desbetreffende technologie (artikel 9, 2)).

Artikel 10 stimuleert de Partijen om bilaterale en/of multilaterale overeenkomsten te sluiten.

Krachtens artikel 11 blijven de rechten en verplichtingen van een Partij uit hoofde van een ander verdrag of internationale overeenkomst onverkort van toepassing.

In artikel 12 worden de taken van de IMO in dit Verdrag uitvoerig belicht (onder meer informatievoorziening, opleiding en vorming, technische diensten en technische bijstand).

Artikel 13 bepaalt dat dit Verdrag het voorwerp zal vormen van een evaluatie van de doeltreffendheid ten opzichte van de doelstellingen ervan.

Artikel 14 beschrijft de complexe wijzigingsprocedures van het Verdrag. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen een wijziging na behandeling door de IMO, en een wijziging door een Conferentie van Partijen bij het Verdrag (COP).

Bij wijzigingen na behandeling door de IMO (artikel 14, 2)) wordt verder onderscheid gemaakt tussen:

- wijzigingen van een artikel van of van de Bijlage bij het Verdrag; en
- wijzigingen van een Appendix.

Voor beide categorieën gelden de volgende procedureregels. Een Partij bij het Verdrag doet een voorstel tot wijziging en legt het voor aan de IMO die het verspreidt onder alle leden van de IMO en alle Partijen bij het Verdrag. Het Comité voor de Bescherming van het Mariene Milieu van de IMO neemt daarop het voorstel in behandeling. Alle Partijen bij het Verdrag mogen hieraan deelnemen, ook al behoren ze niet tot de IMO. Als twee derden van de aanwezige Partijen binnen het Comité instemmen met een voorgestelde wijziging, is zij aangenomen. Vervolgens legt de secretaris-generaal de aangenomen wijziging ter aanvaarding voor aan alle Partijen bij het Verdrag. Gaat het om een wijziging aan een artikel van of aan de Bijlage bij het Verdrag, dan wordt zij geacht te zijn aanvaard op de datum waarop twee derden van de Partijen deze heeft aanvaard. Een wijziging van een Appendix wordt geacht te zijn aanvaard na afloop van de termijn die in beginsel is bepaald door het Comité voor de Bescherming van het Mariene Milieu van de IMO. Wijzigingen die aldus zijn aanvaard, worden ten aanzien van de Partijen die hiermee hebben ingestemd van kracht zes maanden na de datum waarop zij geacht worden te zijn aanvaard.

Bij wijziging door een COP (artikel 14, 3)) worden de volgende regels gehanteerd. Elke Partij bij het Verdrag kan de secretaris-generaal van de IMO verzoeken om een COP bijeen te roepen ter behandeling van verdragswijzigingen. Zij moet hiervoor gesteund zijn door ten minste een derde van de Partijen bij het Verdrag. Als twee derden van de aanwezige Partijen hebben ingestemd met een verdragswijziging, wordt zij door de COP aangenomen. Daarop legt de secretaris-generaal van de IMO de aangenomen wijzigingen ter aanvaarding voor aan alle Partijen. Tenzij de COP anders beslist, worden de aldus aangenomen wijzigingen geacht te zijn aanvaard en worden zij van kracht overeenkomstig de regels die gelden bij behandeling door de IMO. De aanneming en inwerkingtreding van een wijziging die een aanvulling vormt op de Bijlage of op een Appendix, geschiedt volgens de procedure die geldt voor een wijziging van de Bijlage.

De artikelen 15 tot en met 19 vormen de klassieke 'slotbepalingen' inzake de ondertekening, bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring en toetreding (artikel 15), de inwerkingtreding (artikel 16), de opzegging (artikel 17), depositaris (artikel 18) en de talen waarin het Verdrag is opgesteld (artikel 19).

De Bijlage betreft de kostenvergoedingsregeling. Principieel moet de verzoekende Partij de hulpverlenende Partij vergoeden (lid 1, a), i)), waarbij de kosten op billijke wijze moeten berekend worden overeenkomstig het recht en de praktijk van de hulpverlenende Partij (lid 2)). Beide Partijen werken samen bij het verhalen van de schadevergoeding. Ten opzichte van het eventuele saldo kan de hulpverlenende Partij afzien van kostenvergoeding op vraag van de verzoekende Partij, onder meer rekening houdend met de behoeften van ontwikkelingslanden (lid 3)). Tot slot laat het OPRC-Verdrag de toepassing van andere bepalingen van nationaal en internationaal recht betreffende het op derden verhalen van de kosten van maatregelen naar aanleiding van verontreiniging of dreigende verontreiniging onverlet (lid 4)). Dit heeft tot gevolg dat de bestaande internationale en nationale rechtssystemen die deze aansprakelijkheid regelen onverkort van toepassing blijven. Voor wat de Belgische nationale regelgeving betreft, kan aldus verwezen worden naar de wet van 20 januari 1999 ter bescherming van het mariene milieu in de zeegebieden onder de rechtsbevoegdheid van België, en naar het koninklijk besluit van 25 oktober 2007 betreffende herstelmaatregelen ingevolge de aanmerkelijke aantasting van het mariene milieu en de terugvordering van de kosten voor de preventieve maatregelen, inperkingsmaatregelen en herstelmaatregelen.

6. Inhoud van het OPRC-HNS-Protocol

Het OPRC-HNS-Protocol vindt zijn rechtsbasis in resolutie 10, aangenomen door de Conferentie inzake Internationale Samenwerking bij de Voorbereiding op en de Bestrijding van Olieverontreiniging, en waarbij de uitbreiding van het toepassingsgebied van het OPRC-Verdrag (voorvallen van olieverontreiniging) tot schadelijke en gevaarlijke stoffen werd beoogd.

Behoudens een aantal uitzonderingen volgt het OPRC-HNS-Protocol dezelfde structuur als het OPRC-Verdrag.

Artikel 1, 1), omschrijft de algemene bepalingen van het Protocol, met in het bijzonder de verbintenis van de Partijen om passende maatregelen te nemen ter voorbereiding op en ter bestrijding van een voorval van verontreiniging door schadelijke en potentieel gevaarlijke stoffen. Artikel 1, 2), bepaalt dat de Bijlage een integrerend onderdeel uitmaakt van het Protocol. Artikel 1, 3), huldigt het klassieke principe van de soevereine immuniteit ten aanzien van oorlogsschepen, mariene hulpschepen en andere schepen in eigendom van of in beheer bij een staat die tijdelijk uitsluitend worden ingezet voor niet-commerciële overheidsdienst, met dien verstande dat ten aanzien van voormelde categorieën – voor zover redelijk en uitvoerbaar in de praktijk – gelijkaardige maatregelen in overeenstemming met de doelstellingen van het Protocol worden genomen.

Artikel 2 definieert de begrippen die verder in het OPRC-HNS-Protocol worden gehanteerd. Hierin staat vooral het begrip 'schadelijke en potentieel gevaarlijke stoffen' centraal, dat als volgt wordt omschreven: "elke stof, anders dan olie, die, indien in het mariene milieu gebracht, waarschijnlijk gevaar oplevert voor de gezondheid van de mens, de levende rijkdommen en het mariene leven schaadt, afbreuk doet aan de leefbaarheid of ander rechtmatig gebruik van de zee belemmert.". Deze definitie is ontleend aan artikel 1, (4), van het UNCLOS-verdrag 'verontreiniging van het mariene milieu'.

Artikel 3, 1), regelt de plicht voor schepen die de vlag voeren van een Partij om een rampenplan voor voorvallen van verontreiniging aan boord te hebben, alsmede de melding aan bepaalde autoriteiten van dergelijke voorvallen, een en ander in overeenstemming met de bestaande verdragen in het kader van IMO (eerste lid). Immers, tijdens de onderhandelingen gold als uitgangspunt dat er geen nieuwe verplichtingen aan de scheepvaart zouden worden opgelegd. Wat betreft offshore-installaties wordt het aan de Partijen overgelaten om door middel van nationale voorschriften en/of bedrijfsinterne milieuzorgsystemen een rampenplan aan boord te hebben (tweede lid). Reden hiervoor is de relatief geringe hoeveelheid gevaarlijke en schadelijke stoffen die op een offshore-installatie aanwezig zijn. Artikel 3, 2), betreft de verplichting tot het hebben van een rampenplan voor voorvallen van verontreiniging door schadelijke en potentieel gevaarlijke stoffen in zeehavens en inrichtingen voor de overslag van deze stoffen, die door de Partijen zelf gekozen worden. Artikel 3, 3), legt in hoofde van de autoriteiten van een Partij die een verontreiniging vaststellen een communicatieplicht op ten behoeve van belanghebbende Partijen.

Artikel 4 regelt de nationale en regionale systemen voor voorbereiding en bestrijding: de Partijen moeten een nationaal systeem opzetten om voorvallen van verontreiniging doeltreffend te kunnen bestrijden. Naast de aanwijzing van een bevoegde nationale autoriteit en een nationaal meldpunt omvat dit systeem ook een nationaal rampenplan (artikel 4, 1)). In het tweede lid wordt bepaald dat, voor zover zulks mogelijk is, ook een minimumniveau van vooraf te plaatsen bestrijdingsapparatuur bepaald moet worden, evenals een oefenprogramma voor betrokken organisaties, voortdurend beschikbare plannen en communicatievoorzieningen, alsook een regeling om de bestrijding van voorvallen van verontreiniging af te

stemmen op de mogelijkheden om de nodige middelen te mobiliseren. Een en ander kunnen de Partijen – elk afzonderlijk – doen, dan wel via samenwerking, bilateraal of multilateraal. Indien van toepassing moet er bovendien samenwerking zijn met de scheepvaartindustrie, met industrieën die werken met schadelijke en potentieel gevaarlijke stoffen, met havenautoriteiten en andere daarvoor in aanmerking komende entiteiten. Ten slotte omschrijft het derde lid de informatie die hierover aan de IMO moet worden meegedeeld. Het verstrekken van deze informatie is vanzelfsprekend van belang voor landen die niet in staat zijn om dit soort operationele zaken zelfstandig te verwezenlijken en die bij voorvallen van verontreiniging zijn aangewezen op regionale samenwerking. Gezien het diverse en gecompliceerde karakter van de bestrijding van schadelijke en gevaarlijke stoffen is regionale samenwerking echter ook voor meer ontwikkelde regio's van belang. In dit opzicht is België, zoals hoger reeds vermeld, partij bij het Bonn-Akkoord.

Zoals voor het OPRC-Verdrag (artikel 7) voorziet artikel 5 van het Protocol in internationale samenwerking bij de bestrijding van verontreiniging. Het eerste lid vermeldt in dat verband de vormen van samenwerking bij de bestrijding van dreigende of effectieve voorvallen van verontreiniging: samenwerking, adviesdiensten en technische bijstand. De financiering van de kosten die met deze bijstand zijn gemoeid, geschiedt op basis van de bepalingen die in de Bijlage bij het Protocol zijn opgenomen. Artikel 5, 2), kent de IMO een rol toe bij de voorlopige financiering van de bijstandskosten, indien de betrokken staat hierom verzoekt. Hiermee wordt de indruk vermeden dat de kosten van de gehele hulpverleningsoperatie al op voorhand volledig moeten gedekt zijn door een garantie, wat met name voor ontwikkelingslanden een onhaalbare eis zou kunnen zijn. Tot slot gebiedt artikel 5, 3), de ontvangende staten de nodige juridische of bestuurlijke maatregelen te treffen ten behoeve van het vlot aankomen, verplaatsen en vertrekken van personeel en materieel voor bestrijding van verontreiniging.

Artikel 6 heeft de samenwerking bij onderzoeks- en ontwikkelingsprogramma's tot voorwerp. Deze samenwerking kan gebeuren via de IMO of de desbetreffende regionale organisaties of regelingen (eerste lid) en neemt de volgende vormen aan: contact tussen de onderzoeksinstellingen van de verschillende staten (tweede lid), de regelmatige organisatie van internationale symposia over onderwerpen die van belang zijn bij de bestrijding van voorvallen van verontreiniging (derde lid) en de opstelling van normen voor onderling verenigbare bestrijdingstechnieken en -apparatuur (vierde lid).

Artikel 7 specificeert de samenwerkingsverplichting uit artikel 5, 1), op technisch vlak. Zo zijn de Partijen bij het Protocol verplicht om technische bijstand te verlenen aan andere Partijen als die daarom verzoeken (artikel 7, 1)). Op basis van het tweede lid van dit artikel zijn de betrokken partijen ertoe gehouden samen te werken bij de overdracht van de desbetreffende technologie.

Artikel 8 moedigt de Partijen aan om bilaterale en/of multilaterale overeenkomsten af te sluiten.

Krachtens artikel 9 blijven de rechten en verplichtingen van een Partij uit hoofde van enig ander verdrag of enige andere internationale overeenkomst onverkort van toepassing.

Artikel 10 behandelt de institutionele regelingen. Daadwerkelijk uitvoering geven aan de belangrijke rol die is weggelegd voor de IMO is afhankelijk van de instemming van deze organisatie en de beschikbaarheid van voldoende middelen. De IMO kan daarom zelf bepalen welke taken zij in welk tempo oppakt. De IMO moet voor de uitvoering van dit artikel een programma ontwikkelen en bijhouden. De secretaris-generaal van de IMO heeft reeds het verzoek gekregen om te gaan werken aan de uitvoering van het bepaalde in artikel 10. Hierbij is ook een rol

toebedeeld aan de Commissie inzake de Bescherming van het Mariene Milieu en de lidstaten van de IMO. Er wordt van uitgegaan dat deze taken kunnen worden opgepakt met een minimale uitbreiding van het personeelsbestand van het secretariaat, waarvan de kosten zullen worden doorberekend aan de leden van de IMO conform de daarvoor geldende verdeelsleutel die is gebaseerd op de tonnage van de vloot.

Luidens artikel 11 moet het Protocol geëvalueerd worden op zijn doeltreffendheid, vooral met betrekking tot de principes van samenwerking en bijstandsverstrekking die eraan ten grondslag liggen. Deze evaluatie gebeurt door de Partijen binnen de IMO.

Artikel 12 beschrijft de wijzigingsprocedures van het Protocol, waarvoor *mutatis mutandis* kan verwezen worden naar de uiteenzetting bij artikel 14 van het Verdrag.

Artikel 13 en de artikelen 15 tot en met 18 vormen de klassieke 'slotbepalingen' inzake de ondertekening, bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring en toetreding (artikel 13), de inwerkingtreding (artikel 15), de opzegging (artikel 16), depositaris (artikel 17) en de talen waarin het Verdrag is opgesteld (artikel 18).

Artikel 14 houdt een institutionele regeling in die ad hoc is uitgewerkt ten behoeve van Hongkong-China. Een gelijkaardige regeling vindt men trouwens terug in de Internationale Conventie inzake de controle op schadelijke aangroeiwerende systemen op schepen (2001) en het Internationaal verdrag voor de controle en management van ballastwater en sedimenten van schepen (2003).

De Bijlage betreft de kostenvergoedingsregeling. Principieel moet de verzoekende Partij de hulpverlenende Partij vergoeden (eerste lid, a), i)), waarbij de kosten op billijke wijze moeten berekend worden overeenkomstig het recht en de praktijk van de hulpverlenende Partij (tweede lid). Beide Partijen werken samen bij het verhalen van de schadevergoeding. Ten opzichte van het eventuele saldo kan de hulpverlenende Partij afzien van kostenvergoeding op vraag van de verzoekende Partij, onder meer rekening houdend met de behoeften van ontwikkelingslanden (derde lid). Tot slot laat het Protocol de toepassing van andere bepalingen van nationaal en internationaal recht betreffende het op derden verhalen van de kosten van maatregelen naar aanleiding van verontreiniging of dreigende verontreiniging onverlet (vierde lid).

IV. DE INWERKINGTREDING VAN HET OPRC-VERDRAG EN HET OPRC-HNS-PROTOCOL

De inwerkingtreding van het Verdrag en van het Protocol is voor beide akten op dezelfde wijze geregeld. Beide treden in werking twaalf maanden na de datum waarop ten minste vijftien Staten het zonder voorbehoud van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring hebben ondertekend, of de vereiste akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding hebben neergelegd bij de secretaris-generaal van de IMO (artikel 16, 1), Verdrag – artikel 15, 1), Protocol). Aldus is het Verdrag in werking getreden op 13 mei 1995, het Protocol op 14 juni 2007.

Voor Staten die, zoals België, een instemmingsprocedure voeren middels toetreding, is de inwerkingtreding bepaald op drie maanden na de datum waarop de Staat in kwestie de akte van toetreding heeft neergelegd (artikel 16, 3), Verdrag – artikel 15, 3), Protocol).

Volgens de laatste informatie van de IMO¹ hebben inmiddels 109 landen het OPRC-Verdrag bekrachtigd, aanvaard of goedgekeurd. Voor wat het OPRC-HNS-Protocol betreft gaat het om 37 landen.

V. IMPACT VAN DE GOEDKEURING VOOR VLAANDEREN

Zoals reeds in hoofdstuk III, punt 2, van deze memorie gesteld, kunnen er in het voorliggend dossier zowel op het federale als op het gewestelijke niveau bevoegdheden worden onderscheiden. Voor wat het Vlaamse Gewest betreft, werden verschillende, geldende, regelgevende instrumenten getoetst aan het OPRC-Verdrag en het OPRC-HNS-Protocol, met daarbij de focus op de vraag of deze met elkaar interfereren en wat daarbij de impact van de goedkeuring voor Vlaanderen zou zijn.

Zo werden vooreerst de Schelde- en Maasverdragen getoetst. Geen tegenstrijdige bepalingen werden hierbij vastgesteld.

De VLAREM II-regelgeving stelt over olieverontreiniging in de algemene voorwaarden van artikel 4.2.2.1.1, 7°, dat er bij een lozing van bedrijfsafvalwater geen oliën, vetten of andere drijvende stoffen mogen geloosd worden in zulke hoeveelheden dat een drijvende laag kan vastgesteld worden. Dit is niet in tegenspraak met de bepalingen van het OPRC-Verdrag en het OPRC-HNS-Protocol. Ook de milieukwaliteitsnormen voor schadelijke stoffen in de waterlopen zijn hiermee verenigbaar. Er worden in het Verdrag geen lozingsnormen opgelegd, en dus is er op het vlak van vergunningsverlening eveneens geen probleem.

Voor incidenten met oppervlaktewaterkwaliteit die de grenzen van het Vlaamse Gewest overschrijden, bestaan er vandaag reeds afspraken met het Brusselse en het Waalse Gewest, Frankrijk en Nederland om de communicatie daaromtrent vlot te doen verlopen. Elk van deze partijen beschikt over een hoofdwaarschuwingspost voor het stroomgebiedsdistrict van Schelde en Maas. De gehanteerde werkwijze heeft door de jaren heen reeds haar nut bewezen. De inwerkingtreding van het OPRC-Verdrag en het OPRC-HNS-Protocol zullen hierop geen invloed hebben.

Wanneer we het Scheepvaartbegeleidingsdecreet, dat bijvoorbeeld de meldplicht regelt, onder de loep nemen en lezen naast het OPRC-Verdrag en het OPRC-HNS-Protocol, dan kan worden geconcludeerd dat de verschillende teksten elkaar aanvullen. Hetzelfde geldt voor de Algemene Nood- en Interventieplannen Noordzee en ten slotte de interne noodplanning van de havens, voor zover deze laatste voorhanden zijn. De noodplannen, zowel voor de Noordzee, als voor de havens, zijn erop gericht om bijvoorbeeld olievervuiling te bestrijden. Het Maritiem Informatie Kruispunt, het MIK, te Zeebrugge, speelt hierbij een cruciale rol. Bij het inwerkingtreden van het OPRC-Verdrag en het OPRC-HNS-Protocol, zullen de bepalingen uit deze beide internationale verdragsinstrumenten de huidige bepalingen aanvullen. Er werden geen tegenstrijdigheden gedetecteerd.

Tot slot kan erop gewezen worden dat de gewestelijke aansprakelijkheid voor milieuschade, vervat in titel XV van het decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid en in het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2013 tot regeling van de informatie-, preventie-, inperkings- en herstelplicht inzake milieuschade, het verzoek om maatregelen en de beroepsprocedure eveneens toepassing kan vinden, indien (i) de verontreiniging of dreigende verontreiniging onder toepassing van deze regelgeving valt, én (ii) de verontreiniging of de dreigende verontreiniging aanleiding heeft gegeven tot preventie-, herstel-, of inperkingskosten op het grondgebied van het Vlaamse Gewest.

¹ IMO, *Status of multilateral Conventions and instruments in respect of which the International Maritime Organization or its Secretary-General performs depositary or other functions. As at 2 August 2016*, blz. 464-470.

VI. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 2

Artikel 2, §1, strekt ertoe gevolg te verlenen aan het OPRC-Verdrag.

Overeenkomstig paragraaf 2 zullen met toepassing van artikel 14 van het Verdrag aangenomen wijzigingen aan het Verdrag volkomen gevolg hebben, voor zover België zich niet tegen de aanneming ervan heeft verzet.

Teneinde voldoende parlementaire controle mogelijk te maken, zijn in paragraaf 3 bepalingen opgenomen rond een mededelingsplicht in hoofde van de Vlaamse Regering, gekoppeld aan de mogelijkheid voor het Vlaams Parlement om bezwaar aan te tekenen tegen een voorgenomen verdragswijziging. Om te voorkomen dat het Vlaamse Gewest gebonden zou worden door een wijziging aan het Verdrag, zonder dat het Vlaams Parlement met deze wijziging heeft ingestemd, zal de Vlaamse Regering een afschrift van elke aangenomen wijziging aan het Verdrag moeten meedelen aan het Vlaams Parlement. Deze mededeling moet gebeuren van zodra de Vlaamse Regering in kennis is gesteld van de aanneming van deze wijziging. In deze mededeling aan het parlement moet de Vlaamse Regering uitdrukkelijk aangeven welke de termijn is waarbinnen nog op nuttige wijze bezwaar kan worden gemaakt door België. Rekening houdende met deze termijn, doch ten laatste één maand voor het verstrijken van de verzetstermijn die door de wijziging zelf wordt voorzien, kan het Vlaams Parlement er zich desgevallend tegen verzetten dat een wijziging van het Verdrag volkomen gevolg zal hebben. Is dit laatste het geval, dan zal de Vlaamse Regering daaropvolgend via intrafederaal overleg erop aandringen dat het Koninkrijk België tijdig de secretaris-generaal van de IMO kennis geeft van zijn bezwaar. Door het verrichten van deze kennisgeving zal een wijziging aan het Verdrag niet in werking kunnen treden voor België.

Artikel 3

Artikel 3, §1, strekt ertoe gevolg te verlenen aan het OPRC-HNS-Protocol.

Overeenkomstig paragraaf 2 zullen met toepassing van artikel 12 van het Protocol aangenomen wijzigingen aan het Protocol volkomen gevolg hebben, voor zover België zich niet tegen de aanneming ervan heeft verzet.

Teneinde voldoende parlementaire controle mogelijk te maken, zijn in paragraaf 3 bepalingen opgenomen rond een mededelingsplicht in hoofde van de Vlaamse Regering, gekoppeld aan de mogelijkheid voor het Vlaams Parlement om bezwaar aan te tekenen tegen een voorgenomen verdragswijziging. Om te voorkomen dat het Vlaamse Gewest gebonden zou worden door een wijziging aan het Protocol, zonder dat het Vlaams Parlement met deze wijziging heeft ingestemd, zal de Vlaamse Regering een afschrift van elke aangenomen wijziging aan het Protocol moeten meedelen aan het Vlaams Parlement. Deze mededeling moet gebeuren van zodra de Vlaamse Regering in kennis is gesteld van de aanneming van deze wijziging. In deze mededeling aan het parlement moet de Vlaamse Regering uitdrukkelijk aangeven welke de termijn is waarbinnen nog op nuttige wijze bezwaar kan worden gemaakt door België. Rekening houdende met deze termijn, doch ten laatste één maand voor het verstrijken van de verzetstermijn die door de wijziging zelf wordt voorzien, kan het Vlaams Parlement er zich desgevallend tegen verzetten dat een wijziging van het Protocol volkomen gevolg zal hebben. Is dit laatste het geval, dan zal de Vlaamse Regering daaropvolgend via intrafederaal overleg

erop aandringen dat het Koninkrijk België tijdig de secretaris-generaal van de IMO kennis geeft van zijn bezwaar. Door het verrichten van deze kennisgeving zal een wijziging aan het Protocol niet in werking kunnen treden voor België.

Het weze ten slotte benadrukt dat het mechanisme van de voorafgaande instemming met wijzigingen die zouden worden aangebracht aan het Verdrag en aan het Protocol, niets afdoet aan de verplichting, voortvloeiend uit artikel 190 van de Grondwet en uit artikel 55 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen om die wijzigingen bekend te maken in het Belgisch Staatsblad opdat ze in het interne recht gevolg zouden hebben. Het past in dat verband eraan te herinneren dat conform artikel 14 van het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 betreffende de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen het de federale minister van Buitenlandse Zaken zal zijn door wiens toedoen de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad zal gebeuren.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken,
Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn,

Ben WEYTS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

VOORONTWERP VAN DECREET

Voorontwerp van decreet houdende instemming met het Internationaal Verdrag van 1990 inzake de voorbereiding op, de bestrijding van en de samenwerking bij olieverontreiniging, gedaan te Londen op 30 november 1990, en het Protocol van 2000 inzake de voorbereiding op, de bestrijding van en de samenwerking bij de voorvallen van verontreiniging door schadelijke en potentieel gevaarlijke stoffen, gedaan te Londen op 15 maart 2000

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, van de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn en van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. §1. Het Internationaal Verdrag van 1990 inzake de voorbereiding op, de bestrijding van en de samenwerking bij olieverontreiniging, gedaan te Londen op 30 november 1990, hierna het Verdrag te noemen, zal volkomen gevolg hebben.

§2. De wijzigingen van het Verdrag, die met toepassing van artikel 14 van dit Verdrag worden aangenomen, zonder dat België zich ertegen heeft verzet, zullen volkomen gevolg hebben.

§3. De Vlaamse Regering deelt elke wijziging van het Verdrag, die met toepassing van artikel 14 van dit Verdrag is aangenomen, mee aan het Vlaams Parlement zodra ze in kennis is gesteld van de aanneming ervan.

Binnen een termijn die de Vlaamse Regering in deze mededeling aangeeft, maar ten laatste één maand voor het verstrijken van de verzetstermijn die door de wijziging zelf wordt voorzien kan het Vlaams Parlement zich ertegen verzetten dat deze wijziging volkomen gevolg zal hebben.

Art. 3. §1. Het Protocol van 2000 inzake de voorbereiding op, de bestrijding van en de samenwerking bij de voorvallen van verontreiniging door schadelijke en potentieel gevaarlijke stoffen, gedaan te Londen op 15 maart 2000, hierna het Protocol te noemen, zal volkomen gevolg hebben.

§2. De wijzigingen van het Protocol, die met toepassing van artikel 12 van dit Protocol worden aangenomen, zonder dat België zich ertegen heeft verzet, zullen volkomen gevolg hebben.

§3. De Vlaamse Regering deelt elke wijziging van het Protocol, die met toepassing van artikel 12 van dit Protocol is aangenomen, mee aan het Vlaams Parlement zodra ze in kennis is gesteld van de aanneming ervan.

Binnen een termijn die de Vlaamse Regering in deze mededeling aangeeft, maar ten laatste één maand voor het verstrijken van de verzetstermijn die door de wijziging zelf wordt voorzien, kan het Vlaams Parlement zich ertegen verzetten dat deze wijziging volkomen gevolg zal hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken,
Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn,

Ben WEYTS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

ADVIES VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN

MINARAAD

milieu & natuur

Minaraad

Kliniekstraat 25 - 4de verdieping
1070 Brussel
T 02 558 01 30
F 02 558 01 31
E info@minaraad.be
www.minaraad.be

Mevrouw Joke Schauvliege
Vlaams minister van Omgeving, Natuur en
Landbouw
Koning Albert II-laan 20 bus 1
1000 Brussel

uw bericht van 23 mei 2016	uw kenmerk K37/20160513-15568	ons kenmerk 01/M6/2016/302	Datum 6 juni 2016
Vragen naar/ e-mail Jan.verheeke@minaraad.be	Telefoon 02 558 01 36		

Betreft: instemmingsdecreet OPRC – niet advisering

Mevrouw de minister,

Op 26 mei 2016 ontving de Minaraad de vraag om over het voorontwerp van decreet houdende instemming met het Internationaal Verdrag van 1990 inzake de voorbereiding op, de bestrijding van en de samenwerking bij olieverontreiniging, gedaan te Londen op 30 november 1990, en het Protocol van 2000 inzake de voorbereiding op, de bestrijding van en de samenwerking bij de voorvallen van verontreiniging door schadelijke en potentieel gevaarlijke stoffen, gedaan te Londen op 15 maart 2000 te adviseren.

De Raad besliste om niet in te gaan op deze adviesvraag omdat er nauwelijks of geen marge is tot beleidsmatige bijsturing van het instemmingsdecreet of de onderliggende verdragen.

Met vriendelijke groeten,

Jan Verheeke
Secretaris

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Mevrouw Joke SCHAUVLIEGE
Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw
Ferrarisgebouw
Koning Albert II-laan 20 bus 1
1000 BRUSSEL

contactpersoon
Annick Lamote
alamote@serv.be

ons kenmerk
SERV_20160606_OPRC-verdrag_ADV

Brussel
6 juni 2016

Instemmingsdecreet OPRC verdrag en protocol

Mevrouw de minister

Op 26 mei 2016 vroeg u de SERV om advies over het voorontwerp van decreet houdende instemming met het Internationaal Verdrag van 1990 inzake de voorbereiding op, de bestrijding van en de samenwerking bij olieverontreiniging en het Protocol van 2000 inzake de voorbereiding op, de bestrijding van en de samenwerking bij de voorvallen van verontreiniging door schadelijke en potentieel gevaarlijke stoffen.

De SERV besliste vanuit selectiviteitsoverwegingen en omwille van de beperkte beleidsimpact om hierover geen advies te formuleren.

Hoogachtend

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Karel Van Eetvelt
voorzitter

Advies

Instemmingsdecreet OPRC verdrag en protocol

Brussel, 6 juni 2016

Adviesvraag: Voorontwerp van decreet houdende instemming met het Internationaal Verdrag van 1990 inzake de voorbereiding op, de bestrijding van en de samenwerking bij olieverontreiniging, gedaan te Londen op 30 november 1990, en het Protocol van 2000 inzake de voorbereiding op, de bestrijding van en de samenwerking bij de voorvallen van verontreiniging door schadelijke en potentieel gevaarlijke stoffen, gedaan te Londen op 15 maart 2000

Adviesvrager: Joke Schauvliege - Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw

Ontvangst adviesvraag: 26 mei 2016

Adviestermijn 30 dagen

Decretale opdracht: SERV-decreet 7 mei 2004 art. 11 (overlegfunctie)

Goedkeuring raad: 6 juni 2016

Contactpersoon: Annick Lamote - alamote@serv.be

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 60.036/1/V
van 30 augustus 2016

over

een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest
‘houdende instemming met het Internationaal Verdrag van 1990
inzake de voorbereiding op, de bestrijding van en de
samenwerking bij olieverontreiniging, gedaan te Londen op
30 november 1990, en het Protocol van 2000 inzake de
voorbereiding op, de bestrijding van en de samenwerking bij de
voorzaken van verontreiniging door schadelijke en potentieel
gevaarlijke stoffen, gedaan te Londen op 15 maart 2000’

Op 18 augustus 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest ‘houdende instemming met het Internationaal Verdrag van 1990 inzake de voorbereiding op, de bestrijding van en de samenwerking bij olieverontreiniging, gedaan te Londen op 30 november 1990, en het Protocol van 2000 inzake de voorbereiding op, de bestrijding van en de samenwerking bij de voorvallen van verontreiniging door schadelijke en potentieel gevaarlijke stoffen, gedaan te Londen op 15 maart 2000’.

Het voorontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 25 augustus 2016. De kamer was samengesteld uit Jan SMETS, staatsraad, voorzitter, Pierre LEFRANC en Patricia DE SOMERE, staatsraden, Jan VELAERS, assessor, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 30 augustus 2016.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt er in de eerste plaats toe om in te stemmen met het ‘Internationaal Verdrag van 1990 inzake de voorbereiding op, de bestrijding van en de samenwerking bij olieverontreiniging’, gedaan te Londen op 30 november 1990, en met het ‘Protocol van 2000 inzake de voorbereiding op, de bestrijding van en de samenwerking bij de voorvallen van verontreiniging door schadelijke en potentieel gevaarlijke stoffen’, gedaan te Londen op 15 maart 2000 (artikelen 2, § 1, en 3, § 1, van het ontwerp). Voorts strekt het ontwerp ertoe een procedure vast te leggen, met betrokkenheid van het Vlaams Parlement, voor de aanvaarding en de inwerkingtreding van eventuele toekomstige wijzigingen van het genoemde verdrag aangenomen met toepassing van artikel 14 ervan, en van eventuele toekomstige wijzigingen van het genoemde protocol, aangenomen met toepassing van artikel 12 ervan, tenzij wanneer België er zich tegen verzet dat de wijzigingen volkomen gevolg zullen hebben (artikelen 2, §§ 2 en 3, en 3, §§ 2 en 3, van het ontwerp).

ALGEMENE OPMERKING

3. De voorafgaande instemming met de wijzigingen van een verdrag doet geen afbreuk aan de verplichting, voortvloeiend uit artikel 190 van de Grondwet, gelezen in samenhang met artikel 55 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, om die wijzigingen in het *Belgisch Staatsblad* bekend te maken opdat ze gevolg zouden hebben in het interne recht.

Krachtens artikel 190 van de Grondwet is alleen de wetgever bevoegd om te bepalen in welke vorm wetten en verordeningen bekendgemaakt moeten worden opdat ze verbindend zijn. Krachtens artikel 55 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 worden de decreten na hun afkondiging in het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt, terwijl artikel 56 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bepaalt dat de decreten verbindend zijn de tiende dag na die van deze bekendmaking, tenzij zij een andere termijn bepalen. Volgens het Hof van Cassatie is artikel 190 van de Grondwet van overeenkomstige toepassing op internationale akten, zodat verdragen niet aan particulieren kunnen worden tegengeworpen zolang ze niet integraal in het *Belgisch Staatsblad* zijn bekendgemaakt.²

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

² Cass. 11 december 1953, *Arr. Verbr.* 1954, 252; Cass. 19 maart 1981, *Arr. Cass.* 1980-81, 808 en *JT* 1982, 565-567, noot J. VERHOEVEN.

Bijgevolg moeten latere wijzigingen van het Verdrag en van het Protocol eveneens in het *Belgisch Staatsblad* worden bekendgemaakt. Niets staat er aan in de weg dat bijvoorbeeld de federale overheid deze taak op zich neemt.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Jan SMETS

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de minister-president van de Vlaamse Regering, de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, en van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. §1. Het Internationaal Verdrag van 1990 inzake de voorbereiding op, de bestrijding van en de samenwerking bij olieverontreiniging, gedaan te Londen op 30 november 1990, hierna het Verdrag te noemen, zal volkomen gevolg hebben.

§2. De wijzigingen van het Verdrag, die met toepassing van artikel 14 van dit Verdrag worden aangenomen, zonder dat België zich ertegen heeft verzet, zullen volkomen gevolg hebben.

§3. De Vlaamse Regering deelt elke wijziging van het Verdrag, die met toepassing van artikel 14 van dit Verdrag is aangenomen, mee aan het Vlaams Parlement zodra ze in kennis is gesteld van de aanneming ervan.

Binnen een termijn die de Vlaamse Regering in deze mededeling aangeeft, maar ten laatste één maand voor het verstrijken van de verzetstermijn die door de wijziging zelf wordt voorzien, kan het Vlaams Parlement zich ertegen verzetten dat deze wijziging volkomen gevolg zal hebben.

Art. 3. §1. Het Protocol van 2000 inzake de voorbereiding op, de bestrijding van en de samenwerking bij de voorvallen van verontreiniging door schadelijke en potentieel gevaarlijke stoffen, gedaan te Londen op 15 maart 2000, hierna het Protocol te noemen, zal volkomen gevolg hebben.

§2. De wijzigingen van het Protocol, die met toepassing van artikel 12 van dit Protocol worden aangenomen, zonder dat België zich ertegen heeft verzet, zullen volkomen gevolg hebben.

§3. De Vlaamse Regering deelt elke wijziging van het Protocol, die met toepassing van artikel 12 van dit Protocol is aangenomen, mee aan het Vlaams Parlement zodra ze in kennis is gesteld van de aanneming ervan.

Binnen een termijn die de Vlaamse Regering in deze mededeling aangeeft, maar ten laatste één maand voor het verstrijken van de verzetstermijn die door de wijziging zelf wordt voorzien, kan het Vlaams Parlement zich ertegen verzetten dat deze wijziging volkomen gevolg zal hebben.

Brussel, 23 september 2016.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand,
Toerisme en Dierenwelzijn,

Ben WEYTS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

BIJLAGEN:

- Nederlandse vertaling van het verdrag
- Engelse tekst van het verdrag
- Nederlandse vertaling van het protocol
- Engelse tekst van het protocol

CONVENTION INTERNATIONALE

de 1990 sur la préparation, la lutte et la coopération en matière de pollution par les hydrocarbures.

LES PARTIES À LA PRÉSENTE CONVENTION,

CONSCIENTES de la nécessité de préserver l'environnement humain en général et l'environnement marin en particulier,

RECONNAISSANT la menace grave que présentent pour le milieu marin les événements de pollution par les hydrocarbures mettant en cause des navires, des unités au large et des ports maritimes et installations de manutention d'hydrocarbures,

CONSCIENTES de l'importance que revêtent les mesures de précaution et la prévention afin d'éviter avant tout une pollution par les hydrocarbures, et de la nécessité d'appliquer rigoureusement les instruments internationaux existants ayant trait à la sécurité maritime et à la prévention de la pollution des mers et, en particulier, la Convention internationale de 1974 pour la sauvegarde de la vie humaine en mer, telle que modifiée, et la Convention internationale de 1973 pour la prévention de la pollution par les navires, telle que modifiée par le Protocole de 1978 y relatif tel que modifié, et également d'élaborer dans les meilleurs délais des normes plus rigoureuses pour la conception, l'exploitation et l'entretien des navires transportant des hydrocarbures, ainsi que des unités au large,

CONSCIENTES ÉGALEMENT qu'en cas d'événement de pollution par les hydrocarbures des mesures promptes et efficaces sont essentielles pour limiter les dommages qui pourraient résulter d'un tel événement,

SOULIGNANT l'importance d'une préparation efficace pour lutter contre les événements de pollution par les hydrocarbures et le rôle primordial que les industries pétrolière et maritime ont à cet égard,

RECONNAISSANT EN OUTRE l'importance d'une assistance mutuelle et d'une coopération internationale en ce qui concerne notamment l'échange d'informations sur les moyens dont disposent les États pour lutter contre des événements de pollution par les hydrocarbures, l'établissement de plans d'urgence contre la pollution par les hydrocarbures, l'échange de rapports sur des événements importants susceptibles de toucher l'environnement marin ou le littoral et les intérêts connexes des États, ainsi que les programmes de recherche-développement portant sur les moyens de combattre la pollution du milieu marin par les hydrocarbures,

TENANT COMPTE du principe « pollueur-payeur » en tant que principe général du droit international de l'environnement,

TENANT COMPTE ÉGALEMENT de l'importance des instruments internationaux sur la responsabilité et l'indemnisation pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures, y compris la Convention internationale de 1969 sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures et la Convention internationale de 1971 portant création d'un Fonds international d'indemnisation pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures, et de la nécessité impérative d'une entrée en vigueur dans les meilleurs délais des Protocoles de 1984 modifiant ces deux conventions,

TENANT COMPTE EN OUTRE de l'importance des accords et arrangements bilatéraux et multilatéraux, y compris les conventions et accords régionaux,

CONSIDÉRANT les dispositions pertinentes de la Convention des Nations unies sur le droit de la mer, et notamment de sa partie XII,

VERTALING
INTERNATIONAAL VERDRAG

van 1990 inzake de voorbereiding op, de bestrijding van en de samenwerking bij olieverontreiniging.

DE PARTIJEN BIJ DIT VERDRAG,

ZICH BEWUST VAN de noodzaak tot behoud van het milieu in het algemeen en van het mariene milieu in het bijzonder,

ERKENNENDE de ernstige bedreiging voor het mariene milieu, gevormd door voorvallen van olieverontreiniging waarbij schepen, offshore-installaties, zeehavens en inrichtingen voor de overslag van olie zijn betrokken,

INDACHTIG het belang in eerste instantie van voorzorgsmaatregelen en preventie ter vermindering van olieverontreiniging, alsmede de noodzaak van een strikte toepassing van de bestaande internationale overeenkomsten terzake van de veiligheid op zee en de voorkoming van verontreiniging van de zee, in het bijzonder het Internationaal Verdrag voor de beveiliging van mensenvlotten op zee van 1974, zoals gewijzigd en het Internationaal Verdrag ter voorkoming van verontreiniging door schepen van 1973, zoals gewijzigd bij het daarop betrekking hebbende Protocol van 1978, zoals gewijzigd, alsmede de spoedige ontwikkeling van verscherpte normen voor het ontwerp, de exploitatie en het onderhoud van schepen die olie vervoeren en van offshore-installaties,

TEVENS INDACHTIG het feit dat bij een voorval van olieverontreiniging onmiddellijk en doeltreffend optreden noodzakelijk is om de schade die uit een dergelijk voorval kan voortvloeien te beperken,

DE NADRUK LEGGEND op het belang van een doeltreffende voorbereiding op de bestrijding van voorvallen van olieverontreiniging en de belangrijke rol die de olie- en de scheepvaartindustrie daarbij kunnen vervullen,

VOORTS ERKENNENDE het belang van wederzijdse bijstand en internationale samenwerking met betrekking tot zaken als de uitwisseling van informatie betreffende de mogelijkheden van Staten om op te treden bij voorvallen van olieverontreiniging, de opstelling van rampenplannen tegen olieverontreiniging, de uitwisseling van meldingen van voorvallen van betekenis die het mariene milieu of de kust en daarmee samenhangende belangen van Staten kunnen aantasten, alsmede onderzoeks- en ontwikkelingsprogramma's ten aanzien van middelen ter bestrijding van olieverontreiniging in het mariene milieu,

GELET OP het beginsel « de vervuiler betaalt » als algemeen beginsel van internationaal milieurecht,

TEVENS GELET OP het belang van internationale overeenkomsten inzake aansprakelijkheid en vergoeding van schade door olieverontreiniging, waaronder het Internationaal Verdrag inzake de burgerlijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie van 1969 en het Internationaal Verdrag betreffende de instelling van een Internationaal Fonds voor vergoeding van schade door verontreiniging door olie van 1971 en de dwingende noodzaak van spoedige inwerkingtreding van de Protocollen van 1984 tot wijziging van deze twee verdragen,

VOORTS GELET OP het belang van bilaterale en multilaterale overeenkomsten en akkoorden, met inbegrip van regionale verdragen en overeenkomsten,

INDACHTIG de desbetreffende bepalingen van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee, in het bijzonder Deel XII daarvan,

CONSCIENTES de la nécessité d'encourager la coopération internationale et de renforcer les moyens existants à l'échelle nationale, régionale et mondiale pour la préparation et la lutte en matière de pollution par les hydrocarbures, en tenant compte des besoins particuliers des pays en développement, et notamment des petits États insulaires,

CONSIDÉRANT que la meilleure façon d'atteindre ces objectifs est de conclure une Convention internationale sur la préparation, la lutte et la coopération en matière de pollution par les hydrocarbures,

SONT CONVENUES de ce qui suit :

Art. 1er

Dispositions générales

1) Les Parties s'engagent, individuellement ou conjointement, à prendre toutes les mesures appropriées, conformément aux dispositions de la présente Convention et de son annexe, pour se préparer à la lutte et lutter contre un événement de pollution par les hydrocarbures.

2) L'Annexe de la présente Convention fait partie intégrante de la Convention et toute référence à la présente Convention constitue en même temps une référence à son annexe

3) La présente Convention ne s'applique ni aux navires de guerre ou navires de guerre auxiliaires ni aux autres navires appartenant à un État ou exploités par cet État tant que celui-ci les utilise exclusivement à des fins gouvernementales et non commerciales. Cependant, chaque Partie doit s'assurer, en prenant des mesures appropriées qui ne compromettent pas les opérations ou la capacité opérationnelle des navires de ce type lui appartenant ou exploités par elle, que ceux-ci agissent d'une manière compatible avec la présente Convention, pour autant que cela soit raisonnable dans la pratique.

Art. 2

Définitions

Aux fins de la présente Convention :

1° «Hydrocarbures» désigne le pétrole sous toutes ses formes, y compris le pétrole brut, le fuel-oil, les boues, les résidus d'hydrocarbures et les produits raffinés.

2° «Événement de pollution par les hydrocarbures» désigne un fait ou un ensemble de faits ayant la même origine, dont résulte ou peut résulter un rejet d'hydrocarbures et qui présente ou peut présenter une menace pour le milieu marin, ou pour le littoral ou les intérêts connexes d'un ou de plusieurs États, et qui requiert une action urgente ou d'autres mesures de lutte immédiates.

3° «Navire» désigne un bâtiment de quelque type que ce soit exploité en milieu marin et englobe les hydroptères, les aéroglisseurs, les engins submersibles et les engins flottants de tout type.

4° «Unité au large» désigne toute installation ou tout ouvrage au large, fixe ou flottant, menant des activités de prospection, d'exploitation ou de production gazière ou pétrolière, ou de chargement ou de déchargement d'hydrocarbures.

5° «Ports maritimes et installations de manutention d'hydrocarbures» désigne les installations qui présentent un risque

ZICH BEWUST VAN de noodzaak de internationale samenwerking te bevorderen en de bestaande nationale, regionale en mondiale mogelijkheden terzake van de voorbereiding op en de bestrijding van olieverontreiniging te versterken, rekening houdend met de bijzondere behoeften van de ontwikkelingslanden en in het bijzonder van de kleine eilandstaten,

OVERWEGENDE DAT deze doelstellingen het best kunnen worden verwezenlijkt door middel van het sluiten van een Internationaal Verdrag inzake de voorbereiding op, de bestrijding van en de samenwerking bij olieverontreiniging,

ZIJN OVEREENGESKOMEN het volgende :

Art. 1

Algemene bepalingen

1) De Partijen verbinden zich ertoe, afzonderlijk of gezamenlijk, alle passende maatregelen te nemen, in overeenstemming met de bepalingen van dit Verdrag en de Bijlage daarbij, ter voorbereiding op en ter bestrijding van een voorval van olieverontreiniging.

2) De Bijlage bij dit Verdrag maakt een integrerend deel uit van het Verdrag en een verwijzing naar het Verdrag vormt tegelijkertijd een verwijzing naar de Bijlage.

3) Dit Verdrag is niet van toepassing op oorlogsschepen, marine huilsschepen of andere schepen in eigendom van of in beheer bij een Staat, die op dat moment uitsluitend worden ingezet voor niet-commerciële overheidsdienst. Elke Partij waarborgt evenwel, door het nemen van passende maatregelen die de werkzaamheden of de operationele kwaliteiten van dergelijke schepen in haar eigendom of beheer niet aantasten, dat dergelijke schepen, voor zover redelijk en uitvoerbaar, opereren in overeenstemming met dit Verdrag.

Art. 2

Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van dit Verdrag :

1° wordt onder «olie» verstaan : minerale olie in elke vorm, daaronder begrepen ruwe olie, stookolie, oliehoudend slik, olieafval, en geraffineerde producten.

2° wordt onder «voorval van olieverontreiniging» verstaan : elke gebeurtenis of opeenvolging van gebeurtenissen met dezelfde oorzaak, die leidt of kan leiden tot een olielozing en die een bedreiging vormt of kan vormen voor het mariene milieu, of voor de kust of daarmee samenhangende belangen van één of meer Staten en die noodmaatregelen of een andere vorm van onmiddellijk optreden vergt.

3° wordt onder «schip» verstaan : elk vaartuig, van welk type ook, dat in het mariene milieu opereert, waaronder begrepen : draagvleugelboten, luchtkussenvaartuigen, onderzeeboten en vaartuigen in drijvende toestand, van welk type ook.

4° wordt onder «offshore-installatie» verstaan : elke vaste of drijvende offshore-installatie of -inrichting die wordt gebruikt ten behoeve van de exploratie, exploitatie of productie van gas of olie of het laden of lossen van olie.

5° wordt onder «zeehavens en inrichtingen voor de overslag van olie» verstaan : voorzieningen die een risico van een voorval

d'événement de pollution par les hydrocarbures et comprend, entre autres, les ports maritimes, les terminaux pétroliers, les pipelines et autres installations de manutention d'hydrocarbures.

6° « Organisation » désigne l'Organisation maritime internationale.

7° « Secrétaire général » désigne le Secrétaire général de l'Organisation.

Art. 3

Plans d'urgence contre la pollution par les hydrocarbures

1) a) Chaque Partie exige que les navires autorisés à battre son pavillon aient à bord un plan d'urgence de bord contre la pollution par les hydrocarbures selon les prescriptions et conformément aux dispositions adoptées à cette fin par l'Organisation.

b) Un navire tenu d'avoir à bord un plan d'urgence contre la pollution par les hydrocarbures conformément à l'alinéa a), lorsqu'il se trouve dans un port ou un terminal au large relevant de la juridiction d'une Partie, est soumis à une inspection par les agents dûment autorisés de cette Partie, conformément aux pratiques prévues dans les accords internationaux existants ou dans sa législation nationale.

2) Chaque Partie exige que les exploitants d'unités au large relevant de sa juridiction aient des plans d'urgence contre la pollution par les hydrocarbures qui soient coordonnés avec le système national établi conformément à l'article 6 et approuvés conformément aux procédures prévues par l'autorité nationale compétente.

3) Chaque Partie exige que les autorités ou les exploitants ayant la charge des ports maritimes et installations de manutention d'hydrocarbures relevant de sa juridiction, pour lesquels elle le juge approprié, aient des plans d'urgence contre la pollution par les hydrocarbures ou des arrangements analogues qui soient coordonnés avec le système national établi conformément à l'article 6 et approuvés conformément aux procédures prévues par l'autorité nationale compétente.

Art. 4

Procédures de notification en cas de pollution par les hydrocarbures

1) Chaque Partie :

a) exige que les capitaines ou autres personnes ayant la charge de navires battant son pavillon ainsi que les personnes ayant la charge d'unités au large relevant de sa juridiction signalent sans retard tout événement survenu à bord de leur navire ou de leur unité au large qui entraîne ou risque d'entraîner un rejet d'hydrocarbures :

i) dans le cas d'un navire, à l'État côtier le plus proche;

ii) dans le cas d'une unité au large, à l'État côtier à la juridiction duquel est soumise l'unité;

b) exige que les capitaines ou autres personnes ayant la charge de navires battant son pavillon ainsi que les personnes ayant la charge d'unités au large relevant de sa juridiction signalent sans retard tout événement observé en mer qui entraîne un rejet d'hydrocarbures ou toute présence d'hydrocarbures :

i) dans le cas d'un navire, à l'État côtier le plus proche;

van olieverontreiniging inhouden : deze term omvat, onder andere, zeehavens, olieterminals, pijpleidingen en andere inrichtingen voor de overslag van olie.

6° wordt onder « Organisatie » verstaan : de Internationale Maritieme Organisatie.

7° wordt onder « Secretaris-Generaal » verstaan : de Secretaris-Generaal van de Organisatie.

Art. 3

Rampenplannen tegen olieverontreiniging

1) a) Elke Partij vereist dat schepen die gerechtigd zijn om onder haar vlag te varen een noodplan tegen olieverontreiniging aan boord hebben, zoals voorgeschreven door en in overeenstemming met de bepalingen die de Organisatie daartoe heeft aangenomen.

b) Een schip dat geacht wordt een noodplan tegen olieverontreiniging overeenkomstig lid a) aan boord te hebben, is, tijdens zijn aanwezigheid in een haven of bij een *offshore*-terminal onder de rechtsmacht van een Partij, onderworpen aan inspectie door daartoe door die Partij gemachtigde ambtenaren, zulks in overeenstemming met de praktijken op grond van bestaande internationale overeenkomsten of van haar nationale wetgeving.

2) Elke Partij vereist dat exploitanten van *offshore*-installaties die onder haar rechtsmacht vallen, beschikken over rampenplannen tegen olieverontreiniging, die zijn afgestemd op het in overeenstemming met artikel 6 ingestelde nationale systeem en goedgekeurd in overeenstemming met door de bevoegde nationale autoriteit vastgestelde procedures.

3) Elke Partij vereist dat de autoriteiten of exploitanten die verantwoordelijk zijn voor onder haar rechtsmacht vallende zeehavens en inrichtingen voor de overslag van olie, zoals haar gepast lijkt, beschikken over noodplannen tegen olieverontreiniging of soortgelijke regelingen die zijn afgestemd op het in overeenstemming met artikel 6 ingestelde nationale systeem en goedgekeurd in overeenstemming met de door de bevoegde nationale autoriteit vastgestelde procedures.

Art. 4

Meldingsprocedures in geval van olieverontreiniging

1) Elke Partij :

a) vereist dat gezagvoerders of anderen die het bevel voeren over schepen die onder haar vlag varen en personen die het gezag voeren over *offshore*-installaties die onder haar rechtsmacht vallen, elke gebeurtenis aan boord van hun schip of op hun *offshore*-installatie die ertoe leidt of er vermoedelijk toe zal leiden dat olie wordt geloosd, onverwijld melden :

i) in geval van een schip, aan de dichtstbijzijnde kuststaat;

ii) in geval van een *offshore*-installatie, aan de kuststaat onder de rechtsmacht waarvan de installatie valt;

b) vereist dat gezagvoerders of anderen die het bevel voeren over schepen die onder haar vlag varen en personen die het gezag voeren over *offshore*-installaties die onder haar rechtsmacht vallen, elke waargenomen gebeurtenis op zee die leidt tot een olielozing of alle aanwezigheid van olie onverwijld melden :

i) in geval van een schip, aan de dichtstbijzijnde kuststaat;

ii) dans le cas d'une unité au large, à l'État côtier à la juridiction duquel est soumise l'unité;

c) exige que les personnes ayant la charge de ports maritimes et d'installations de manutention d'hydrocarbures relevant de sa juridiction signalent sans retard à l'autorité nationale compétente tout événement qui entraîne ou risque d'entraîner un rejet d'hydrocarbures ou toute présence d'hydrocarbures;

d) donne à ses navires ou aéronefs d'inspection maritime et à ses autres services ou agents compétents l'instruction de signaler sans retard à l'autorité nationale compétente ou, selon le cas, à l'État côtier le plus proche, tout événement observé en mer, dans un port maritime ou dans une installation de manutention d'hydrocarbures, qui entraîne un rejet d'hydrocarbures ou toute présence d'hydrocarbures;

e) prie les pilotes d'aéronefs civils de signaler sans retard à l'État côtier le plus proche tout événement observé en mer qui entraîne un rejet d'hydrocarbures ou toute présence d'hydrocarbures.

2) Les rapports visés à l'alinéa 1, a), i) sont faits conformément aux prescriptions élaborées par l'Organisation et sont fondés sur les directives et principes généraux adoptés par l'Organisation. Les rapports visés aux alinéas 1) a) ii), b), c) et d) sont faits conformément aux directives et aux principes généraux adoptés par l'Organisation dans la mesure applicable.

Art. 5

Mesures à prendre à la réception d'un rapport de pollution par les hydrocarbures

1) Lorsqu'une Partie reçoit un rapport visé à l'article 4 ou des informations sur une pollution fournies par d'autres sources :

a) elle évalue la situation pour déterminer s'il s'agit d'un événement de pollution par les hydrocarbures;

b) elle évalue la nature, l'ampleur et les conséquences éventuelles de l'événement de pollution par les hydrocarbures; et

c) elle avise ensuite sans retard tous les États dont les intérêts sont concernés par cet événement de pollution par les hydrocarbures ou sont susceptibles de l'être en leur communiquant en même temps :

i) les détails de ses évaluations et de toute action entreprise ou prévue pour faire face à l'événement, et

ii) d'autres informations appropriées jusqu'à la conclusion de l'action entreprise pour faire face à l'événement ou jusqu'à ce que les États en question aient décidé d'une action commune.

2) Lorsque la gravité de cet événement de pollution par les hydrocarbures le justifie, cette Partie devrait fournir à l'Organisation les informations visées aux alinéas 1, b) et c), soit directement, soit, si approprié, par l'intermédiaire de l'organisation ou des arrangements régionaux pertinents.

3) Lorsque la gravité de cet événement de pollution par les hydrocarbures le justifie, les autres États touchés par cet événement sont instantanément priés d'informer l'Organisation, soit directement, soit, si approprié, par l'intermédiaire des organisations ou arrangements régionaux appropriés, de leur évaluation de l'importance de la menace pour leurs intérêts et de toute action entreprise ou prévue.

ii) in geval van een *offshore*-installatie, aan de kuststaat onder de rechtsmacht waarvan de installatie valt;

c) vereist dat personen die het gezag voeren over zeehavens en inrichtingen voor de overslag van olie die onder haar rechtsmacht vallen, elke gebeurtenis die ertoe leidt of er vermoedelijk toe zal leiden dat olie wordt geloosd, alsmede de aanwezigheid van olie, onverwijld melden aan de bevoegde nationale autoriteit;

d) gelast haar maritieme inspectieschepen en -vliegtuigen en andere daarvoor bevoegde diensten of functionarissen elke waargenomen gebeurtenis op zee of in een zeehaven of bij een inrichting voor de overslag van olie die ertoe leidt dat olie wordt geloosd, alsmede de aanwezigheid van olie, onverwijld te melden aan de bevoegde nationale autoriteit of, in voorkomend geval, de dichtstbijzijnde kuststaat;

e) verzoekt de piloten van burgervliegtuigen elke waargenomen gebeurtenis op zee die ertoe leidt dat olie wordt geloosd, alsmede de aanwezigheid van olie, onverwijld te melden aan de dichtstbijzijnde kuststaat.

2) Meldingen ingevolge het eerste lid, a), i), geschieden in overeenstemming met de door de Organisatie opgestelde voorschriften en op grond van de door de Organisatie aangenomen richtlijnen en algemene beginselen. Meldingen ingevolge het eerste lid, a), ii), en ingevolge het eerste lid, b), c) en d), geschieden in overeenstemming met de door de Organisatie aangenomen richtlijnen en algemene beginselen, voor zover van toepassing.

Art. 5

Te nemen maatregelen na ontvangst van een melding van olieverontreiniging

1) Telkens wanneer een Partij een in artikel 4 bedoelde melding of inlichtingen over verontreiniging uit andere bronnen ontvangt :

a) beoordeelt zij de gebeurtenis teneinde vast te stellen of het een voorval van olieverontreiniging betreft;

b) beoordeelt zij de aard, de omvang en de mogelijke gevolgen van het voorval van olieverontreiniging; en

c) licht zij vervolgens onverwijld alle Staten in waarvan de belangen zijn aangetast of waarschijnlijk zullen worden aangetast door het voorval van olieverontreiniging, waarbij zij verstrekt :

i) bijzonderheden van haar beoordeling en elke maatregel die zij heeft genomen of voornemens is te nemen naar aanleiding van het voorval, en

ii) andere geschikte informatie totdat het optreden ter bestrijding van het voorval is beëindigd of totdat bedoelde Staten tot gezamenlijk optreden hebben besloten.

2) Wanneer de ernst van het voorval van olieverontreiniging zulks rechtvaardigt, dient de Partij de Organisatie rechtstreeks of, waar gepast, via de relevante regionale organisaties of regelingen, de in het eerste lid, b) en c), bedoelde informatie te verschaffen.

3) Wanneer de ernst van het voorval van olieverontreiniging zulks rechtvaardigt, worden de andere betrokken Staten dringend opgeroepen de Organisatie rechtstreeks of, waar gepast, via de relevante regionale organisaties of regelingen, in te lichten over hun beoordeling van de omvang van de bedreiging van hun belangen, alsmede over elke genomen of voorgenomen maatregel.

4) Les Parties devraient, dans la mesure du possible, utiliser le système d'établissement de rapports de pollution par les hydrocarbures élaboré par l'Organisation, lorsqu'elles échangent des renseignements et communiquent avec d'autres États et avec l'Organisation.

Art. 6

Systèmes nationaux et régionaux de préparation et de lutte

1) Chaque Partie met en place un système national pour lutter rapidement et efficacement contre les événements de pollution par les hydrocarbures. Ce système comporte au minimum :

a) la désignation :

i) de l'autorité ou des autorités nationales compétentes chargées de la préparation et de la lutte contre la pollution par les hydrocarbures;

ii) du point ou des points de contact opérationnels nationaux chargés de recevoir et de transmettre les rapports de pollution par les hydrocarbures visés à l'article 4; et

iii) d'une autorité qui est habilitée à agir au nom de l'État pour demander une assistance ou pour décider de fournir l'assistance demandée;

b) un plan d'urgence national pour la préparation et la lutte qui comporte le schéma des relations entre les divers organismes concernés, qu'ils soient publics ou privés, en tenant compte des directives élaborées par l'Organisation.

2) En outre, chaque Partie, dans la mesure de ses moyens, soit individuellement, soit dans le cadre d'une coopération bilatérale ou multilatérale et, le cas échéant, en coopération avec les industries pétrolière et maritime, les autorités portuaires et les autres entités appropriées, met en place :

a) une quantité minimale de matériel de lutte contre les déversements d'hydrocarbures disposée préalablement et appropriée au risque encouru et des programmes relatifs à l'emploi de ce matériel;

b) un programme d'exercices à l'intention des organisations de lutte contre la pollution par les hydrocarbures et de formation du personnel concerné;

c) des plans détaillés et des moyens de communications pour lutter contre un événement de pollution par les hydrocarbures. Ces moyens devraient être disponibles en permanence; et

d) un mécanisme ou un arrangement pour coordonner les opérations de lutte contre un événement de pollution par les hydrocarbures, qui puisse, le cas échéant, mobiliser les ressources nécessaires.

3) Chaque Partie veille à ce que des informations à jour soient communiquées à l'Organisation soit directement, soit par l'intermédiaire de l'organisation ou des arrangements régionaux appropriés, en ce qui concerne :

a) l'emplacement, les données relatives aux télécommunications et, s'il y a lieu, les zones de responsabilité des autorités et services mentionnés à l'alinéa 1, a);

b) les renseignements sur le matériel de lutte contre la pollution et les services d'experts dans les domaines concernant la lutte contre la pollution par les hydrocarbures et l'assistance maritime qui pourraient être fournis sur demande à d'autres États; et

4) De Partijen dienen, voor zover mogelijk, gebruik te maken van het door de Organisatie ontwikkelde meldsysteem in geval van olieverontreiniging wanneer zij informatie uitwisselen en zich in verbinding stellen met andere Staten en met de Organisatie.

Art. 6

Nationale en regionale systemen voor voorbereiding en bestrijding

1) Elke Partij zet een nationaal systeem op om voorvallen van olieverontreiniging onmiddellijk en doeltreffend te kunnen bestrijden. Dit systeem omvat ten minste :

a) de aanwijzing van :

i) de bevoegde nationale autoriteit(en) die verantwoordelijk is (zijn) voor de voorbereiding op en de bestrijding van voorvallen van olieverontreiniging;

ii) het (de) nationale operationele meldpunt(en), dat (die) verantwoordelijk is (zijn) voor de ontvangst en doorgifte van de in artikel 4 bedoelde meldingen van olieverontreiniging; en

iii) een autoriteit die bevoegd is namens de Staat om bijstand te verzoeken of te besluiten de gevraagde bijstand te verlenen;

b) een nationaal noodplan betreffende de voorbereiding en bestrijding, dat mede de organisatorische verhouding tussen de verschillende betrokken organen, openbaar of particulier, behelst, rekening houdend met door de Organisatie opgestelde richtlijnen.

2) Daarnaast stelt elke Partij, voor zover zulks in haar vermogen ligt, hetzij afzonderlijk, hetzij door middel van bilaterale of multilaterale samenwerking en, waar gepast, in samenwerking met de olie- en de scheepvaartindustrie, havenautoriteiten en andere daarvoor in aanmerking komende lichamen vast :

a) een minimumniveau van vooraf te plaatsen oliebestrijdingsmaterieel, in evenredigheid met het voorzienbare risico, en de bijbehorende voorschriften voor het gebruik;

b) een oefenprogramma voor organisaties belast met de bestrijding van olieverontreiniging en de opleiding van het desbetreffende personeel;

c) gedetailleerde plannen en communicatievoorzieningen ten behoeve van een voorval van olieverontreiniging. Die voorzieningen moeten voortdurend beschikbaar zijn; en

d) een handelwijze of regeling om de bestrijding van een voorval van olieverontreiniging, indien van toepassing, af te stemmen op de mogelijkheden om de nodige middelen te mobiliseren.

3) Elke Partij ziet erop toe dat aan de Organisatie, rechtstreeks of via de desbetreffende regionale organisatie of regelingen, actuele informatie wordt verstrekt omtrent :

a) de vestigingsplaats, telecommunicatiegegevens en, indien van toepassing, het gebied onder verantwoordelijkheid van de in het eerste lid, a), bedoelde autoriteiten en lichamen;

b) gegevens over het pollutiobestrijdingsmaterieel en de expertise op het gebied van de oliebestrijding en berging op zee die op verzoek aan andere Staten beschikbaar kunnen worden gesteld; en

c) son plan d'urgence national.

Art. 7

Coopération internationale en matière de lutte contre la pollution

1) Les Parties conviennent de coopérer, en fonction de leurs moyens et de la disponibilité de ressources appropriés, en vue de fournir des services de conseils, un appui technique et du matériel pour faire face à un événement de pollution par les hydrocarbures, lorsque la gravité de l'événement le justifie, à la demande de toute Partie touchée par cet événement ou susceptible de l'être. Le financement des frais afférents à cette assistance se fait sur la base des dispositions énoncées à l'Annexe de la présente Convention.

2) Une Partie qui a demandé une assistance peut solliciter de l'Organisation une aide pour identifier des sources de financement provisoire des frais mentionnés au paragraphe 1.

3) Conformément aux accords internationaux applicables, chaque Partie prend les mesures juridiques ou administratives nécessaires pour faciliter :

a) l'arrivée et l'utilisation sur son territoire ainsi que le départ des navires, des aéronefs et autres moyens de transport participant à la lutte contre un événement de pollution par les hydrocarbures ou transportant le personnel, les cargaisons, les produits et le matériel nécessaires pour faire face à un tel événement; et

b) l'acheminement rapide du personnel, des cargaisons, des produits et du matériel visés à l'alinéa a) à destination, à l'intérieur et en provenance de son territoire.

Art. 8

Recherche-développement

1) Les Parties conviennent de coopérer directement ou, le cas échéant, par l'intermédiaire de l'Organisation ou des organisations ou arrangements régionaux appropriés pour promouvoir l'échange des résultats des programmes de recherche-développement visant à améliorer les techniques existantes de préparation et de lutte contre la pollution par les hydrocarbures, y compris les technologies et les techniques de surveillance, d'endigement, de récupération, de dispersion et de nettoyage et les autres moyens permettant de limiter ou d'atténuer les effets d'une pollution par les hydrocarbures, ainsi que les techniques de réhabilitation.

2) À cette fin, les Parties s'engagent à instaurer directement ou, le cas échéant, par l'intermédiaire de l'Organisation ou des organisations ou arrangements régionaux appropriés les liens nécessaires entre les instituts de recherche des Parties.

3) Les Parties conviennent de coopérer directement ou par l'intermédiaire de l'Organisation ou des organisations ou arrangements régionaux appropriés pour promouvoir, le cas échéant, la tenue, à intervalles réguliers, de colloques internationaux sur des questions pertinentes, y compris les progrès de la technologie et du matériel de lutte contre la pollution par les hydrocarbures.

4) Les Parties conviennent d'encourager par l'intermédiaire de l'Organisation ou d'autres organisations internationales compétentes l'élaboration de normes permettant d'assurer la compatibilité des techniques et du matériel de lutte contre la pollution par les hydrocarbures.

c) haar nationaal noodplan.

Art. 7

Internationale samenwerking bij de bestrijding van verontreiniging

1) De Partijen komen overeen dat zij, voor zover zulks in hun vermogen ligt en de relevante middelen beschikbaar zijn, op verzoek van een Partij die is of waarschijnlijk zal worden getroffen, samenwerken, adviesdiensten en technische bijstand verlenen en materieel leveren ten behoeve van het bestrijden van een voorval van olieverontreiniging, wanneer de ernst van het voorval zulks rechtvaardigt. De financiering van de kosten die met die bijstand zijn gemoeid, geschiedt op grond van de bepalingen vervat in de Bijlage bij dit Verdrag.

2) Een Partij die om bijstand heeft verzocht, kan de Organisatie verzoeken te helpen bij het zoeken naar bronnen voor voorlopige financiering van de in het eerste lid bedoelde kosten.

3) In overeenstemming met de van toepassing zijnde internationale overeenkomsten neemt elke Partij de nodige juridische of bestuurlijke maatregelen ter vergemakkelijking van :

a) de aankomst en het gebruik binnen en het vertrek uit haar grondgebied van schepen, vliegtuigen en andere vervoermiddelen die worden ingezet bij het bestrijden van een voorval van olieverontreiniging en het vervoeren van personeel, vrachten, materiaal en apparatuur, benodigd voor de bestrijding van het voorval; en

b) de vlote verplaatsing naar, binnen en vanuit haar grondgebied van personeel, vrachten, materiaal en apparatuur, bedoeld onder letter a.

Art. 8

Onderzoek en ontwikkeling

1) De Partijen komen overeen, rechtstreeks of, waar gepast, via de Organisatie of de desbetreffende regionale organisaties of regelingen, samen te werken bij de bevordering en de uitwisseling van resultaten van onderzoeks- en ontwikkelingsprogramma's, met betrekking tot de verbetering van de stand der techniek op het gebied van de voorbereiding op en de bestrijding van voorvallen van olieverontreiniging, met inbegrip van technologieën en technieken voor toezicht, indamming, terugwinning, verspreiding, opruiming en het anderszins beperken of verzachten van de gevolgen van voorvallen van olieverontreiniging, alsmede op het gebied van herstel.

2) Met het oog hierop verbinden de Partijen zich ertoe, rechtstreeks of, waar gepast, via de Organisatie of de relevante regionale organisaties of regelingen, de nodige contacten tot stand te brengen tussen de onderzoeksinstellingen van de Partijen.

3) De Partijen komen overeen om rechtstreeks of, via de Organisatie of de relevante regionale organisaties of regelingen, waar gepast, te bevorderen dat regelmatig internationale symposia worden gehouden over relevante onderwerpen, waaronder de technologische vooruitgang op het gebied van de oliebestrijdingstechnieken en het oliebestrijdingsmaterieel.

4) De Partijen komen overeen om via de Organisatie of andere bevoegde internationale organisaties het opstellen van normen voor compatibele oliebestrijdingstechnieken en compatibel oliebestrijdingsmaterieel te stimuleren.

Art. 9

Coopération technique

1) Les Parties s'engagent, directement ou par l'intermédiaire de l'Organisation et d'autres organismes internationaux, le cas échéant, en matière de préparation et de lutte contre la pollution par les hydrocarbures, à fournir un appui aux Parties qui demandent une assistance technique pour :

- a) former du personnel;
- b) assurer la disponibilité de la technologie, du matériel et des installations appropriés;
- c) faciliter d'autres mesures et arrangements visant à se préparer et à lutter contre les événements de pollution par les hydrocarbures; et
- d) mettre en train des programmes communs de recherche-développement.

2) Les Parties s'engagent à coopérer activement, sous réserve de leurs législation, réglementation et politiques nationales, pour le transfert de la technologie en matière de préparation et de lutte contre la pollution par les hydrocarbures.

Art. 10

Promotion de la coopération bilatérale et multilatérale en matière de préparation et de lutte

Les Parties s'efforcent de conclure des accords bilatéraux ou multilatéraux en matière de préparation et de lutte contre la pollution par les hydrocarbures. Une copie de ces accords est communiquée à l'Organisation qui devrait les mettre à la disposition des Parties qui en font la demande.

Art. 11

Relation avec d'autres conventions et accords internationaux

Aucune des dispositions de la présente Convention ne saurait être interprétée comme portant atteinte aux droits ou aux obligations de toute Partie en vertu d'autres conventions ou accords internationaux.

Art. 12

Arrangements institutionnels

1) Les Parties chargent l'Organisation, sous réserve de son accord et de la disponibilité de ressources suffisantes pour maintenir ces activités, d'assurer les fonctions et les activités ci-après :

- a) services d'information :
 - i) recevoir, collationner et diffuser sur demande les informations fournies par les Parties (voir par exemple les articles 5, 2) et 3), 6, 3), et 10) et les renseignements pertinents fournis par d'autres sources; et
 - ii) fournir une assistance pour aider à identifier les sources de financement provisoire des frais (voir par exemple l'article 7, 2));

Art. 9

Technische samenwerking

1) De Partijen verbinden zich ertoe, rechtstreeks of, indien gepast, via de Organisatie en andere internationale organen, wat betreft de voorbereiding op en de bestrijding van olieverontreiniging, steun te verlenen aan Partijen die verzoeken om technische bijstand :

- a) ter opleiding van het personeel;
- b) ter verzekering van de beschikbaarheid van relevante technologie, materiaal en voorzieningen;
- c) ter bevordering van andere maatregelen en regelingen met het oog op de voorbereiding op en de bestrijding van voorvallen van olieverontreiniging; en
- d) ter totstandbrenging van gezamenlijke onderzoeks- en ontwikkelingsprogramma's.

2) De Partijen verbinden zich ertoe actief samen te werken, in overeenstemming met hun nationale wetten, voorschriften en beleidslijnen, bij de overdracht van technologie op het gebied van de voorbereiding op en de bestrijding van olieverontreiniging.

Art. 10

Bevordering van bilaterale en multilaterale samenwerking bij de voorbereiding en bestrijding

De Partijen streven ernaar bilaterale of multilaterale overeenkomsten te sluiten voor de voorbereiding op en de bestrijding van olieverontreiniging. Afschriften van dergelijke overeenkomsten worden toegezonden aan de Organisatie, die deze op verzoek aan de Partijen ter beschikking stelt.

Art. 11

Verhouding tot andere verdragen en internationale overeenkomsten

Geen enkele bepaling van dit Verdrag mag zodanig worden geïnterpreteerd dat daardoor de rechten of verplichtingen van een Partij onder enig ander verdrag of enige andere internationale overeenkomst worden gewijzigd.

Art. 12

Institutionele regelingen

1) De Partijen dragen de Organisatie op, onderworpen aan haar instemming en de beschikbaarheid van voldoende middelen om dit te doen, om de volgende functies en werkzaamheden te verrichten :

- a) informatiediensten :
 - i) het ontvangen, ordenen, op verzoek verspreiden van de door Partijen verstrekte informatie (zie bijvoorbeeld de artikelen 5, tweede en derde lid, 6, derde lid, en 10) alsmede de uit andere bronnen verkregen relevante informatie; en
 - ii) het verlenen van bijstand bij het zoeken naar bronnen voor voorlopige financiering van kosten (zie bijvoorbeeld artikel 7, tweede lid);

b) enseignement et formation :

i) promouvoir la formation en matière de préparation et de lutte contre la pollution par les hydrocarbures (voir par exemple l'article 9); et

iii) encourager la tenue de colloques internationaux (voir par exemple l'article 8, 3));

c) services techniques :

i) faciliter la coopération en matière de recherche-développement (voir par exemple les articles 8 1), 2) et 4) et 9, 1), d));

ii) fournir des conseils aux États mettant en place une capacité nationale ou régionale de lutte contre les événements de pollution par les hydrocarbures; et

iii) analyser les informations fournies par les Parties (voir par exemple les articles 5, 2) et 3), 6, 3) et 8, 1)) et les informations pertinentes fournies par d'autres sources et fournir des conseils ou des informations aux États;

d) assistance technique :

i) faciliter la prestation d'une assistance technique aux États mettant en place une capacité nationale ou régionale de lutte contre les événements de pollution par les hydrocarbures; et

ii) faciliter la prestation d'une assistance technique et de conseils, sur demande, aux États confrontés à un événement grave de pollution par les hydrocarbures.

2) En exécutant les activités mentionnées dans le présent article, l'Organisation s'efforce de renforcer la capacité des États, séparément ou au moyen d'arrangements régionaux, en matière de préparation et de lutte contre les événements de pollution par les hydrocarbures, en tirant parti de l'expérience des États, des accords régionaux et des arrangements du secteur industriel et en accordant une attention particulière aux besoins des pays en développement.

3) Les dispositions du présent article sont mises en œuvre conformément à un programme mis au point et constamment revu par l'Organisation.

Art. 13**Évaluation de la Convention**

Les Parties évaluent au sein de l'Organisation l'efficacité de la Convention en fonction de ses objectifs, en particulier eu égard aux principes régissant la coopération et l'assistance.

Art. 14**Amendements**

1) La présente Convention peut être modifiée selon l'une des procédures définies dans les paragraphes ci-après.

2) Amendement après examen par l'Organisation :

a) Tout amendement proposé par une Partie à la Convention est soumis à l'Organisation et diffusé par le Secrétaire général à tous les Membres de l'Organisation et à toutes les Parties six mois au moins avant son examen.

b) opleiding en vorming :

i) het bevorderen van opleidingen op het gebied van de voorbereiding op en de bestrijding van olieverontreiniging (zie bijvoorbeeld artikel 9); en

iii) het bevorderen van het houden van internationale symposia (zie bijvoorbeeld artikel 8, derde lid);

c) technische diensten :

i) het vergemakkelijken van de samenwerking op het gebied van onderzoek en ontwikkeling (zie bijvoorbeeld de artikelen 8, eerste, tweede en vierde lid, en 9, eerste lid, d));

ii) het geven van advies aan Staten die overgaan tot de totstandbrenging van nationale of regionale capaciteit voor bestrijdingsmiddelen; en

iii) het analyseren van de door de Partijen verstrekte informatie (zie bijvoorbeeld de artikelen 5, tweede en derde lid, 6, derde lid, en 8, eerste lid) en van de uit andere bronnen verkregen relevante informatie en het geven van advies aan Staten;

d) wat de technische bijstand betreft :

i) het vergemakkelijken van de verlening van technische bijstand aan Staten die overgaan tot de totstandkoming van nationale of regionale capaciteit voor bestrijdingsmiddelen tegen voorvallen van olieverontreiniging;

ii) het vergemakkelijken van het geven van technische bijstand en advies, op verzoek van Staten die worden geconfronteerd met ernstige voorvallen van olieverontreiniging.

2) Bij het uitvoeren van de in dit artikel genoemde werkzaamheden tracht de Organisatie te bewerkstelligen dat Staten, afzonderlijk of via regionale regelingen, beter bij machte zijn om zich voor te bereiden op voorvallen van olieverontreiniging en deze te bestrijden, daarbij puttend uit de ervaring van de Staten, of de ervaring opgedaan in het kader van regionale overeenkomsten en industriële regelingen, daarbij bijzondere aandacht bestedend aan de behoeften van ontwikkelingslanden.

3) De bepalingen van dit artikel worden toegepast in overeenstemming met een door de Organisatie op te stellen en te toetsen programma.

Art. 13**Evaluatie van het Verdrag**

De Partijen evalueren binnen de Organisatie de doeltreffendheid van het Verdrag in het licht van de doelstellingen ervan, in het bijzonder met betrekking tot de beginselen die ten grondslag liggen aan de samenwerking en de bijstand.

Art. 14**Wijzigingen**

1) Dit Verdrag kan worden gewijzigd door middel van een der in volgende leden genoemde procedures.

2) Wijziging na behandeling door de Organisatie :

a) Elke door een Partij bij het Verdrag voorgestelde wijziging wordt aan de Organisatie voorgelegd en ten minste zes maanden voor de behandeling ervan door de Secretaris-Generaal verspreid onder alle Leden van de Organisatie en alle Partijen.

b) Tout amendement proposé et diffusé selon la procédure ci-dessus est soumis pour examen au Comité de la Protection du Milieu Marin de l'Organisation.

c) Les Parties à la Convention, qu'elles soient ou non Membres de l'Organisation, sont autorisées à participer aux délibérations du Comité de la Protection du Milieu Marin.

d) Les amendements sont adoptés à la majorité des deux tiers des seules Parties à la Convention présentes et votantes.

e) S'ils sont adoptés conformément à l'alinéa d), les amendements sont communiqués par le Secrétaire général à toutes les Parties à la Convention pour acceptation.

f) i) Un amendement à un article ou à l'Annexe de la Convention est réputé avoir été accepté à la date à laquelle il est accepté par les deux tiers des Parties.

ii) Un amendement à un appendice est réputé avoir été accepté à l'expiration d'un délai qui est fixé par le Comité de la Protection du Milieu Marin lors de son adoption mais qui n'est pas inférieur à dix mois, à moins que pendant cette période, une objection n'ait été communiquée au Secrétaire général par un tiers au moins des Parties;

g) i) Un amendement à un article ou à l'Annexe de la Convention qui est accepté conformément à l'alinéa f), i) entre en vigueur six mois après la date à laquelle il est réputé avoir été accepté à l'égard des Parties qui ont notifié au Secrétaire général qu'elles l'acceptent.

ii) Un amendement à un appendice qui est accepté conformément à l'alinéa f), ii) entre en vigueur six mois après la date à laquelle il est réputé avoir été accepté à l'égard de toutes les Parties, à l'exception de celles qui, avant cette date, ont communiqué une objection. Une Partie peut à tout moment retirer une objection communiquée antérieurement en soumettant une notification écrite à cet effet au Secrétaire général.

3) Amendement par une conférence :

a) À la demande d'une Partie, appuyée par un tiers au moins des Parties, le Secrétaire général convoque une conférence des Parties à la Convention pour examiner des amendements à la Convention.

b) Un amendement adopté par cette conférence à la majorité des deux tiers des Parties présentes et votantes est communiqué par le Secrétaire général à toutes les Parties pour acceptation.

c) À moins que la conférence n'en décide autrement, l'amendement est réputé avoir été accepté et entre en vigueur conformément aux procédures prévues aux alinéas 2, f) et g).

4) L'adoption et l'entrée en vigueur d'un amendement consistant à ajouter une Annexe ou un Appendice sont soumises aux procédures applicables à un amendement à l'Annexe.

5) Toute Partie qui n'a pas accepté un amendement à un article ou à l'Annexe en vertu de l'alinéa 2), f), i), ou un amendement consistant à ajouter un Appendice ou une annexe en vertu du paragraphe 4), ou qui a communiqué une objection à un amendement à un appendice en vertu de l'alinéa 2), f), ii), est considérée comme non Partie aux seules fins de l'application de cet amendement et ce jusqu'à la soumission d'une notification d'acceptation en vertu de l'alinéa 2), f), i), ou de retrait de l'objection en vertu de l'alinéa 2), g), ii).

b) Elke aldus voorgestelde en verspreide wijziging wordt voor behandeling voorgelegd aan het Comité voor de Bescherming van het Mariene Milieu van de Organisatie.

c) De Partijen bij het Verdrag zijn, ongeacht of zij Lid zijn van de Organisatie, gerechtigd deel te nemen aan de behandeling door het Comité voor de Bescherming van het Mariene Milieu.

d) Wijzigingen worden aangenomen bij twee derde meerderheid van uitsluitend de Partijen bij het Verdrag die aanwezig zijn en hun stem uitbrengen.

e) Indien aangenomen in overeenstemming met d), worden de wijzigingen door de Secretaris-Generaal ter aanvaarding voorgelegd aan alle Partijen bij het Verdrag.

f) i) Een wijziging van een artikel van of van de Bijlage bij het Verdrag wordt geacht te zijn aanvaard op de datum waarop deze door twee derden van de Partijen is aanvaard.

ii) Een wijziging van een appendix wordt geacht te zijn aanvaard na het verstrijken van een door het Comité voor de Bescherming van het Mariene Milieu ten tijde van de aanneming van de wijziging te bepalen termijn, die niet korter mag zijn dan tien maanden, tenzij binnen deze periode bij de Secretaris-Generaal bezwaar is aangetekend door tenminste een derde van de Partijen;

g) i) Een wijziging van een artikel van of een Bijlage bij het Verdrag die is aanvaard overeenkomstig f), i), wordt ten aanzien van de Partijen die de Secretaris-Generaal ervan in kennis hebben gesteld dat zij deze hebben aanvaard, zes maanden na de datum waarop de wijziging geacht te zijn aanvaard van kracht.

ii) Een wijziging van een Appendix die is aanvaard in overeenstemming met het bepaalde onder f), ii), wordt zes maanden na de datum waarop de wijziging wordt geacht te zijn aanvaard van kracht ten aanzien van alle Partijen, met uitzondering van deze die, die, vóór die datum, daartegen bezwaar hebben gemaakt. Een Partij kan te allen tijde een eerder gemaakt bezwaar intrekken door een daartoe strekkende kennisgeving te richten aan de Secretaris-Generaal.

3) Wijziging door een Conferentie :

a) Op verzoek van een Partij, gesteund door ten minste een derde van de Partijen, roept de Secretaris-Generaal een Conferentie van Partijen bij het Verdrag bijeen ter behandeling van wijzigingen van het Verdrag.

b) Een door die Conferentie met een twee derde meerderheid van de aanwezige Partijen die hun stem uitbrengen aangenomen wijziging, wordt door de Secretaris-Generaal ter aanvaarding voorgelegd aan alle Partijen.

c) Tenzij de Conferentie anders besluit, wordt de wijziging geacht te zijn aanvaard en wordt zij van kracht in overeenstemming met de procedures aangegeven in het tweede lid, f) en g).

4) De aanneming en inwerkingtreding van een wijziging die een aanvulling vormt op een Bijlage of een Appendix, geschiedt volgens de procedure die geldt voor een wijziging van de Bijlage.

5) Een Partij die een wijziging van een artikel of van de Bijlage niet heeft aanvaard ingevolge het tweede lid, f), i), of een wijziging die een aanvulling vormt van een Bijlage of Appendix niet heeft aanvaard ingevolge het vierde lid dan wel ingevolge het tweede lid, f), ii), bezwaar heeft gemaakt tegen een wijziging van een appendix, wordt behandeld als niet-Partij, zulk slechts ten behoeve van de toepassing van die wijziging. Die behandeling eindigt bij de indiening van een kennisgeving van aanvaarding ingevolge het tweede lid, f), i), of intrekking van het bezwaar ingevolge het tweede lid, g), ii).

6) Le Secrétaire général informe toutes les Parties de tout amendement qui entre en vigueur en vertu du présent article, ainsi que de la date à laquelle l'amendement entre en vigueur.

7) Toute déclaration d'acceptation, d'objection ou de retrait d'une objection relative à un amendement en vertu du présent article est notifiée par écrit au Secrétaire général. Celui-ci informe les Parties de cette notification et de sa date de réception.

8) Un appendice à la Convention contient uniquement des dispositions de caractère technique.

Art. 15

Signature, ratification, acceptation, approbation et adhésion

1) La présente Convention est ouverte à la signature, au Siège de l'Organisation, du 30 novembre 1990 au 29 novembre 1991 et reste ensuite ouverte à l'adhésion. Tous les États peuvent devenir Parties à la présente Convention par :

a) signature sans réserve quant à la ratification, l'acceptation ou l'approbation; ou

b) signature sous réserve de ratification, d'acceptation ou d'approbation, suivie de ratification, d'acceptation ou d'approbation; ou

c) adhésion.

2) La ratification, l'acceptation, l'approbation ou l'adhésion s'effectuent par le dépôt d'un instrument à cet effet auprès du Secrétaire général.

Art. 16

Entrée en vigueur

1) La présente Convention entre en vigueur douze mois après la date à laquelle au moins quinze États ont, soit signé cette convention sans réserve quant à la ratification, l'acceptation ou l'approbation, soit déposé les instruments requis de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, conformément aux dispositions de l'article 15.

2) Pour les États qui ont déposé un instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation de la présente Convention ou d'adhésion à celle-ci après que les conditions régissant son entrée en vigueur ont été remplies mais avant son entrée en vigueur, la ratification, l'acceptation, l'approbation ou l'adhésion prend effet à la date de l'entrée en vigueur de la présente Convention, ou trois mois après la date du dépôt de l'instrument si cette dernière date est postérieure.

3) Pour les États qui ont déposé un instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation de la présente Convention ou d'adhésion à celle-ci après son entrée en vigueur, la présente Convention prend effet trois mois après la date du dépôt de l'instrument.

4) Tout instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion déposé après la date à laquelle un amendement à la présente Convention est réputé avoir été accepté conformément à l'article 14 s'applique à la Convention dans sa forme modifiée.

6) De Secretaris-Generaal stelt alle Partijen in kennis van een wijziging die ingevolge dit artikel van kracht wordt, alsmede van de datum waarop die wijziging in werking treedt.

7) Elke kennisgeving van aanvaarding van, bezwaar tegen of intrekking van een bezwaar tegen een wijziging ingevolge dit artikel wordt schriftelijk gericht aan de Secretaris-Generaal, die de Partijen in kennis stelt van die kennisgeving en de datum van ontvangst daarvan.

8) Een appendix bij het Verdrag bevat alleen bepalingen van technische aard.

Art. 15

Ondertekening, bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring en toetreding

1) Dit Verdrag staat van 30 november 1990 tot en met 29 november 1991 open voor ondertekening op de zetel van de Organisatie en blijft daarna openstaan voor toetreding. Elke Staat kan Partij worden bij dit Verdrag door :

a) ondertekening zonder voorbehoud van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring; of

b) ondertekening onder voorbehoud van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring, gevolgd door bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring; of

c) toetreding.

2) Bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding geschiedt door neerlegging van een daartoe strekkende akte bij de Secretaris-Generaal.

Art. 16

Inwerkingtreding

1) Dit Verdrag treedt in werking twaalf maanden na de datum waarop tenminste vijftien Staten het zonder voorbehoud van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring hebben ondertekend of de vereiste akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding hebben neergelegd in overeenstemming met artikel 15.

2) Voor Staten die een akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding met betrekking tot dit Verdrag hebben neergelegd nadat is voldaan aan de vereisten voor inwerkingtreding daarvan doch vóór de datum van inwerkingtreding, wordt de bekrachtiging, aanvaarding of toetreding van kracht op de datum van inwerkingtreding van dit of drie maanden na de datum van neerlegging van de akte, al naargelang welke datum het laatst valt.

3) Voor Staten die een akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding hebben neergelegd na de datum waarop dit Verdrag in werking is getreden, treedt dit Verdrag in werking in werking drie maanden na de datum van neerlegging van de akte.

4) Na de datum waarop een wijziging van dit Verdrag wordt geacht te zijn aanvaard ingevolge artikel 14, heeft elke akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding betrekking op het Verdrag zoals gewijzigd.

Art. 17

Dénonciation

1) La présente Convention peut être dénoncée par l'une quelconque des Parties à tout moment après l'expiration d'une période de cinq ans à compter de la date à laquelle elle entre en vigueur pour cette Partie.

2) La dénonciation s'effectue au moyen d'une notification écrite adressée au Secrétaire général.

3) La dénonciation prend effet douze mois après la date à laquelle le Secrétaire général en a reçu notification ou à l'expiration de tout délai plus long indiqué dans la notification.

Art. 18

Dépositaire

1) La présente Convention est déposée auprès du Secrétaire général.

2) Le Secrétaire général :

a) informe tous les États qui ont signé la présente Convention ou qui y ont adhéré :

i) de toute nouvelle signature ou de tout dépôt d'un nouvel instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, ainsi que de leur date;

ii) de la date d'entrée en vigueur de la présente Convention; et

iii) du dépôt de tout instrument de dénonciation de la présente Convention, ainsi que de la date à laquelle il a été reçu et de la date à laquelle la dénonciation prend effet;

b) transmet des copies certifiées conformes de la présente Convention aux Gouvernements de tous les États qui l'ont signée ou qui y ont adhéré.

3) Dès l'entrée en vigueur de la présente Convention, une copie certifiée conforme en est transmise par le dépositaire au Secrétaire général de l'Organisation des Nations unies pour être enregistrée et publiée conformément à l'article 102 de la Charte des Nations unies.

Art. 19

Langues

La présente Convention est établie en un seul exemplaire original en langues anglaise, arabe, chinoise, espagnole, française et russe, chaque texte faisant également foi.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés à cet effet par leurs gouvernements respectifs, ont apposé leur signature à la présente Convention.

FAIT à Londres ce trente novembre mil neuf cent quatre-vingt-dix.

*
* *

Art. 17

Opzegging

1) Dit Verdrag kan te allen tijde door elke Partij worden opgezegd na het verstrijken van vijf jaar na de datum waarop dit Verdrag voor die Partij in werking treedt.

2) Opzegging geschiedt door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de Secretaris-Generaal.

3) Een opzegging wordt van kracht twaalf maanden na ontvangst van de kennisgeving van opzegging door de Secretaris-Generaal of na het verstrijken van een eventueel in de kennisgeving aangegeven langer tijdvak.

Art. 18

Depositaris

1) Dit Verdrag wordt neergelegd bij de Secretaris-Generaal.

2) De Secretaris-Generaal :

a) stelt alle Staten die dit Verdrag hebben ondertekend, of daartoe zijn toegetreden, in kennis van :

i) elke nieuwe ondertekening, of neerlegging van een akte bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, tezamen met de datum ervan;

ii) de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag; en

iii) de neerlegging van elke akte van opzegging van dit Verdrag, tezamen met de datum waarop deze was ontvangen en de datum waarop de opzegging van kracht wordt;

b) zendt voor eensluidend gewaarmerkte afschriften van dit Verdrag toe aan de regeringen van alle Staten die dit Verdrag hebben ondertekend of daartoe zijn toegetreden.

3) Zodra dit Verdrag in werking treedt, wordt een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan door de depositaris toegezonden aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties ter registratie en publicatie overeenkomstig artikel 102 van het Handvest van de Verenigde Naties.

Art. 19

Talen

Dit Verdrag is opgesteld in een enkel exemplaar in de Arabische, de Chinese, de Franse, de Russische en de Spaanse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden daartoe naar behoren gemachtigd door hun onderscheiden Regeringen, dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN te Londen, de dertigste november negentienhonderd negentig.

*
* *

ANNEXE

Remboursement des frais d'assistance

1) a) À moins qu'un accord relatif aux dispositions financières régissant les mesures prises par les Parties pour faire face à un événement de pollution par les hydrocarbures n'ait été conclu sur une base bilatérale ou multilatérale avant l'événement de pollution par les hydrocarbures, chaque Partie assume les coûts des mesures qu'elle a prises pour faire face à une pollution, conformément aux dispositions de l'alinéa i) ou de l'alinéa ii) ci-après :

i) Si des mesures sont prises par une Partie sur la requête expresse d'une autre Partie, la Partie requérante rembourse à la Partie assistante le coût de ces mesures. La Partie requérante peut annuler sa requête à tout moment, mais dans ce cas elle assume les frais déjà encourus ou engagés par la Partie assistante.

ii) Si des mesures sont prises par une Partie de sa propre initiative, cette Partie assume le coût de ces mesures.

b) Les principes énoncés à l'alinéa a) s'appliquent sauf si les Parties intéressées en décident autrement dans chaque cas individuel.

2) À moins qu'il en ait été décidé autrement, les coûts des mesures prises par une Partie sur la requête d'une autre Partie sont calculés de manière équitable conformément au droit et à la pratique en vigueur dans le pays de la Partie assistante en matière de remboursement de ces coûts.

3) La Partie requérant une assistance et la Partie assistante coopèrent, en tant que de besoin, pour mener à bien toute action en demande d'indemnisation. Elles tiennent dûment compte pour ce faire des régimes juridiques existants. Lorsque l'action ainsi menée ne permet pas une indemnisation totale des dépenses encourues dans l'opération d'assistance, la Partie requérant l'assistance peut demander à la Partie assistante de renoncer au remboursement des frais qui dépassent les sommes indemnisées ou de réduire les coûts qui ont été calculés conformément aux dispositions du paragraphe 2). Elle peut également demander à surseoir au remboursement de ces frais. Lorsqu'elles examinent une telle demande, les Parties assistantes tiennent dûment compte des besoins des pays en développement.

4) Les dispositions de la présente Convention ne doivent pas être interprétées comme portant atteinte de quelque manière que ce soit aux droits des Parties de recouvrer auprès de tiers le coût des mesures prises pour faire face à une pollution ou à une menace de pollution en vertu d'autres dispositions et règles applicables du droit national et international. Une attention particulière doit être accordée à la Convention internationale de 1969 sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures et à la Convention internationale de 1971 portant création d'un Fonds international d'indemnisation pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures ou à tout amendement apporté ultérieurement à ces conventions.

*
* *

BIJLAGE

Vergoeding van kosten van bijstand

1) a) Tenzij voorafgaand aan het voorval van olieverontreiniging een bilaterale of multilaterale overeenkomst is gesloten inzake de financiële regelingen aangaande het optreden van Partijen ter bestrijding van voorvallen van olieverontreiniging, dragen de Partijen de kosten van hun onderscheiden optreden bij de bestrijding van verontreiniging in overeenstemming met het bepaalde in i) of ii) :

i) Indien het optreden door een Partij op uitdrukkelijk verzoek van een andere Partij geschiedde, vergoedt de verzoekende Partij de hulpverlenende Partij de kosten van haar optreden. De verzoekende Partij kan haar verzoek te allen tijde intrekken, maar dient in dat geval de kosten te dragen die reeds zijn gemaakt door de hulpverlenende Partij, of waartoe deze zich reeds heeft verbonden.

ii) Indien het optreden door een Partij uit eigen beweging geschiedde, draagt die Partij de kosten van haar optreden.

b) Tenzij de betrokken Partij in een afzonderlijk geval anders zijn overeengekomen, zijn de in a) vervatte beginselen van toepassing.

2) Tenzij anders is overeengekomen, worden de kosten van optreden door een Partij op verzoek van een andere Partij op billijke wijze berekend overeenkomstig het recht en de geldende praktijk van de hulpverlenende Partij, betreffende de vergoeding van dergelijke kosten.

3) De Partij die om hulp verzoekt en de hulpverlenende Partij werken, waar gepast, samen bij de afhandeling van een vordering naar aanleiding van een aanspraak op vergoeding. Daartoe schenken zij de gepaste aandacht aan bestaande rechtsregimes. Wanneer de aldus afgehandelde vordering niet leidt tot volledige vergoeding van de met de hulp gemocide uitgaven, kan de Partij die om de hulp verzoekt de hulpverlenende Partij vragen af te zien van aanspraak op terugbetaling van uitgaven die de vergoeding overstijgen, of vragen om verlaging van de in overeenstemming met het tweede lid berekende kosten. Zij kan ook verzoeken om uitstel van vergoeding van bedoelde kosten. Bij de behandeling van een dergelijk verzoek schenkt de hulpverlenende Partij de gepaste aandacht aan de behoeften van de ontwikkelingslanden.

4) De bepalingen van dit Verdrag mogen niet zodanig worden geïnterpreteerd dat daardoor afbreuk wordt gedaan aan de rechten van Partijen betreffende het op derden verhalen van de kosten van maatregelen naar aanleiding van verontreiniging of de dreiging van verontreiniging, zulks uit hoofde van andere toepasselijke bepalingen en regels van nationaal en internationaal recht. Bijzondere aandacht dient te worden besteed aan het Internationaal Verdrag inzake de burgerlijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie van 1969 en het Internationaal Verdrag betreffende de instelling van een Internationaal Fonds voor vergoeding van schade door verontreiniging door olie van 1971, of latere wijzigingen van deze verdragen.

*
* *

No. 32194

MULTILATERAL

International Convention on oil pollution preparedness, response and cooperation, 1990 (with annex and procès-verbal of rectification). Concluded at London on 30 November 1990

Authentic texts: Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish.

Registered by the International Maritime Organization on 18 October 1995.

MULTILATÉRAL

Convention internationale de 1990 sur la préparation, la lutte et la coopération en matière de pollution par les hydrocarbures (avec annexe et procès-verbal de rectification). Conclue à Londres le 30 novembre 1990

Textes authentiques : arabe, chinois, anglais, français, russe et espagnol.

Enregistrée par l'Organisation maritime internationale le 18 octobre 1995.

INTERNATIONAL CONVENTION¹ ON OIL POLLUTION PREPAR- EDNESS, RESPONSE AND CO-OPERATION, 1990

THE PARTIES TO THE PRESENT CONVENTION,

CONSCIOUS of the need to preserve the human environment in general
and the marine environment in particular,

RECOGNIZING the serious threat posed to the marine environment by
oil pollution incidents involving ships, offshore units, sea ports and oil
handling facilities,

¹ Came into force on 13 May 1995 in respect of the following States, i.e., 12 months after the date on which not less than 15 States had either signed it without reservation as to ratification, acceptance or approval, or deposited instruments of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the International Maritime Organization, in accordance with article 16 (1):

<i>Participant</i>	<i>Date of deposit of the instrument of ratification, accession (a) or approval (AA)</i>
Australia	6 July 1992 a
Canada	7 March 1994 a
Egypt	29 June 1992
Finland	21 July 1993 AA
France	6 November 1992 AA
Iceland	21 June 1993
Mexico	13 May 1994 a
Nigeria	25 May 1993 a
Norway	8 March 1994
Pakistan	21 July 1993 a
Senegal	24 March 1994
Seychelles	26 June 1992 a
Spain	12 January 1994
Sweden	30 March 1992
United States of America	27 March 1992

In addition and prior to the entry into force of the Convention, the Convention came into force for the following States on the date of entry into force of the Convention or three months after the date of deposit of their instruments of ratification, acceptance, approval or accession whichever is the later date, in accordance with article 16 (2).

<i>Participant</i>	<i>Date of deposit of the instrument of ratification or of signature (s)</i>
Argentina	13 July 1994
(With effect from 13 May 1995.)*	
Uruguay	27 September 1994 s
(With effect from 13 May 1995.)	
Netherlands	1 December 1994
(With effect from 13 May 1995.)	
Venezuela	12 December 1994
(With effect from 13 May 1995.)	
Germany	15 February 1995
(With effect from 13 May 1995.)	
Greece	7 March 1995
(With effect from 7 June 1995.)	

Subsequently, the Convention came into force for the following States, three months after the date of deposit of their instrument of ratification, acceptance, approval or accession in accordance with article 16 (3).

<i>Participant</i>	<i>Date of deposit of the instrument of accession</i>
Liberia	5 October 1995
(With effect from 5 January 1996.)	
El Salvador	9 October 1995
(With effect from 9 January 1996.)	

* See p. 143 for the text of the reservation made upon ratification.

MINDFUL of the importance of precautionary measures and prevention in avoiding oil pollution in the first instance, and the need for strict application of existing international instruments dealing with maritime safety and marine pollution prevention, particularly the International Convention for the Safety of Life at Sea, 1974, as amended,¹ and the International Convention for the Prevention of Pollution from Ships, 1973,² as modified by the Protocol of 1978³ relating thereto, as amended, and also the speedy development of enhanced standards for the design, operation and maintenance of ships carrying oil, and of offshore units,

MINDFUL ALSO that, in the event of an oil pollution incident, prompt and effective action is essential in order to minimize the damage which may result from such an incident,

EMPHASIZING the importance of effective preparation for combating oil pollution incidents and the important role which the oil and shipping industries have in this regard,

RECOGNIZING FURTHER the importance of mutual assistance and international co-operation relating to matters including the exchange of information respecting the capabilities of States to respond to oil pollution incidents, the preparation of oil pollution contingency plans, the exchange of reports of incidents of significance which may affect the marine environment or the coastline and related interests of States, and research and development respecting means of combating oil pollution in the marine environment,

TAKING ACCOUNT of the "polluter pays" principle as a general principle of international environmental law,

TAKING ACCOUNT ALSO of the importance of international instruments on liability and compensation for oil pollution damage, including the 1969 International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage⁴ (CLC); and the 1971 International Convention on the Establishment of an International Fund for Compensation for Oil Pollution Damage (FUND);⁵ and the compelling need for early entry into force of the 1984 Protocols to the CLC and FUND Conventions,

TAKING ACCOUNT FURTHER of the importance of bilateral and multilateral agreements and arrangements including regional conventions and agreements,

BEARING IN MIND the relevant provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea,⁶ in particular of its part XII,

¹ United Nations, *Treaty Series*, vol. 1184, p. 2 (authentic Chinese and English texts); vol. 1185, p. 2 (authentic French, Russian and Spanish texts); vol. 1300, p. 391 (rectification of the authentic English, French, Russian and Spanish texts); vol. 1331, p. 400 (rectification of the authentic Chinese text); for the texts of the amendments of 20 November 1981, see vol. 1370, p. 2 (Chinese and English); vol. 1371, p. 2 (French and Russian); and vol. 1372, p. 61 (Spanish); vol. 1402, p. 375 (rectification of the authentic English, French, Russian and Spanish texts of the amendments of 20 November 1981); vol. 1419, p. 398 (rectification of the authentic English text of the amendments of 20 November 1981, incorporated into the text of said amendments and published in vol. 1370); for the texts of the amendments of 17 June 1983, see vol. 1431, p. 2 (Chinese and English); vol. 1432, p. 2 (French and Russian); vol. 1433, p. 92 (Spanish); vol. 1484, p. 442 (rectification of the authentic Spanish text of the amendments of 20 November 1981); vol. 1522, p. 234 (amendments of 29 April 1987); vol. 1558, No. A-18961 (amendments of 21 April 1988); vol. 1566, No. A-18961 (amendments of 28 October 1988); vol. 1593, p. 417 (rectification of the authentic Spanish text of the amendments of 28 October 1988); vol. 1674, No. A-18961 (amendments of 9 November 1988, 11 April 1989 and 25 May 1990); vol. 1765, No. A-18961 (amendments of 23 May 1991).

² *Ibid.*, vol. 1340, p. 184.

³ *Ibid.*, p. 61.

⁴ *Ibid.*, vol. 973, p. 3.

⁵ *Ibid.*, vol. 1110, p. 57.

⁶ *Ibid.*, vols. 1833, 1834 and 1835, No. I-31363.

BEING AWARE of the need to promote international co-operation and to enhance existing national, regional and global capabilities concerning oil pollution preparedness and response, taking into account the special needs of the developing countries and particularly small island States,

CONSIDERING that these objectives may best be achieved by the conclusion of an International Convention on Oil Pollution Preparedness, Response and Co-operation,

HAVE AGREED as follows:

ARTICLE 1

General provisions

- (1) Parties undertake, individually or jointly, to take all appropriate measures in accordance with the provisions of this Convention and the Annex thereto to prepare for and respond to an oil pollution incident.
- (2) The Annex to this Convention shall constitute an integral part of the Convention and a reference to this Convention constitutes at the same time a reference to the Annex.
- (3) This Convention shall not apply to any warship, naval auxiliary or other ship owned or operated by a State and used, for the time being, only on government non-commercial service. However, each Party shall ensure by the adoption of appropriate measures not impairing the operations or operational capabilities of such ships owned or operated by it, that such ships act in a manner consistent, so far as is reasonable and practicable, with this Convention.

ARTICLE 2

Definitions

For the purposes of this Convention:

- (1) "Oil" means petroleum in any form including crude oil, fuel oil, sludge, oil refuse and refined products.
- (2) "Oil pollution incident" means an occurrence or series of occurrences having the same origin, which results or may result in a discharge of oil and which poses or may pose a threat to the marine environment, or to the coastline or related interests of one or more States, and which requires emergency action or other immediate response.
- (3) "Ship" means a vessel of any type whatsoever operating in the marine environment and includes hydrofoil boats, air-cushion vehicles, submersibles, and floating craft of any type.
- (4) "Offshore unit" means any fixed or floating offshore installation or structure engaged in gas or oil exploration, exploitation or production activities, or loading or unloading of oil.
- (5) "Sea ports and oil handling facilities" means those facilities which present a risk of an oil pollution incident and includes, inter alia, sea ports, oil terminals, pipelines and other oil handling facilities.

- (6) "Organization" means the International Maritime Organization.
- (7) "Secretary-General" means the Secretary-General of the Organization.

ARTICLE 3

Oil pollution emergency plans

- (1) (a) Each Party shall require that ships entitled to fly its flag have on board a shipboard oil pollution emergency plan as required by and in accordance with the provisions adopted by the Organization for this purpose.
- (b) A ship required to have on board an oil pollution emergency plan in accordance with subparagraph (a) is subject, while in a port or at an offshore terminal under the jurisdiction of a Party, to inspection by officers duly authorized by that Party, in accordance with the practices provided for in existing international agreements or its national legislation.
- (2) Each Party shall require that operators of offshore units under its jurisdiction have oil pollution emergency plans, which are co-ordinated with the national system established in accordance with article 6 and approved in accordance with procedures established by the competent national authority.
- (3) Each Party shall require that authorities or operators in charge of such sea ports and oil handling facilities under its jurisdiction as it deems appropriate have oil pollution emergency plans or similar arrangements which are co-ordinated with the national system established in accordance with article 6 and approved in accordance with procedures established by the competent national authority.

ARTICLE 4

Oil pollution reporting procedures

- (1) Each Party shall:
 - (a) require masters or other persons having charge of ships flying its flag and persons having charge of offshore units under its jurisdiction to report without delay any event on their ship or offshore unit involving a discharge or probable discharge of oil:
 - (i) in the case of a ship, to the nearest coastal State;
 - (ii) in the case of an offshore unit, to the coastal State to whose jurisdiction the unit is subject;
 - (b) require masters or other persons having charge of ships flying its flag and persons having charge of offshore units under its jurisdiction to report without delay any observed event at sea involving a discharge of oil or the presence of oil:
 - (i) in the case of a ship, to the nearest coastal State;
 - (ii) in the case of an offshore unit, to the coastal State to whose jurisdiction the unit is subject;

- (c) require persons having charge of sea ports and oil handling facilities under its jurisdiction to report without delay any event involving a discharge or probable discharge of oil or the presence of oil to the competent national authority;
 - (d) instruct its maritime inspection vessels or aircraft and other appropriate services or officials to report without delay any observed event at sea or at a sea port or oil handling facility involving a discharge of oil or the presence of oil to the competent national authority or, as the case may be, to the nearest coastal State;
 - (e) request the pilots of civil aircraft to report without delay any observed event at sea involving a discharge of oil or the presence of oil to the nearest coastal State.
- (2) Reports under paragraph (1)(a)(i) shall be made in accordance with the requirements developed by the Organization and based on the guidelines and general principles adopted by the Organization. Reports under paragraph (1)(a)(ii), (b), (c) and (d) shall be made in accordance with the guidelines and general principles adopted by the Organization to the extent applicable.

ARTICLE 5

Action on receiving an oil pollution report

- (1) Whenever a Party receives a report referred to in article 4 or pollution information provided by other sources, it shall:
- (a) assess the event to determine whether it is an oil pollution incident;
 - (b) assess the nature, extent and possible consequences of the oil pollution incident; and
 - (c) then, without delay, inform all States whose interests are affected or likely to be affected by such oil pollution incident, together with
 - (i) details of its assessments and any action it has taken, or intends to take, to deal with the incident, and
 - (ii) further information as appropriate,
 until the action taken to respond to the incident has been concluded or until joint action has been decided by such States.
- (2) When the severity of such oil pollution incident so justifies, the Party should provide the Organization directly or, as appropriate, through the relevant regional organization or arrangements with the information referred to in paragraph (1)(b) and (c).
- (3) When the severity of such oil pollution incident so justifies, other States affected by it are urged to inform the Organization directly or, as appropriate, through the relevant regional organizations or arrangements of their assessment of the extent of the threat to their interests and any action taken or intended.

(4) Parties should use, in so far as practicable, the oil pollution reporting system developed by the Organization when exchanging information and communicating with other States and with the Organization.

ARTICLE 6

National and regional systems for preparedness and response

(1) Each Party shall establish a national system for responding promptly and effectively to oil pollution incidents. This system shall include as a minimum:

(a) the designation of:

- (i) the competent national authority or authorities with responsibility for oil pollution preparedness and response;
- (ii) the national operational contact point or points, which shall be responsible for the receipt and transmission of oil pollution reports as referred to in article 4; and
- (iii) an authority which is entitled to act on behalf of the State to request assistance or to decide to render the assistance requested;

(b) a national contingency plan for preparedness and response which includes the organizational relationship of the various bodies involved, whether public or private, taking into account guidelines developed by the Organization.

(2) In addition, each Party, within its capabilities either individually or through bilateral or multilateral co-operation and, as appropriate, in co-operation with the oil and shipping industries, port authorities and other relevant entities, shall establish:

- (a) a minimum level of pre-positioned oil spill combating equipment, commensurate with the risk involved, and programmes for its use;
- (b) a programme of exercises for oil pollution response organizations and training of relevant personnel;
- (c) detailed plans and communication capabilities for responding to an oil pollution incident. Such capabilities should be continuously available; and
- (d) a mechanism or arrangement to co-ordinate the response to an oil pollution incident with, if appropriate, the capabilities to mobilize the necessary resources.

(3) Each Party shall ensure that current information is provided to the Organization, directly or through the relevant regional organization or arrangements, concerning:

- (a) the location, telecommunication data and, if applicable, areas of responsibility of authorities and entities referred to in paragraph (1)(a);
- (b) information concerning pollution response equipment and expertise in disciplines related to oil pollution response

and marine salvage which may be made available to other States, upon request; and

- (c) its national contingency plan.

ARTICLE 7

International co-operation in pollution response

(1) Parties agree that, subject to their capabilities and the availability of relevant resources, they will co-operate and provide advisory services, technical support and equipment for the purpose of responding to an oil pollution incident, when the severity of such incident so justifies, upon the request of any Party affected or likely to be affected. The financing of the costs for such assistance shall be based on the provisions set out in the Annex to this Convention.

(2) A Party which has requested assistance may ask the Organization to assist in identifying sources of provisional financing of the costs referred to in paragraph (1).

(3) In accordance with applicable international agreements, each Party shall take necessary legal or administrative measures to facilitate:

- (a) the arrival and utilization in and departure from its territory of ships, aircraft and other modes of transport engaged in responding to an oil pollution incident or transporting personnel, cargoes, materials and equipment required to deal with such an incident; and
- (b) the expeditious movement into, through, and out of its territory of personnel, cargoes, materials and equipment referred to in subparagraph (a).

ARTICLE 8

Research and development

(1) Parties agree to co-operate directly or, as appropriate, through the Organization or relevant regional organizations or arrangements in the promotion and exchange of results of research and development programmes relating to the enhancement of the state-of-the-art of oil pollution preparedness and response, including technologies and techniques for surveillance, containment, recovery, dispersion, clean-up and otherwise minimizing or mitigating the effects of oil pollution, and for restoration.

(2) To this end, Parties undertake to establish directly or, as appropriate, through the Organization or relevant regional organizations or arrangements, the necessary links between Parties' research institutions.

(3) Parties agree to co-operate directly or through the Organization or relevant regional organizations or arrangements to promote, as appropriate, the holding on a regular basis of international symposia on relevant subjects, including technological advances in oil pollution combating techniques and equipment.

(4) Parties agree to encourage, through the Organization or other competent international organizations, the development of standards for compatible oil pollution combating techniques and equipment.

ARTICLE 9

Technical co-operation

(1) Parties undertake directly or through the Organization and other international bodies, as appropriate, in respect of oil pollution preparedness and response, to provide support for those Parties which request technical assistance:

- (a) to train personnel;
- (b) to ensure the availability of relevant technology, equipment and facilities;
- (c) to facilitate other measures and arrangements to prepare for and respond to oil pollution incidents; and
- (d) to initiate joint research and development programmes.

(2) Parties undertake to co-operate actively, subject to their national laws, regulations and policies, in the transfer of technology in respect of oil pollution preparedness and response.

ARTICLE 10

Promotion of bilateral and multilateral co-operation
in preparedness and response

Parties shall endeavour to conclude bilateral or multilateral agreements for oil pollution preparedness and response. Copies of such agreements shall be communicated to the Organization which should make them available on request to Parties.

ARTICLE 11

Relation to other conventions and international agreements

Nothing in this Convention shall be construed as altering the rights or obligations of any Party under any other convention or international agreement.

ARTICLE 12

Institutional arrangements

(1) Parties designate the Organization, subject to its agreement and the availability of adequate resources to sustain the activity, to perform the following functions and activities:

- (a) information services:
 - (i) to receive, collate and disseminate on request the information provided by Parties (see, for example, articles 5(2) and (3), 6(3) and 10) and relevant information provided by other sources; and

- (ii) to provide assistance in identifying sources of provisional financing of costs (see, for example, article 7(2));
 - (b) education and training:
 - (i) to promote training in the field of oil pollution preparedness and response (see, for example, article 9); and
 - (ii) to promote the holding of international symposia (see, for example, article 8(3));
 - (c) technical services:
 - (i) to facilitate co-operation in research and development (see, for example, articles 8(1), (2) and (4) and 9(1)(d));
 - (ii) to provide advice to States establishing national or regional response capabilities; and
 - (iii) to analyse the information provided by Parties (see, for example, articles 5(2) and (3), 6(3) and 8(1)) and relevant information provided by other sources and provide advice or information to States;
 - (d) technical assistance:
 - (i) to facilitate the provision of technical assistance to States establishing national or regional response capabilities; and
 - (ii) to facilitate the provision of technical assistance and advice, upon the request of States faced with major oil pollution incidents.
- (2) In carrying out the activities specified in this article, the Organization shall endeavour to strengthen the ability of States individually or through regional arrangements to prepare for and combat oil pollution incidents, drawing upon the experience of States, regional agreements and industry arrangements and paying particular attention to the needs of developing countries.
- (3) The provisions of this article shall be implemented in accordance with a programme developed and kept under review by the Organization.

ARTICLE 13

Evaluation of the Convention

Parties shall evaluate within the Organization the effectiveness of the Convention in the light of its objectives, particularly with respect to the principles underlying co-operation and assistance.

ARTICLE 14

Amendments

- (1) This Convention may be amended by one of the procedures specified in the following paragraphs.

(2) Amendment after consideration by the Organization:

- (a) Any amendment proposed by a Party to the Convention shall be submitted to the Organization and circulated by the Secretary-General to all Members of the Organization and all Parties at least six months prior to its consideration.
- (b) Any amendment proposed and circulated as above shall be submitted to the Marine Environment Protection Committee of the Organization for consideration.
- (c) Parties to the Convention, whether or not Members of the Organization, shall be entitled to participate in the proceedings of the Marine Environment Protection Committee.
- (d) Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of only the Parties to the Convention present and voting.
- (e) If adopted in accordance with subparagraph (d), amendments shall be communicated by the Secretary-General to all Parties to the Convention for acceptance.
- (f)
 - (i) An amendment to an article or the Annex of the Convention shall be deemed to have been accepted on the date on which it is accepted by two thirds of the Parties.
 - (ii) An amendment to an appendix shall be deemed to have been accepted at the end of a period to be determined by the Marine Environment Protection Committee at the time of its adoption, which period shall not be less than ten months, unless within that period an objection is communicated to the Secretary-General by not less than one third of the Parties.
- (g)
 - (i) An amendment to an article or the Annex of the Convention accepted in conformity with subparagraph (f)(i) shall enter into force six months after the date on which it is deemed to have been accepted with respect to the Parties which have notified the Secretary-General that they have accepted it.
 - (ii) An amendment to an appendix accepted in conformity with subparagraph (f)(ii) shall enter into force six months after the date on which it is deemed to have been accepted with respect to all Parties with the exception of those which, before that date, have objected to it. A Party may at any time withdraw a previously communicated objection by submitting a notification to that effect to the Secretary-General.

(3) Amendment by a Conference:

- (a) Upon the request of a Party, concurred with by at least one third of the Parties, the Secretary-General shall convene a Conference of Parties to the Convention to consider amendments to the Convention.
- (b) An amendment adopted by such a Conference by a two-thirds majority of those Parties present and voting shall be communicated by the Secretary-General to all Parties for their acceptance.
- (c) Unless the Conference decides otherwise, the amendment shall be deemed to have been accepted and shall enter into force in

accordance with the procedures specified in paragraph (2)(f) and (g).

(4) The adoption and entry into force of an amendment constituting an addition of an Annex or an appendix shall be subject to the procedure applicable to an amendment to the Annex.

(5) Any Party which has not accepted an amendment to an article or the Annex under paragraph (2)(f)(i) or an amendment constituting an addition of an Annex or an appendix under paragraph (4) or has communicated an objection to an amendment to an appendix under paragraph (2)(f)(ii) shall be treated as a non-Party only for the purpose of the application of such amendment. Such treatment shall terminate upon the submission of a notification of acceptance under paragraph (2)(f)(i) or withdrawal of the objection under paragraph (2)(g)(ii).

(6) The Secretary-General shall inform all Parties of any amendment which enters into force under this article, together with the date on which the amendment enters into force.

(7) Any notification of acceptance of, objection to, or withdrawal of objection to, an amendment under this article shall be communicated in writing to the Secretary-General who shall inform Parties of such notification and the date of its receipt.

(8) An appendix to the Convention shall contain only provisions of a technical nature.

ARTICLE 15

Signature, ratification, acceptance,
approval and accession

(1) This Convention shall remain open for signature at the Headquarters of the Organization from 30 November 1990 until 29 November 1991 and shall thereafter remain open for accession. Any State may become Party to this Convention by:

- (a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
- (b) signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval; or
- (c) accession.

(2) Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of an instrument to that effect with the Secretary-General.

ARTICLE 16

Entry into force

(1) This Convention shall enter into force twelve months after the date on which not less than fifteen States have either signed it without reservation as to ratification, acceptance or approval or have deposited the requisite instruments of ratification, acceptance, approval or accession in accordance with article 15.

(2) For States which have deposited an instrument of ratification, acceptance, approval or accession in respect of this Convention after the requirements for entry into force thereof have been met but prior to the date of entry into force, the ratification, acceptance, approval or accession shall take effect on the date of entry into force of this Convention or three months after the date of deposit of the instrument, whichever is the later date.

(3) For States which have deposited an instrument of ratification, acceptance, approval or accession after the date on which this Convention entered into force, this Convention shall become effective three months after the date of deposit of the instrument.

(4) After the date on which an amendment to this Convention is deemed to have been accepted under article 14, any instrument of ratification, acceptance, approval or accession deposited shall apply to this Convention as amended.

ARTICLE 17

Denunciation

(1) This Convention may be denounced by any Party at any time after the expiry of five years from the date on which this Convention enters into force for that Party.

(2) Denunciation shall be effected by notification in writing to the Secretary-General.

(3) A denunciation shall take effect twelve months after receipt of the notification of denunciation by the Secretary-General or after the expiry of any longer period which may be indicated in the notification.

ARTICLE 18

Depositary

(1) This Convention shall be deposited with the Secretary-General.

(2) The Secretary-General shall:

(a) inform all States which have signed this Convention or acceded thereto of:

(i) each new signature or deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession, together with the date thereof;

(ii) the date of entry into force of this Convention; and

(iii) the deposit of any instrument of denunciation of this Convention together with the date on which it was received and the date on which the denunciation takes effect;

(b) transmit certified true copies of this Convention to the Governments of all States which have signed this Convention or acceded thereto.

(3) As soon as this Convention enters into force, a certified true copy thereof shall be transmitted by the depositary to the Secretary-General of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

ARTICLE 19

Languages

This Convention is established in a single original in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized by their respective Governments for that purpose, have signed this Convention.

DONE AT London this thirtieth day of November one thousand nine hundred and ninety.

ANNEX

Reimbursement of costs of assistance

- (1) (a) Unless an agreement concerning the financial arrangements governing actions of Parties to deal with oil pollution incidents has been concluded on a bilateral or multilateral basis prior to the oil pollution incident, Parties shall bear the costs of their respective actions in dealing with pollution in accordance with subparagraph (i) or subparagraph (ii).
- (i) If the action was taken by one Party at the express request of another Party, the requesting Party shall reimburse to the assisting Party the cost of its action. The requesting Party may cancel its request at any time, but in that case it shall bear the costs already incurred or committed by the assisting Party.
- (ii) If the action was taken by a Party on its own initiative, this Party shall bear the costs of its action.
- (b) The principles laid down in subparagraph (a) shall apply unless the Parties concerned otherwise agree in any individual case.
- (2) Unless otherwise agreed, the costs of action taken by a Party at the request of another Party shall be fairly calculated according to the law and current practice of the assisting Party concerning the reimbursement of such costs.
- (3) The Party requesting assistance and the assisting Party shall, where appropriate, co-operate in concluding any action in response to a compensation claim. To that end, they shall give due consideration to existing legal regimes. Where the action thus concluded does not permit full compensation for expenses incurred in the assistance operation, the Party requesting assistance may ask the assisting Party to waive reimbursement of the expenses exceeding the sums compensated or to reduce the costs which have been calculated in accordance with paragraph (2). It may also request a postponement of the reimbursement of such costs. In considering such a request, assisting Parties shall give due consideration to the needs of the developing countries.
- (4) The provisions of this Convention shall not be interpreted as in any way prejudicing the rights of Parties to recover from third parties the costs of actions to deal with pollution or the threat of pollution under other applicable provisions and rules of national and international law. Special attention shall be paid to the 1969 International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage and the 1971 International Convention on the Establishment of an International Fund for Compensation for Oil Pollution Damage or any subsequent amendment to those Conventions.

PROTOCOLE

de 2000 sur la préparation, la lutte et la coopération contre les événements de pollution par les substances nocives et potentiellement dangereuses.

LES PARTIES AU PRÉSENT PROTOCOLE,

LES PARTIES à la Convention internationale sur la préparation, la lutte et la coopération en matière de pollution par les hydrocarbures, faite à Londres le 30 novembre 1990,

TENANT COMPTE de la résolution 10 relative à l'élargissement de la portée de la Convention internationale de 1990 sur la préparation, la lutte et la coopération en matière de pollution par les hydrocarbures aux substances nocives et potentiellement dangereuses, laquelle a été adoptée par la Conférence de 1990 sur la coopération internationale en matière de préparation et d'intervention contre la pollution par les hydrocarbures,

TENANT COMPTE EN OUTRE du fait que, en application de la résolution 10 de la Conférence de 1990 sur la coopération internationale en matière de préparation et d'intervention contre la pollution par les hydrocarbures, l'Organisation Maritime Internationale a intensifié ses travaux, en collaboration avec toutes les organisations internationales intéressées, sur tous les aspects de la préparation, de la lutte et de la coopération contre les événements de pollution par les substances nocives et potentiellement dangereuses,

TENANT COMPTE du principe du « pollueur-payeur » en tant que principe général du droit international de l'environnement,

CONSCIENTES de l'élaboration d'une stratégie visant à incorporer l'approche de précaution dans les politiques de l'Organisation Maritime Internationale,

CONSCIENTES ÉGALEMENT qu'en cas d'événement de pollution par les substances nocives et potentiellement dangereuses, des mesures promptes et efficaces sont essentielles pour limiter les dommages qui pourraient résulter d'un tel événement,

SONT CONVENU ce qui suit :

Art. 1er

Dispositions générales

1) Les Parties s'engagent, individuellement ou conjointement, à prendre toutes les mesures appropriées, conformément aux dispositions du présent Protocole et de son Annexe, pour se préparer à la lutte et lutter contre les événements de pollution par les substances nocives et potentiellement dangereuses.

2) L'Annexe du présent Protocole fait partie intégrante de celui-ci et toute référence au présent Protocole constitue en même temps une référence à son annexe

3) Le présent Protocole ne s'applique pas aux navires de guerre ou navires de guerre auxiliaires ou autres navires appartenant à un État ou exploités par lui et utilisés exclusivement, à l'époque considérée, pour un service public non commercial. Cependant, chaque Partie doit s'assurer, en prenant des mesures appropriées qui ne compromettent pas les opérations ou la capacité opérationnelle des navires de ce type lui appartenant ou exploités par elle, que ceux-ci agissent d'une manière compatible avec le présent Protocole, pour autant que cela soit raisonnable et possible dans la pratique.

VERTALING PROTOCOL

van 2000 inzake de voorbereiding op, de bestrijding van en de samenwerking bij de voorvallen van verontreiniging door schadelijke en potentieel gevaarlijke stoffen.

DE PARTIJEN BIJ DIT PROTOCOL,

PARTIJ ZIJNDE bij het Internationaal Verdrag inzake de voorbereiding op, de bestrijding van en de samenwerking bij olieverontreiniging, gesloten te Londen op 30 november 1990,

GELET OP Resolutie 10, aangenomen door de Conferentie inzake Internationale Samenwerking bij de Voorbereiding op en de Bestrijding van Olieverontreiniging van 1990 inzake uitbreiding van het toepassingsgebied van het Internationaal Verdrag inzake de voorbereiding op, de bestrijding van en de samenwerking bij olieverontreiniging van 1990 tot schadelijke en potentieel gevaarlijke stoffen,

VOORTS GELET OP het feit dat uit hoofde van Resolutie 10 van de Conferentie inzake Internationale Samenwerking bij de Voorbereiding op en de Bestrijding van Olieverontreiniging van 1990, de Internationale Maritieme Organisatie, in samenwerking met alle belanghebbende internationale organisaties, haar werkzaamheden heeft geïntensiveerd ten aanzien van alle aspecten van voorbereiding op, bestrijding van en samenwerking bij voorvallen van verontreiniging door schadelijke en potentieel gevaarlijke stoffen,

GELET OP het beginsel « de vervuiler betaalt » als algemeen beginsel van internationaal milieurecht,

INDACHTIG de ontwikkeling van een strategie voor het opnemen van voorzorgsbenadering in het beleid van de Internationale Maritieme Organisatie,

TEVENS INDACHTIG het feit dat, bij een voorval van verontreiniging door schadelijke en potentieel gevaarlijke stoffen, onmiddellijk en doeltreffend optreden noodzakelijk is om de schade die uit een dergelijk voorval kan voortvloeien tot een minimum te beperken,

ZIJN HET VOLGENDE OVEREENGEKOMEN :

Art. 1

Algemene bepalingen

1) De Partijen verbinden zich ertoe, afzonderlijk of gezamenlijk, alle passende maatregelen te nemen, in overeenstemming met de bepalingen van dit Protocol en de Bijlage daarbij, ter voorbereiding op en ter bestrijding van een voorval van verontreiniging door schadelijke en potentieel gevaarlijke stoffen.

2) De Bijlage bij dit Protocol maakt een integrerend deel uit van dit Protocol en een verwijzing naar dit Protocol vormt tegelijkertijd een verwijzing naar de Bijlage.

3) Dit Protocol is niet van toepassing op oorlogsschepen, marine hulpschepen of andere schepen in eigendom van of in beheer bij een Staat, die, op dat moment, uitsluitend worden ingezet voor niet-commerciële overheidsdienst. Elke Partij waarborgt evenwel, door het nemen van passende maatregelen die de werkzaamheden of de operationele kwaliteiten van dergelijke schepen in haar eigendom of beheer niet aantasten, dat dergelijke schepen, voor zover redelijk en uitvoerbaar in de praktijk, opereren in overeenstemming met dit Protocol.

Art. 2

Définitions

Aux fins du présent Protocole :

1°) «événement de pollution par les substances nocives et potentiellement dangereuses» (ci-après appelé «événement de pollution») désigne tout fait ou ensemble de faits ayant la même origine, y compris un incendie ou une explosion, dont résulte ou peut résulter un rejet, un dégagement ou une émission de substances nocives et potentiellement dangereuses et qui présente ou peut présenter une menace pour le milieu marin ou pour le littoral ou les intérêts connexes d'un ou de plusieurs États, et qui requiert une action urgente ou des mesures de lutte immédiates.

2°) «substances nocives et potentiellement dangereuses» désigne toute substance autre qu'un hydrocarbure qui, si elle est introduite dans le milieu marin, risque de mettre en danger la santé de l'homme, de nuire aux ressources biologiques et à la flore et la faune marines, de porter atteinte à l'agrément des sites ou de gêner toute autre utilisation légitime de la mer.

3°) «Ports maritimes et installations de manutention de substances nocives et potentiellement dangereuses» désigne les ports et installations dans lesquels les navires chargent ou déchargent de telles substances.

4°) «Organisation» désigne l'Organisation maritime internationale.

5°) «Secrétaire général» désigne le Secrétaire général de l'Organisation.

6°) «Convention OPRC» désigne la Convention internationale de 1990 sur la préparation, la lutte et la coopération en matière de pollution par les hydrocarbures.

Art. 3

Plans d'urgence et notification

1) Chaque Partie exige que les navires autorisés à battre son pavillon aient à bord un plan d'urgence contre les événements de pollution et que les capitaines ou autres personnes ayant la charge de ces navires observent des procédures de notification, conformément aux prescriptions. Les prescriptions relatives aux plans d'urgence et les procédures de notification doivent être conformes aux dispositions applicables des conventions élaborées par l'Organisation qui sont entrées en vigueur à l'égard de cette Partie.

Les plans d'urgence de bord contre les événements de pollution pour les installations au large, dont les installations flottantes de production, de stockage et de déchargement et les unités flottantes de stockage, devraient relever des dispositions nationales et/ou des systèmes de gestion des sociétés en matière d'environnement et sont exclus du champ d'application du présent article.

2) Chaque Partie exige que les autorités ou les exploitants ayant la charge des ports maritimes et installations de manutention de substances nocives et potentiellement dangereuses relevant de sa juridiction, pour lesquels elle le juge approprié, aient des plans d'urgence contre les événements de pollution ou des arrangements analogues pour les substances nocives et potentiellement dangereuses qu'elle juge appropriés, qui soient coordonnés avec le système national établi conformément à l'article 4 et approuvés conformément aux procédures prévues par l'autorité nationale compétente.

Art. 2

Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van dit Protocol :

1°) wordt onder «voorval van verontreiniging door schadelijke en potentieel gevaarlijke stoffen» (hierna genoemd : voorval van verontreiniging) verstaan : elke gebeurtenis of opeenvolging van gebeurtenissen met dezelfde oorzaak, met inbegrip van vuur of ontploffing, die leidt of kan leiden tot het lozen, vrijkomen of uitstoten van schadelijke en potentieel gevaarlijke stoffen en die een bedreiging vormt of kan vormen voor het mariene milieu, of voor de kust of daarmee samenhangende belangen van één of meer Staten en die noodmaatregelen of onmiddellijk optreden vergt.

2°) wordt onder «schadelijke en potentieel gevaarlijke stoffen» verstaan, elke stof, anders dan olie, die, indien in het mariene milieu gebracht, waarschijnlijk gevaar oplevert voor de gezondheid van de mens, de levende rijkdommen en het mariene leven schaadt, afbreuk doet aan de leefbaarheid of ander rechtmatig gebruik van de zee belemmert.

3°) wordt onder «zeehavens en inrichtingen voor de overslag van schadelijke en potentieel gevaarlijke stoffen» verstaan : havens of voorzieningen waar zulke stoffen worden geladen in of gelost uit schepen.

4°) wordt onder «Organisatie» verstaan : de Internationale Maritieme Organisatie.

5°) wordt onder «Secretaris-Generaal» verstaan, de Secretaris-Generaal van de Organisatie.

6°) wordt onder «OPRC-Verdrag» verstaan : het Internationaal Verdrag inzake de voorbereiding op, de bestrijding van en de samenwerking bij olieverontreiniging van 1990.

Art. 3

Noodplannen en melding

1) Elke Partij vereist dat schepen die gerechtigd zijn om onder haar vlag te varen, een noodplan tegen voorvallen van verontreiniging aan boord hebben en verlangt dat gezagvoerders of anderen die het gezag voeren over zulke schepen in de vereiste mate meldingsprocedures volgen. Zowel de vereisten voor rampenplannen als de meldingsprocedures dienen in overeenstemming met de toepasselijke bepalingen van de binnen de Organisatie ontwikkelde verdragen die voor die Partij in werking zijn getreden.

Rampenplannen tegen voorvallen van verontreiniging aan boord voor *offshore*-installaties, met inbegrip van drijvende inrichtingen voor productie, opslag en lossen en drijvende inrichtingen voor opslag, moeten worden geregeld door nationale bepalingen en/of bedrijfsinterne milieuzorgsystemen, en zijn uitgezonderd van de toepassing van dit artikel.

2) Elke Partij vereist dat de autoriteiten of exploitanten die verantwoordelijk zijn voor onder haar rechtsmacht vallende zeehavens en inrichtingen voor de overslag van schadelijke en potentieel gevaarlijke stoffen waarvan zij meent dat deze daarvoor in aanmerking komen, beschikken over noodplannen of soortgelijke regelingen voor voorvallen van verontreiniging door schadelijke en potentieel gevaarlijke stoffen waarvan zij meent dat deze daarvoor in aanmerking komen, die zijn afgestemd op het in overeenstemming met artikel 4 ingestelde nationale systeem en goedgekeurd in overeenstemming met door de bevoegde autoriteit vastgestelde procedures.

3) Lorsque les autorités compétentes d'une Partie apprennent qu'un événement de pollution s'est produit, elles avisent les autres États dont les intérêts sont susceptibles d'être affectés par cet événement.

Art. 4

Systèmes nationaux et régionaux de préparation et de lutte

1) Chaque Partie met en place un système national pour lutter rapidement et efficacement contre les événements de pollution. Ce système comporte au minimum :

a) la désignation :

i) de l'autorité ou des autorités nationales compétentes chargées de la préparation et de la lutte contre les événements de pollution;

ii) du point ou des points de contact opérationnels nationaux; et

iii) d'une autorité qui est habilitée à agir au nom de l'État pour demander une assistance ou pour décider de fournir l'assistance demandée;

b) un plan d'urgence national pour la préparation et la lutte qui comporte le schéma des relations entre les divers organismes concernés, qu'ils soient publics ou privés, en tenant compte des directives élaborées par l'Organisation.

2) En outre, chaque Partie, dans la mesure de ses moyens, soit individuellement, soit dans le cadre d'une coopération bilatérale ou multilatérale et, le cas échéant, en coopération avec l'industrie maritime et l'industrie des substances nocives et potentiellement dangereuses, les autorités portuaires et les autres entités appropriées, met en place :

a) une quantité minimale de matériel de lutte contre les événements de pollution, mise en place préalablement et appropriée au risque encouru, et des programmes relatifs à l'emploi de ce matériel;

b) un programme d'exercices à l'intention des organisations de lutte contre les événements de pollution et de formation du personnel concerné;

c) des plans détaillés et des moyens de communications pour lutter contre les événements de pollution. Ces moyens devraient être disponibles en permanence; et

d) un mécanisme ou un arrangement pour coordonner les opérations de lutte contre les événements de pollution, qui puisse, le cas échéant, mobiliser les ressources nécessaires.

3) Chaque Partie veille à ce que des informations à jour soient communiquées à l'Organisation soit directement, soit par l'intermédiaire de l'organisation ou des arrangements régionaux appropriés, en ce qui concerne :

a) l'emplacement, les données relatives aux télécommunications et, s'il y a lieu, les zones de responsabilité des autorités et services mentionnés à l'alinéa 1 a);

b) les renseignements sur le matériel de lutte contre la pollution et les services d'experts dans les domaines concernant la lutte contre les événements de pollution et l'assistance maritime qui pourraient être fournis sur demande à d'autres États; et

c) son plan d'urgence national.

3) Wanneer de desbetreffende autoriteiten van een Partij kennis nemen van een voorval van verontreiniging, doen zij hiervan mededeling aan andere Staten waarvan de belangen waarschijnlijk door dat voorval worden aangetast.

Art. 4

Nationale en regionale systemen voor voorbereiding en bestrijding

1) Elke Partij zet een nationaal systeem op om voorvallen van verontreiniging onmiddellijk en doeltreffend te kunnen bestrijden. Dit systeem omvat ten minste :

a) de aanwijzing van :

i) de bevoegde nationale autoriteit(en) die verantwoordelijk is (zijn) voor de voorbereiding op en de bestrijding van voorvallen van verontreiniging;

ii) het (de) nationale operationele meldpunt(en); en

iii) een autoriteit die bevoegd is namens de Staat om bijstand te verzoeken of te besluiten de gevraagde bijstand te verlenen;

b) een nationaal rampenplan betreffende de voorbereiding en bestrijding, dat mede de organisatorische verhouding tussen de verschillende betrokken organen, openbaar of particulier, behelst, rekening houdend met door de Organisatie opgestelde richtlijnen.

2) Daarnaast stelt elke Partij, voor zover zulks in haar vermogen ligt, hetzij afzonderlijk, hetzij door middel van bilaterale of multilaterale samenwerking en, indien van toepassing, in samenwerking met de scheepvaartindustrie en industrieën die werken met schadelijke en potentieel gevaarlijke stoffen, havenautoriteiten en ander daarvoor in aanmerking komende lichamen, vast :

a) een minimumniveau van vooraf te plaatsen apparatuur ter bestrijding van voorvallen van verontreiniging, in evenredigheid met het betrokken risico, en programma voor het gebruik;

b) een oefenprogramma voor organisaties belast met de bestrijding van voorvallen van verontreiniging en de opleiding van het desbetreffende personeel;

c) gedetailleerde plannen en communicatievoorzieningen ten behoeve van een voorval van verontreiniging. Die voorzieningen moeten voortdurend beschikbaar zijn; en

d) een handelwijze of regeling om de bestrijding van een voorval van verontreiniging, indien van toepassing, af te stemmen op de mogelijkheden om de nodige middelen te vergaren.

3) Elke Partij ziet erop toe dat aan de Organisatie, rechtstreeks of via de desbetreffende regionale organisatie of regelingen, actuele informatie wordt verstrekt omtrent :

a) de vestigingsplaats, telecommunicatiegegevens en, indien van toepassing, gebieden onder verantwoordelijkheid van de in het eerste lid, letter a, bedoelde autoriteiten en lichamen;

b) gegevens over uitrusting ter bestrijding van verontreiniging en over deskundigheid op het gebied van bestrijding van voorvallen van verontreiniging en berging op zee die op verzoek aan andere Staten beschikbaar kunnen worden gesteld; en

c) haar nationale rampenplan.

Art. 5

Coopération internationale en matière de lutte contre la pollution

1) Les Parties conviennent de coopérer, en fonction de leurs moyens et de la disponibilité de ressources appropriées, en vue de fournir des services de conseils, un appui technique et du matériel pour faire face à un événement de pollution, lorsque la gravité de l'événement le justifie, à la demande de toute Partie touchée par cet événement ou susceptible de l'être. Le financement des frais afférents à cette assistance se fait sur la base des dispositions énoncées à l'Annexe du présent Protocole.

2) Une Partie qui a demandé une assistance peut solliciter de l'Organisation une aide pour identifier des sources de financement provisoire des frais mentionnés au paragraphe 1).

3) Conformément aux accords internationaux applicables, chaque Partie prend les mesures juridiques ou administratives nécessaires pour faciliter :

a) l'arrivée et l'utilisation sur son territoire ainsi que le départ des navires, des aéronefs et autres moyens de transport participant à la lutte contre un événement de pollution ou transportant le personnel, les cargaisons, les produits et le matériel nécessaires pour faire face à un tel événement; et

b) l'acheminement rapide du personnel, des cargaisons, des produits et du matériel visés à l'alinéa a) à destination, à l'intérieur et en provenance de son territoire.

Art. 6

Recherche-développement

1) Les Parties conviennent de coopérer directement ou, le cas échéant, par l'intermédiaire de l'Organisation ou des organisations ou arrangements régionaux appropriés pour promouvoir l'échange des résultats des programmes de recherche-développement visant à améliorer les techniques existantes de préparation et de lutte contre les événements de pollution, y compris les technologies et les techniques de surveillance, d'endigement, de récupération, de dispersion et de nettoyage et les autres moyens permettant de limiter ou d'atténuer les effets d'événements de pollution, ainsi que les techniques de réhabilitation.

2) À cette fin, les Parties s'engagent à instaurer directement ou, le cas échéant, par l'intermédiaire de l'Organisation ou des organisations ou arrangements régionaux appropriés les liens nécessaires entre les instituts de recherche des Parties.

3) Les Parties conviennent de coopérer directement ou par l'intermédiaire de l'Organisation ou des organisations ou arrangements régionaux appropriés pour promouvoir, le cas échéant, la tenue, à intervalles réguliers, de colloques internationaux sur des questions pertinentes, y compris les progrès de la technologie et du matériel de lutte contre les événements de pollution.

4) Les Parties conviennent d'encourager par l'intermédiaire de l'Organisation ou d'autres organisations internationales compétentes l'élaboration de normes permettant d'assurer la compatibilité des techniques et du matériel de lutte contre la pollution par les substances nocives et potentiellement dangereuses.

Art. 5

Internationale samenwerking bij de bestrijding van verontreiniging

1) De Partijen komen overeen dat zij, voor zover zulks in hun vermogen ligt en de desbetreffende middelen beschikbaar zijn, op verzoek van een Partij die is of waarschijnlijk zal worden getroffen, samenwerken, advies geven, technische bijstand verlenen en uitrusting leveren ten behoeve van het bestrijden van een voorval van verontreiniging, wanneer de ernst van het voorval zulks rechtvaardigt. De financiering van de kosten van die bijstand geschiedt op grond van de bepalingen vervat in de Bijlage bij dit Protocol.

2) Een Partij die om bijstand heeft verzocht, kan de Organisatie verzoeken te helpen bij het zoeken naar bronnen voor voorlopige financiering van de in het eerste lid bedoelde kosten.

3) In overeenstemming met de van toepassing zijnde internationale overeenkomsten neemt elke Partij de nodige juridische of bestuurlijke maatregelen ter vergemakkelijking van :

a) de aankomst op en het vertrek uit haar grondgebied en het gebruik aldaar van schepen, luchtvaartuigen en andere vervoermiddelen die worden ingezet bij het bestrijden van een voorval van verontreiniging of het vervoeren van personeel, vrachten, materiaal en apparatuur, benodigd voor de bestrijding van het voorval; en

b) de vlote verplaatsing naar, binnen en vanuit haar grondgebied van personeel, vrachten, materiaal en apparatuur, bedoeld onder letter a).

Art. 6

Onderzoek en ontwikkeling

1) De Partijen komen overeen, rechtstreeks of, indien van toepassing, via de Organisatie of de desbetreffende regionale organisaties of regelingen, samen te werken bij de bevordering van onderzoeks- en ontwikkelingsprogramma's en de uitwisseling van resultaten daarvan, met betrekking tot de verbetering van de stand der techniek op het gebied van de voorbereiding op en de bestrijding van voorvallen van verontreiniging, met inbegrip van technologieën en technieken voor toezicht, indamming, terugwinning, verspreiding, opruiming en het anderszins beperken of verzachten van de gevolgen van voorvallen van verontreiniging, alsmede voor herstel.

2) Met het oog hierop verbinden de Partijen zich ertoe, rechtstreeks of, indien van toepassing via de Organisatie of de desbetreffende regionale organisaties of regelingen, de nodige contacten tot stand te brengen tussen de onderzoeksinstituten van de Partijen.

3) De Partijen komen overeen om rechtstreeks of, indien van toepassing via de Organisatie of de desbetreffende regionale organisaties of regelingen, te bevorderen dat regelmatig internationale symposia worden gehouden over relevante voorwerpen, waaronder de technologische vooruitgang op het gebied van technieken en apparatuur voor bestrijding van voorvallen van verontreiniging.

4) De Partijen komen overeen om via de Organisatie of andere bevoegde internationale organisaties het opstellen van normen voor onderling verenigbare technieken en apparatuur voor bestrijding van verontreiniging door schadelijke en potentieel gevaarlijke stoffen te stimuleren.

Art. 7

Coopération technique

1) Les Parties s'engagent, directement ou par l'intermédiaire de l'Organisation et d'autres organismes internationaux, le cas échéant, en matière de préparation et de lutte contre les événements de pollution, à fournir un appui aux Parties qui demandent une assistance technique pour :

- a) former du personnel;
- b) assurer la disponibilité de la technologie, du matériel et des installations appropriés;
- c) faciliter d'autres mesures et arrangements visant à se préparer et à lutter contre les événements de pollution; et
- d) mettre en train des programmes communs de recherche-développement.

2) Les Parties s'engagent à coopérer activement, sous réserve de leurs législation, réglementation et politique nationales, pour le transfert de la technologie en matière de préparation et de lutte contre les événements de pollution.

Art. 8

Promotion de la coopération bilatérale et multilatérale en matière de préparation et de lutte

Les Parties s'efforcent de conclure des accords bilatéraux ou multilatéraux en matière de préparation et de lutte contre les événements de pollution. Une copie de ces accords est communiquée à l'Organisation qui devrait les mettre à la disposition des Parties qui en font la demande.

Art. 9

Relation avec d'autres conventions et accords

Aucune des dispositions du présent Protocole ne saurait être interprétée comme portant atteinte aux droits ou aux obligations de toute Partie en vertu d'autres conventions ou accords internationaux.

Art. 10

Arrangements institutionnels

1) Les Parties chargent l'Organisation, sous réserve de son accord et de la disponibilité de ressources suffisantes pour maintenir ces activités, d'assurer les fonctions et les activités ci-après :

- a) services d'information :
 - i) recevoir, collationner et diffuser sur demande les informations fournies par les Parties et les renseignements pertinents fournis par d'autres sources; et
 - ii) fournir une assistance pour aider à identifier les sources de financement provisoire des frais;
- b) enseignement et formation :

Art. 7

Technische samenwerking

1) De Partijen verplichten zich rechtstreeks of, indien van toepassing, via de Organisatie en andere internationale organen, wat betreft de voorbereiding op en de bestrijding van voorvallen van verontreiniging, steun te verlenen aan Partijen die verzoeken om technische bijstand :

- a) ter opleiding van het personeel;
- b) ter verzekering van de beschikbaarheid van ter zake dienende technologie, apparatuur en voorzieningen;
- c) ter bevordering van andere maatregelen en regelingen ter voorbereiding op en bestrijding van voorvallen van verontreiniging; en
- d) ter totstandbrenging van gezamenlijke onderzoeks- en ontwikkelingsprogramma's.

2) De Partijen verplichten zich actief samen te werken, met inachtneming van hun nationale wetten, voorschriften en beleidslijnen, bij de overdracht van technologie op het gebied van de voorbereiding op en de bestrijding van voorvallen van verontreiniging.

Art. 8

Bevordering van bilaterale en multilaterale samenwerking bij de voorbereiding en bestrijding

De Partijen streven ernaar bilaterale en multilaterale overeenkomsten te sluiten voor de voorbereiding op en de bestrijding van voorvallen van verontreiniging. Afschriften van dergelijke overeenkomsten worden toegezonden aan de Organisatie, die deze op verzoek aan de Partijen ter beschikking stelt.

Art. 9

Verhouding tot andere verdragen en overeenkomsten

Niets in dit Protocol mag zodanig worden geïnterpreteerd dat daardoor de rechten of verplichtingen van een Partij uit hoofde van enig ander verdrag of enig andere internationale overeenkomst worden gewijzigd.

Art. 10

Institutionele regelingen

1) De Partijen dragen de Organisatie op, behoudens haar instemming en de beschikbaarheid van voldoende middelen om dit te doen, om de volgende taken en werkzaamheden te verrichten :

- a) informatievoorziening :
 - i) het ontvangen, ordenen, op verzoek verspreiden van de door Partijen verstrekte informatie alsmede de uit andere bronnen verkregen relevante informatie; en
 - ii) het verlenen van bijstand bij het zoeken naar bronnen voor voorlopige financiering van kosten;
- b) opleiding en vorming :

i) promouvoir la formation en matière de préparation et de lutte contre les événements de pollution; et

ii) encourager la tenue de colloques internationaux;

c) services techniques :

i) faciliter la coopération en matière de recherche-développement;

ii) fournir des conseils aux États mettant en place une capacité nationale ou régionale de lutte contre les événements de pollution; et

iii) analyser les informations fournies par les Parties et les informations pertinentes fournies par d'autres sources et fournir des conseils ou des informations aux États;

d) assistance technique :

i) faciliter la prestation d'une assistance technique aux États mettant en place une capacité nationale ou régionale de lutte contre les événements de pollution; et

ii) faciliter la prestation d'une assistance technique et de conseils, sur demande, aux États confrontés à un événement grave de pollution.

2) En exécutant les activités mentionnées dans le présent article, l'Organisation s'efforce de renforcer la capacité des États, séparément ou au moyen d'arrangements régionaux, en matière de préparation et de lutte contre les événements de pollution, en tirant parti de l'expérience des États, des accords régionaux et des arrangements du secteur industriel et en accordant une attention particulière aux besoins des pays en développement.

3) Les dispositions du présent article sont mises en œuvre conformément à un programme mis au point et constamment revu par l'Organisation.

Art. 11

Évaluation du Protocole

Les Parties évaluent au sein de l'Organisation l'efficacité du Protocole en fonction de ses objectifs, en particulier eu égard aux principes régissant la coopération et l'assistance.

Art. 12

Amendements

1) Le présent Protocole peut être modifié selon l'une des procédures définies dans les alinéas ci-après.

2) Amendement après examen par l'Organisation :

a) Tout amendement proposé par une Partie au Protocole est soumis à l'Organisation et diffusé par le Secrétaire général à tous les Membres de l'Organisation et à toutes les Parties six mois au moins avant son examen.

b) Tout amendement proposé et diffusé selon la procédure ci-dessus est soumis pour examen au Comité de la protection du milieu marin de l'Organisation.

i) het bevorderen van opleidingen op het gebied van de voorbereiding op en de bestrijding van voorvallen van verontreiniging; en

ii) het bevorderen van het houden van internationale symposia;

c) technische dienstverlening :

i) het vergemakkelijken van de samenwerking op het gebied van onderzoek en ontwikkeling;

ii) het geven van advies aan Staten die nationale of regionale bestrijdingsmiddelen tot stand brengen; en

iii) het analyseren van de door de Partijen verstrekte informatie en van de uit andere bronnen verkregen informatie en het geven van advies aan Staten

d) technische bijstand :

i) het vergemakkelijken van de verlening van technische bijstand aan Staten die nationale of regionale bestrijdingsmiddelen tot stand brengen;

ii) het vergemakkelijken van het geven van technische bijstand en advies, op verzoek van Staten die worden geconfronteerd met ernstige voorvallen van verontreiniging.

2) Bij de verrichting van de in dit artikel genoemde werkzaamheden streeft de Organisatie er naar het vermogen van de Staten te vergroten om zich, afzonderlijk of via regionale regelingen, voor te bereiden op voorvallen van verontreiniging en deze te bestrijden, daarbij puttend uit de ervaring van de Staten, regionale overeenkomsten en industriële regelingen en bijzondere aandacht schenkend aan de behoeften van ontwikkelingslanden.

3) De bepalingen van dit artikel worden toegepast in overeenstemming met een door de Organisatie op te stellen en te toetsen programma.

Art. 11

Evaluatie van het Protocol

De Partijen evalueren binnen de Organisatie de doeltreffendheid van het Protocol in het licht van de doelstellingen ervan, in het bijzonder met betrekking tot de beginselen die ten grondslag liggen aan de samenwerking en de bijstand.

Art. 12

Wijzigingen

1) Dit Protocol kan worden gewijzigd door middel van een der in volgende leden genoemde procedures :

2) Wijziging na behandeling door de Organisatie :

a) Elke door een Partij bij het Protocol voorgestelde wijziging wordt aan de Organisatie voorgelegd en ten minste zes maanden voor de behandeling ervan door de Secretaris-Generaal verspreid onder alle Leden van de Organisatie en alle Partijen :

b) Elke aldus voorgestelde en verspreide wijziging wordt voor behandeling voorgelegd aan de Commissie inzake de Bescherming van het Mariene Milieu van de Organisatie;

c) Les Parties au Protocole, qu'elles soient ou non Membres de l'Organisation, sont autorisées à participer aux délibérations du Comité de la protection du milieu marin.

d) Les amendements sont adoptés à la majorité des deux tiers des seules Parties au Protocole présentes et votantes;

e) S'ils sont adoptés conformément à l'alinéa d), les amendements sont communiqués par le Secrétaire général à toutes les Parties au Protocole pour acceptation;

f) i) Un amendement à un article ou à l'Annexe du Protocole est réputé avoir été accepté à la date à laquelle les deux tiers des Parties ont notifié au Secrétaire général qu'elles l'ont accepté.

ii) Un amendement à un appendice est réputé avoir été accepté à l'expiration d'un délai qui est fixé par le Comité de la protection du milieu marin lors de son adoption, conformément à l'alinéa d), mais qui n'est pas inférieur à dix mois, à moins que pendant cette période, une objection n'ait été communiquée au Secrétaire général par un tiers au moins des Parties;

g) i) Un amendement à un article ou à l'Annexe du Protocole qui est accepté conformément à l'alinéa f) i) entre en vigueur six mois après la date à laquelle il est réputé avoir été accepté à l'égard des Parties qui ont notifié au Secrétaire général qu'elles l'acceptent.

ii) Un amendement à un appendice qui est accepté conformément à l'alinéa f) ii) entre en vigueur six mois après la date à laquelle il est réputé avoir été accepté à l'égard de toutes les Parties, à l'exception de celles qui, avant cette date, ont communiqué une objection. Une Partie peut à tout moment retirer une objection communiquée antérieurement en soumettant une notification à cet effet au Secrétaire général.

3) Amendement par une conférence :

a) À la demande d'une Partie, appuyée par un tiers au moins des Parties, le Secrétaire général convoque une conférence des Parties au Protocole pour examiner des amendements au Protocole.

b) Un amendement adopté par cette conférence à la majorité des deux tiers des Parties présentes et votantes est communiqué par le Secrétaire général à toutes les Parties pour acceptation.

c) À moins que la conférence n'en décide autrement, l'amendement est réputé avoir été accepté et entre en vigueur conformément aux procédures prévues aux alinéas 2) f) et g).

4) L'adoption et l'entrée en vigueur d'un amendement consistant à ajouter une annexe ou un appendice sont soumises aux procédures applicables à un amendement à l'Annexe.

5) Toute Partie :

a) qui n'a pas accepté un amendement à un article ou à l'Annexe en vertu de l'alinéa 2) f) i), ou

b) qui n'a pas accepté un amendement consistant à ajouter une annexe ou un appendice en vertu du alinéa 4), ou

c) qui a communiqué une objection à un amendement à un appendice en vertu de l'alinéa 2) f) ii),

est considérée comme non Partie aux seules fins de l'application de cet amendement, et ce jusqu'à la soumission d'une notification

c) De Partijen bij het Protocol zijn, ongeacht of zij Lid zijn van de Organisatie, gerechtigd deel te nemen aan de behandeling door de Commissie inzake de Bescherming van het Mariene Milieu;

d) Wijzigingen worden aangenomen bij twee derde meerderheid van uitsluitend de Partijen bij het Protocol die aanwezig zijn en hun stem uitbrengen;

e) Indien aangenomen in overeenstemming met het bepaalde onder letter d), worden de wijzigingen door de Secretaris-Generaal ter aanvaarding voorgelegd aan alle Partijen bij het Protocol;

f) i) een wijziging van een artikel van of van de Bijlage bij het Protocol wordt geacht te zijn aanvaard op de datum waarop twee derde van de Partijen aan de Secretaris-Generaal heeft kennis gegeven haar te hebben aanvaard;

ii) Een wijziging van een aanhangsel wordt geacht te zijn aanvaard na het verstrijken van een door de Commissie inzake de Bescherming van het Mariene Milieu ten tijde van de aanneming van de wijziging in overeenstemming met het bepaalde onder letter d) te bepalen termijn, die niet korter mag zijn dan tien maanden, tenzij binnen die periode bij de Secretaris-Generaal bezwaar is aangetekend door ten minste een derde van de Partijen;

g) i) Een wijziging van een artikel van of van een Bijlage bij het Protocol die is aanvaard overeenkomstig met het bepaalde onder letter f), punt i), wordt ten aanzien van de Partijen die de Secretaris-Generaal ervan in kennis hebben gesteld dat zij deze hebben aanvaard, zes maanden na de datum waarop de wijziging geacht te zijn aanvaard van kracht;

ii) Een wijziging van een aanhangsel die is aanvaard in overeenstemming met het bepaalde onder letter f), punt ii), wordt zes maanden na de datum waarop de wijziging geacht te zijn aanvaard van kracht ten aanzien van de Partijen, met uitzondering van de Partijen, die voor die datum daartegen bezwaar hebben gemaakt. Een Partij kan te allen tijde een eerder gemaakt bezwaar intrekken door een daartoe strekkende kennisgeving te richten aan de Secretaris-Generaal.

3) Wijziging door een Conferentie

a) Op verzoek van een Partij, gesteund door ten minste een derde van de Partijen, roept de Secretaris-Generaal een Conferentie van Partijen bij het Protocol bijeen ter behandeling van wijzigingen van het Protocol;

b) Een door die Conferentie met een twee derde meerderheid van de aanwezige Partijen die hun stem uitbrengen aangenomen wijziging wordt door de Secretaris-Generaal ter aanvaarding voorgelegd aan alle Partijen;

c) Tenzij de Conferentie anders besluit, wordt de wijziging geacht te zijn aanvaard en wordt zij van kracht in overeenstemming met de procedures aangegeven in het tweede lid, letters f) en g).

4) De aanneming en het van kracht worden van een wijziging waarbij een bijlage of een aanhangsel wordt toegevoegd geschiedt volgens de procedure die geldt voor een wijziging van de bijlage.

5) Een Partij die :

a) een wijziging van een artikel of van de Bijlage niet heeft aanvaard ingevolge het tweede lid, letter f), punt i) of

b) een wijziging die een aanvulling vormt van een Bijlage of een aanhangsel niet heeft aanvaard ingevolge het vierde lid of

c) tegen een wijziging van een aanhangsel bezwaar heeft gemaakt ingevolge het tweede lid, letter f), punt ii),

wordt behandeld als niet-Partij, zulks slechts ten behoeve van de toepassing van die wijziging. Die behandeling eindigt bij de

d'acceptation en vertu de l'alinéa 2) f) i) ou de retrait de l'objection en vertu de l'alinéa 2) g) ii).

6) Le Secrétaire général informe toutes les Parties de tout amendement qui entre en vigueur en vertu du présent article, ainsi que de la date à laquelle l'amendement entre en vigueur.

7) Toute déclaration d'acceptation, d'objection ou de retrait d'une objection relative à un amendement en vertu du présent article est notifiée par écrit au Secrétaire général. Celui-ci informe les Parties de cette notification et de sa date de réception.

8) Un appendice au Protocole contient uniquement des dispositions de caractère technique.

Art. 13

Signature, ratification, acceptation, approbation et adhésion

1) Le présent Protocole est ouvert à la signature, au Siège de l'Organisation, du 15 mars 2000 au 14 mars 2001 et reste ensuite ouvert à l'adhésion. Tout État Partie à la Convention OPRC peut devenir Partie au présent Protocole par :

a) signature sans réserve quant à la ratification, l'acceptation ou l'approbation; ou

b) signature sous réserve de ratification, d'acceptation ou d'approbation, suivie de ratification, d'acceptation ou d'approbation; ou

c) adhésion.

2) La ratification, l'acceptation, l'approbation ou l'adhésion s'effectue par le dépôt d'un instrument à cet effet auprès du Secrétaire général.

Art. 14

États ayant plus d'un régime juridique

1) Si un État Partie à la Convention OPRC possède deux unités territoriales ou davantage, dans lesquelles des régimes juridiques différents sont applicables pour ce qui est des questions traitées dans le présent Protocole, elle peut, au moment de la signature, de la ratification, de l'acceptation, de l'approbation ou de l'adhésion, déclarer que le présent Protocole s'applique à l'ensemble de ses unités territoriales, ou seulement à une ou à plusieurs d'entre elles auxquelles l'application de la Convention OPRC a été étendue, et elle peut modifier cette déclaration en présentant une autre déclaration à tout moment.

2) Toute déclaration de ce type est notifiée par écrit au depositaire et précise expressément l'unité ou les unités territoriales auxquelles s'applique le Protocole. En cas de modification, la déclaration indique expressément l'unité ou les unités territoriales auxquelles l'application du Protocole est également étendue, ainsi que la date à laquelle cette extension prend effet.

indiening van een kennisgeving van aanvaarding ingevolge het tweede lid, letter f), punt i), of intrekking van het bezwaar ingevolge het tweede lid, letter g), punt ii).

6) De Secretaris-Generaal stelt alle Partijen in kennis van een wijziging die ingevolge dit artikel van kracht wordt, alsmede van de datum waarop die wijziging in werking treedt.

7) Elke kennisgeving van aanvaarding van, bezwaar tegen of intrekking van een bezwaar tegen een wijziging ingevolge dit artikel wordt schriftelijk gericht aan de Secretaris-Generaal, die de Partijen in kennis stelt van die kennisgeving en de datum van ontvangst daarvan.

8) Een aanhangsel bij het Protocol bevat alleen bepalingen van technische aard.

Art. 13

Ondertekening, bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring en toetreding

1) Dit Protocol staat van 15 maart 2000 tot en met 14 maart 2001 open voor ondertekening op de zetel van de Organisatie en blijft daarna openstaan voor toetreding. Elke Staat die Partij is bij het OPRC-Verdrag kan Partij worden bij dit Protocol door :

a) ondertekening zonder voorbehoud van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring; of

b) ondertekening onder voorbehoud van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring, gevolgd door bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring; of

c) toetreding.

2) Bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding geschiedt door nederlegging van een daartoe strekkende akte bij de Secretaris-Generaal.

Art. 14

Staten met meer dan één rechtsstelsel

1) Indien een Staat die Partij is bij het OPRC-Verdrag twee of meer territoriale eenheden omvat waarin verschillende rechtsstelsels van toepassing zijn inzake aangelegenheden waarop dit Protocol betrekking heeft, kan hij op het tijdstip van de ondertekening, bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding verklaren dat de werking van dit Protocol zich uitstrekt tot al zijn territoriale eenheden of slechts tot een of meer daarvan tot welke de toepassing van het OPRC-Verdrag wordt uitgebreid, en kan hij deze verklaring te allen tijde wijzigen door het indienen van een andere verklaring.

2) Van deze verklaringen wordt schriftelijk kennisgegeven aan de depositaris en zij vermelden uitdrukkelijk de territoriale eenheid of eenheden waarop het Protocol van toepassing is. In het geval van wijziging vermeldt de verklaring uitdrukkelijk de territoriale eenheid of eenheden tot welke de toepassing van het Protocol wordt uitgebreid en de datum waarop deze uitbreiding van kracht wordt.

Art. 15

Entrée en vigueur

1) Le présent Protocole entre en vigueur douze mois après la date à laquelle au moins quinze États ont, soit signé ce Protocole sans réserve quant à la ratification, l'acceptation ou l'approbation, soit déposé les instruments requis de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, conformément à l'article 13.

2) Pour les États qui ont déposé un instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation du présent Protocole ou d'adhésion à celui-ci après que les conditions régissant son entrée en vigueur ont été remplies mais avant son entrée en vigueur, la ratification, l'acceptation, l'approbation ou l'adhésion prend effet à la date de l'entrée en vigueur du présent Protocole, ou trois mois après la date du dépôt de l'instrument si cette dernière date est postérieure.

3) Pour les États qui ont déposé un instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation du présent Protocole ou d'adhésion à celui-ci après son entrée en vigueur, le présent Protocole prend effet trois mois après la date du dépôt de l'instrument.

4) Tout instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion déposé après la date à laquelle un amendement au présent Protocole est réputé avoir été accepté conformément à l'article 12 s'applique au Protocole dans sa forme modifiée.

Art. 16

Dénunciation

1) Le présent Protocole peut être dénoncée par l'une quelconque des Parties à tout moment après l'expiration d'une période de cinq ans à compter de la date à laquelle il entre en vigueur pour cette Partie.

2) La dénonciation s'effectue au moyen d'une notification écrite adressée au Secrétaire général.

3) La dénonciation prend effet douze mois après la date à laquelle le Secrétaire général en a reçu notification ou à l'expiration de tout délai plus long indiqué dans la notification.

4) Une partie qui dénonce la convention OPRC dénonce aussi automatiquement le Protocole.

Art. 17

Dépositaire

1) Le présent Protocole est déposé auprès du Secrétaire général.

2) Le Secrétaire général :

a) informe tous les États qui ont signé le présent Protocole ou qui y ont adhéré :

i) de toute nouvelle signature ou de tout dépôt d'un nouvel instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, ainsi que de leur date;

ii) de toute déclaration faite en vertu de l'article 14;

iii) de la date d'entrée en vigueur du présent Protocole; et

Art. 15

Inwerkingtreding

1) Dit Protocol treedt in werking twaalf maanden na de datum waarop tenminste vijftien Staten het zonder voorbehoud van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring hebben ondertekend of de vereiste akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding hebben nedergelegd in overeenstemming met artikel 13.

2) Voor Staten die een akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding met betrekking tot dit Protocol hebben nedergelegd nadat is voldaan aan de vereisten voor inwerkingtreding daarvan doch voor de datum van inwerkingtreding, wordt de bekrachtiging, aanvaarding of toetreding van kracht op de datum van inwerkingtreding van dit Protocol of drie maanden na de datum van nederlegging van de akte, al naargelang welke de datum het laatst valt.

3) Voor Staten die een akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding hebben nedergelegd na de datum waarop dit Protocol in werking is getreden, treedt dit Protocol in werking in werking drie maanden na de datum van nederlegging van de akte.

4) Na de datum waarop een wijziging van dit Protocol wordt geacht te zijn aangenomen ingevolge artikel 12, heeft elke akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding betrekking op dit Protocol zoals gewijzigd.

Art. 16

Opzegging

1) Dit Protocol kan te allen tijde door elke Partij worden opgezegd na het verstrijken van vijf jaar na de datum waarop dit Protocol voor die Partij in werking treedt.

2) Opzegging geschiedt door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de Secretaris-Generaal.

3) Een opzegging wordt van kracht twaalf maanden na ontvangst van de kennisgeving van opzegging door de Secretaris-Generaal of na het verstrijken van een eventueel in de kennisgeving aangegeven langere termijn.

4) Een Partij die het OPRC-Verdrag opzegt, zegt tevens automatisch het Protocol op.

Art. 17

Depositaris

1) Dit Protocol wordt nedergelegd bij de Secretaris-Generaal.

2) De Secretaris-Generaal :

a) stelt alle Staten die dit Protocol hebben ondertekend, of daartoe zijn toegetreden, in kennis van :

i) elke nieuwe ondertekening, of nederlegging van een akte bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, tezamen met de datum ervan;

ii) elke nieuwe verklaring ingevolge artikel 14;

iii) de datum van inwerkingtreding van dit Protocol; en

iv) du dépôt de tout instrument de dénonciation du présent Protocole, ainsi que de la date à laquelle il a été reçu et de la date à laquelle la dénonciation prend effet;

b) transmet des copies certifiées conformes du présent Protocole aux gouvernements de tous les États qui l'ont signée ou qui y ont adhéré.

3) Dès l'entrée en vigueur du présent Protocole, une copie certifiée conforme en est transmise par le dépositaire au Secrétaire général de l'Organisation des Nations unies pour être enregistrée et publiée conformément à l'article 102 de la Charte des Nations unies.

Art. 18

Langues

Le présent Protocole est établie en un seul exemplaire original en langues anglaise, arabe, chinoise, espagnole, française et russe, chaque texte faisant également foi.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés à cet effet par leurs gouvernements respectifs, ont apposé leur signature au présent Protocole.

FAIT à Londres ce quinze mars deux mille.

*
* *

iv) de nederlegging van elke akte van opzegging van dit protocol, tezamen met de datum waarop deze was ontvangen en de datum waarop de opzegging van kracht wordt;

b) zendt voor eensluidend gewaarmerkte afschriften van dit Protocol toe aan de regeringen an alle Staten die dit Protocol hebben ondertekend of daartoe zijn toegetreden.

3) Zodra dit Protocol in werking treedt, wordt een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan door de depositaris toegezonden aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties ter registratie en publicatie overeenkomstig artikel 102 van het Handvest van de Verenigde Naties.

Art. 18

Talen

Dit Protocol is opgesteld in een enkel exemplaar in de Arabische, de Chinese, de Franse, de Russische en de Spaanse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden daartoe naar behoren gemachtigd door hun onderscheiden Regeringen, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN te Londen, de vijftiende maart tweeduizend.

*
* *

ANNEXE

Remboursement des frais d'assistance

1) a) À moins qu'un accord relatif aux dispositions financières régissant les mesures prises par des Parties pour faire face à un événement de pollution n'ait été conclu sur une base bilatérale ou multilatérale avant l'événement de pollution, chaque Partie assume les coûts des mesures qu'elle a prises pour faire face à une pollution, conformément aux dispositions à l'alinéa i) ou à l'alinéa ii) ci-après.

i) Si des mesures sont prises par une Partie sur la requête expresse d'une autre Partie, la Partie requérante rembourse à la Partie assistante le coût de ces mesures. La Partie requérante peut annuler sa requête à tout moment, mais dans ce cas elle assume les frais déjà encourus ou engagés par la Partie assistante.

ii) Si des mesures sont prises par une Partie de sa propre initiative, cette Partie assume le coût de ces mesures.

b) Les principes énoncés à l'alinéa a) s'appliquent sauf si les Parties intéressées en décident autrement dans chaque cas individuel.

2) À moins qu'il en ait été décidé autrement, les coûts des mesures prises par une Partie sur la requête d'une autre Partie sont calculés de manière équitable conformément au droit et à la pratique en vigueur dans le pays de la Partie assistante en matière de remboursement de ces coûts.

3) La Partie requérant une assistance et la Partie assistante coopèrent, en tant que de besoin, pour mener à bien toute action en demande d'indemnisation. Elles tiennent dûment compte pour ce faire des régimes juridiques existants. Lorsque l'action ainsi menée ne permet pas une indemnisation totale des dépenses encourues dans l'opération d'assistance, la Partie requérant l'assistance peut demander à la Partie assistante de renoncer au remboursement des frais qui dépassent les sommes indemnisées ou de réduire les coûts qui ont été calculés conformément au paragraphe 2). Elle peut également demander à sursoir au remboursement de ces frais. Lorsqu'elles examinent une telle demande, les Parties assistantes tiennent dûment compte des besoins des pays en développement.

4) Les dispositions du présent Protocole ne doivent pas être interprétées comme portant atteinte de quelque manière que ce soit aux droits des Parties de recouvrer auprès de tiers le coût des mesures prises pour faire face à une pollution ou à une menace de pollution en vertu d'autres dispositions et règles applicables du droit national et international.

BIJLAGE

Vergoeding van kosten van bijstand

1) a) Tenzij voorafgaand aan het voorval van verontreiniging een bilaterale of multilaterale overeenkomst is gesloten inzake de financiële regelingen aangaande het optreden van Partijen ter bestrijding van voorvallen van verontreiniging, dragen de Partijen de kosten van hun onderscheiden optreden bij de bestrijding van verontreiniging in overeenstemming met het bepaalde in punt i) of punt ii):

i) Indien het optreden door een Partij op uitdrukkelijk verzoek van een andere Partij geschiedde, vergoedt de verzoekende Partij de hulpverlenende Partij de kosten van haar optreden. De verzoekende Partij kan haar verzoek te allen tijde intrekken, maar dient in dat geval de kosten te dragen die reeds zijn gemaakt door de hulpverlenende Partij, of waartoe deze zich reeds heeft verbonden.

ii) indien het optreden door een Partij uit eigen beweging geschiedde, draagt die Partij de kosten van haar optreden.

b) Tenzij de betrokken Partij in een afzonderlijk geval anders zijn overeengekomen, zijn de in letter a) vervatte beginselen van toepassing.

2) Tenzij anders is overeengekomen, worden de kosten van optreden door een Partij op verzoek van een andere Partij op billijke wijze berekend overeenkomstig het recht en de geldende praktijk van de hulpverlenende Partij, betreffende de vergoeding van dergelijke kosten.

3) De Partij die om hulp verzoekt en de hulpverlenende Partij werken, indien van toepassing, samen bij de afhandeling van een vordering naar aanleiding van een aanspraak op vergoeding. Daartoe schenken zij de nodige aandacht aan bestaande rechtsregimes. Wanneer de aldus afgehandelde vordering niet leidt tot volledige vergoeding van de met de hulp gemoeide uitgaven, kan de Partij die om de hulp verzoekt de hulpverlenende Partij vragen af te zien van aanspraak op terugbetaling van uitgaven die de vergoeding overstijgen, of vragen om verlaging van de in overeenstemming met het tweede lid berekende kosten. Zij kan ook verzoeken om uitstel van vergoeding van bedoelde kosten. Bij de behandeling van een dergelijk verzoek schenkt de hulpverlenende Partij de nodige aandacht aan de behoeften van de ontwikkelingslanden.

4) De bepalingen van dit Protocol mogen niet zodanig worden geïnterpreteerd dat daardoor afbreuk wordt gedaan aan de rechten van Partijen betreffende het op derden verhalen van de kosten van maatregelen naar aanleiding van verontreiniging of de dreiging van verontreiniging, zulks uit hoofde van andere toepasselijke bepalingen en regels van nationaal en internationaal recht.

Protocol on Preparedness, Response and Co-operation to Pollution Incidents by Hazardous and Noxious Substances, 2000**Foreword**

By resolution 10, the 1990 Conference on International Co-operation on Oil Pollution Preparedness and Response invited the International Maritime Organization to initiate work to develop an appropriate instrument to expand the scope of the International Convention on Oil Pollution Preparedness, Response and Co-operation, 1990, to apply, in whole or in part, to pollution incidents by hazardous substances other than oil and prepare a proposal to this end.

Pursuant to this resolution, the Marine Environment Protection Committee prepared and, at its forty-second session in November 1998, adopted in principle a draft protocol on preparedness, response and co-operation to pollution incidents by hazardous and noxious substances. Together with the [OPRC Convention](#), the OPRC-HNS Protocol will provide a framework for international co-operation in establishing systems for preparedness and response at the national, regional and global levels; in improving scientific and technological understanding and knowledge in this field; in promoting technical co-operation in response techniques; and, in developing specialized training programmes.

In accordance with Article 2(b) of the Convention on the International Maritime Organization and in conformity with resolution 10 of the above-mentioned Conference, the Marine Environment Protection Committee of the Organization at its forty-second session recommended, and the Council, at its eighty-second session decided, to convene a diplomatic conference to consider the adoption of a protocol on preparedness, response and co-operation to pollution incidents by hazardous and noxious substances.

In accordance with the decision of the Council, the diplomatic conference was convened by IMO and held in London at its Headquarters from 9 to 15 March 2000. In addition to the Final Act, the Conference adopted the Protocol on Preparedness, Response and Co-operation to Pollution Incidents by Hazardous and Noxious Substances, 2000. The Conference also adopted six resolutions, which are contained in the Attachment to the Final Act.

This publication reproduces the texts of the Final Act of the Conference, including its Attachments, and the Protocol on Preparedness, Response and Co-operation to Pollution Incidents by Hazardous and Noxious Substances, 2000.

Contents

Final Act of the Conference on International Co-operation on Preparedness and Response to Pollution Incidents by Hazardous and Noxious Substances

Attachment 1 to the Final Act: Protocol on Preparedness, Response and Co-operation to Pollution Incidents by Hazardous and Noxious Substances, 2000

Attachment 2 to the Final Act: Conference resolutions

Resolution 1 - Accession to the International Convention on Oil Pollution Preparedness, Response and Co-operation, 1990 (OPRC Convention) and ratification and early implementation of the Protocol on Preparedness, Response and Co-operation to Pollution Incidents by Hazardous and Noxious Substances, 2000 (OPRC-HNS Protocol)

Resolution 2 – Early entry into force of the International Convention on Liability and Compensation for Damage in connection with the Carriage of Hazardous and Noxious Substances by Sea, 1996 (1996 HNS Convention)

Resolution 3 – Promotion of technical assistance

Resolution 4 – Development and implementation of a training programme for preparedness and response to pollution incidents by hazardous and noxious substances

Resolution 5 – Technical co-operation

Resolution 6 – Early implementation of the provisions of article 10 of the Protocol on Preparedness, Response and Co-operation to Pollution Incidents by Hazardous and Noxious Substances, 2000 (OPRC-HNS Protocol)

**FINAL ACT OF THE CONFERENCE ON
INTERNATIONAL CO-OPERATION ON PREPAREDNESS
AND RESPONSE TO POLLUTION INCIDENTS
BY HAZARDOUS AND NOXIOUS SUBSTANCES**

1. Resolution 10 of the 1990 Conference on International Co-operation on Oil Pollution Preparedness and Response (OPRC Conference), invited the International Maritime Organization (Organization) to initiate work to develop an appropriate instrument to expand the scope of the International Convention on Oil Pollution Preparedness, Response and Co-operation, 1990, to apply, in whole or in part, to pollution incidents by hazardous substances other than oil and prepare a proposal to this end.
2. In accordance with Article 2 (b) of the Convention on the International Maritime Organization and in conformity with resolution 10 of the OPRC Conference, the Marine Environment Protection Committee of the Organization at its forty-second session recommended, and the Council, at its eighty-second session, decided to convene a diplomatic conference to consider the adoption of a protocol on preparedness, response and cooperation to pollution incidents by hazardous and noxious substances.
3. The Conference was held at the Headquarters of the Organization in London from 9 to 15 March 2000.
4. Representatives of 79 States participated in the Conference, namely the representatives of:

Algeria
Angola
Antigua and Barbuda
Argentina
Australia
Austria
Bahamas
Bangladesh
Barbados

Belgium
Brazil
Canada
Chile
China
Colombia
Congo
Côte d'Ivoire
Cuba
Cyprus
Democratic People's
Republic of Korea
Denmark
Dominica
Ecuador
Egypt
El Salvador
Estonia
Finland
France
Gabon
Germany
Greece
India
Indonesia
Iran , Islamic Republic of
Ireland
Israel
Italy
Jamaica
Japan
Kenya
Latvia
Liberia
Malaysia
Malta
Marshall Islands
Mexico
Morocco
Namibia
Netherlands
New Zealand
Nigeria
Norway
Oman
Panama
Peru
Philippines
Poland
Portugal
Republic of Korea
Russian Federation
Saint Vincent and the Grenadines
Saudi Arabia
Singapore
Slovenia
South Africa
Spain
Sweden

Syrian Arab Republic
 Thailand
 Trinidad and Tobago
 Tunisia
 Turkey
 Ukraine
 United Kingdom
 United States
 Uruguay
 Vanuatu
 Venezuela
 Yemen

5. The following Associate Member of the Organization was represented at the Conference:

Hong Kong, China

6. The following organization of the United Nations system was represented at the Conference:

United Nations Environment Programme (UNEP)

7. Observers from the following intergovernmental organizations attended the Conference:

Commission of the European Communities (EC)
 International Mobile Satellite Organization (IMSO)

8. Observers from the following non-governmental international organizations also attended the Conference:

International Chamber of Shipping (ICS)
 International Union of Marine Insurance (IUMI)
 International Confederation of Free Trade Unions (ICFTU)
 Baltic and International Maritime Council (BIMCO)
 International Association of Classification Societies (IACS)
 Oil Companies International Marine Forum (OCIMF)
 International Federation of Shipmaster's Associations (IFSMA)
 Association of European Shipbuilders and Shiprepairers (AWES)
 Society of International Gas Tanker and Terminal Operators Limited (SIGTTO)
 International Road Transport Union (IRU)
 Greenpeace International
 International Association of Dry Cargo Shipowners (INTERCARGO)
 Institute of Marine Engineers (IME)
 International Tanker Owners Pollution Federation Limited (ITOPF)
 International Union for Conservation of Nature and Natural Resources (IUCN)
 International Association of Oil & Gas Producers (OGP)
 World Nuclear Transport Institute (WNTI)

9. The Conference was opened by Mr. W.A. O'Neil, Secretary-General of the International Maritime Organization.

10. The Conference elected Mr. R. Stamm (Germany), as President of the Conference.

11. The Vice-Presidents elected by the Conference were:

Capt. L. Diaz-Monclus (Venezuela)
 Mr. G. Eneh (Nigeria)

Capt. A. Othman (Malaysia)

12. The Secretariat of the Conference consisted of the following officers:

Secretary-General: Mr. W.A. O'Neil,
Secretary-General of the
International Maritime Organization

Executive Secretary: Mr. O. Khalimonov
Director of the
Marine Environment Division

Deputy Executive:
Secretaries: Mr. K. Sekimizu
Senior Deputy-Director of the
Marine Environment Division

Mr. J.-C. Sainlos
Senior Deputy-Director of the
Marine Environment Division

13. The Conference established a Conference Working Group with the mandate to consider the draft text of a protocol on preparedness, response and co-operation to pollution incidents by hazardous and noxious substances and of related resolutions.

14. The officers elected for the Conference Working group were as follows:

Chairman: Mr. T. Melhuish (Canada)

Vice-Chairmen: Mr. Jin-Ho Park (Republic of Korea)
Mr. Mohamed Ibrahim El Shinawy (Egypt)

15. The Conference used as the basis of its work the following documents proposed by the Marine Environment Protection Committee:

- draft text of a protocol on preparedness, response and co-operation to pollution incidents by hazardous and noxious substances prepared by the Marine Environment Protection Committee; and
- draft conference resolutions prepared by the Marine Environment Protection Committee

16. The Conference also considered proposals and comments on the above-mentioned documents submitted to the Conference by Governments and the Associate Member of the Organization.

17. As a result of its deliberations, as recorded in the Records of Decisions of the Plenary sessions, the Conference adopted the Protocol on Preparedness, Response and Co-operation to Pollution Incidents by Hazardous and Noxious Substances, 2000. The Protocol is contained in Attachment 1 to this Final Act.

18. The Conference further adopted the following resolutions:

Resolution 1 Accession to the International Convention on Oil Pollution Preparedness, Response and Co-operation, 1990 ([OPRC Convention](#)) and ratification and early implementation of the Protocol on Preparedness, Response and Co-operation to

- Pollution Incidents by Hazardous and Noxious Substances, 2000 (OPRC-HNS Protocol)
- Resolution 2 Early entry into force of the International Convention on Liability and Compensation for Damage in connection with the Carriage of Hazardous and Noxious Substances by Sea, 1996 (1996 HNS Convention)
- Resolution 3 Promotion of technical assistance
- Resolution 4 Development and implementation of a training programme for preparedness and response to pollution incidents by hazardous and noxious substances
- Resolution 5 Technical co-operation
- Resolution 6 Early implementation of the provisions of article 10 of the Protocol on Preparedness, Response and Co-operation to Pollution Incidents by Hazardous and Noxious Substances, 2000 (OPRC-HNS Protocol)

These resolutions are contained in Attachment 2 to this Final Act.

19. The Final Act, including its Attachments, is established in a single original text in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages which is to be deposited with the Secretary-General of the Organization.

20. The Secretary-General of the Organization shall send certified copies of this Final Act with Attachment 2 and certified true copies of the OPRC-HNS Protocol to the Governments of the States invited to be represented at this Conference in accordance with the wishes of those Governments.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned* have affixed their signatures to this Final Act.

DONE AT LONDON this fifteenth day of March two thousand.

*Signatures omitted

Attachment 1
to the Final Act

**PROTOCOL ON PREPAREDNESS, RESPONSE AND
CO-OPERATION TO POLLUTION INCIDENTS BY
HAZARDOUS AND NOXIOUS SUBSTANCES, 2000**

THE PARTIES TO THE PRESENT PROTOCOL,

BEING PARTIES to the International Convention on Oil Pollution Preparedness, Response and Co-operation, done at London on 30 November 1990,

TAKING INTO ACCOUNT Resolution 10, on the expansion of the scope of the International Convention on Oil Pollution Preparedness, Response and Co-operation 1990, to include hazardous and noxious substances, adopted by the Conference on International Co-operation on Oil Pollution Preparedness and Response 1990,

FURTHER TAKING INTO ACCOUNT that pursuant to Resolution 10 of the Conference on International Co-operation on Oil Pollution Preparedness and Response 1990, the International Maritime Organization has intensified its work, in collaboration with all

interested international organizations, on all aspects of preparedness, response and co-operation to pollution incidents by hazardous and noxious substances,

TAKING ACCOUNT of the "polluter pays" principle as a general principle of international environmental law,

BEING MINDFUL of the development of a strategy for incorporating the precautionary approach in the policies of the International Maritime Organization,

MINDFUL ALSO that, in the event of a pollution incident by hazardous and noxious substances, prompt and effective action is essential in order to minimize the damage which may result from such an incident,

HAVE AGREED as follows:

ARTICLE 1

General provisions

(1) Parties undertake, individually or jointly, to take all appropriate measures in accordance with the provisions of this Protocol and the Annex thereto to prepare for and respond to a pollution incident by hazardous and noxious substances.

(2) The Annex to this Protocol shall constitute an integral part of this Protocol and a reference to this Protocol constitutes at the same time a reference to the Annex.

(3) This Protocol shall not apply to any warship, naval auxiliary or other ship owned or operated by a State and used, for the time being, only on government non-commercial service. However, each Party shall ensure by the adoption of appropriate measures not impairing the operations or operational capabilities of such ships owned or operated by it, that such ships act in a manner consistent, so far as is reasonable and practicable, with this Protocol.

ARTICLE 2

Definitions

For the purposes of this Protocol:

(1) *Pollution incident by hazardous and noxious substances* (hereinafter referred to as "pollution incident") means any occurrence or series of occurrences having the same origin, including fire or explosion, which results or may result in a discharge, release or emission of hazardous and noxious substances and which poses or may pose a threat to the marine environment, or to the coastline or related interests of one or more States, and which requires emergency action or immediate response.

(2) *Hazardous and noxious substances* means any substance other than oil which, if introduced into the marine environment is likely to create hazards to human health, to harm living resources and marine life, to damage amenities or to interfere with other legitimate uses of the sea.

(3) *Sea ports and hazardous and noxious substances handling facilities* means those ports or facilities where such substances are loaded into or unloaded from ships.

(4) *Organization* means the International Maritime Organization.

(5) *Secretary-General* means the Secretary-General of the Organization.

(6) *OPRC Convention* means the International Convention on Oil Pollution Preparedness, Response and Co-operation, 1990.

ARTICLE 3

Emergency plans and reporting

(1) Each Party shall require that ships entitled to fly its flag have on-board a pollution incident emergency plan and shall require masters or other persons having charge of such ships to follow reporting procedures to the extent required. Both planning requirements and reporting procedures shall be in accordance with applicable provisions of the conventions developed within the Organization which have entered into force for that Party. On-board pollution incident emergency plans for offshore units, including Floating Production, Storage and Offloading Facilities and Floating Storage Units, should be dealt with under national provisions and/or company environmental management systems, and are excluded from the application of this article.

(2) Each Party shall require that authorities or operators in charge of sea ports and hazardous and noxious substances handling facilities under its

jurisdiction as it deems appropriate have pollution incident emergency plans or similar arrangements for hazardous and noxious substances that it deems appropriate which are co-ordinated with the national system established in accordance with article 4 and approved in accordance with procedures established by the competent national authority.

(3) When the appropriate authorities of a Party learn of a pollution incident, they shall notify other States whose interests are likely to be affected by such incident.

ARTICLE 4

National and regional systems for preparedness and response

(1) Each Party shall establish a national system for responding promptly and effectively to pollution incidents. This system shall include as a minimum:

(a) the designation of:

- (i) the competent national authority or authorities with responsibility for preparedness for and response to pollution incidents;
 - (ii) the national operational contact point or points; and
 - (iii) an authority which is entitled to act on behalf of the State to request assistance or to decide to render the assistance requested;
- (b) a national contingency plan for preparedness and response which includes the organizational relationship of the various bodies involved, whether public or private, taking into account guidelines developed by the Organization.

(2) In addition, each Party within its capabilities either individually or through bilateral or multilateral co-operation and, as appropriate, in co-operation with the shipping industries and industries dealing with hazardous and noxious substances, port authorities and other relevant entities, shall establish:

- (a) a minimum level of pre-positioned equipment for responding to pollution incidents commensurate with the risk involved, and programmes for its use;

- (b) a programme of exercises for pollution incident response organizations and training of relevant personnel;
 - (c) detailed plans and communication capabilities for responding to a pollution incident. Such capabilities should be continuously available; and
 - (d) a mechanism or arrangement to co-ordinate the response to a pollution incident with, if appropriate, the capabilities to mobilize the necessary resources.
- (3) Each Party shall ensure that current information is provided to the Organization, directly or through the relevant regional organization or arrangements, concerning:
- (a) the location, telecommunication data and, if applicable, areas of responsibility of authorities and entities referred to in paragraph (1)(a);
 - (b) information on pollution response equipment and expertise in disciplines related to pollution incident response and marine salvage which may be made available to other States, upon request; and
 - (c) its national contingency plan.

ARTICLE 5

International co-operation in pollution response

- (1) Parties agree that, subject to their capabilities and the availability of relevant resources, they will co-operate and provide advisory services, technical support and equipment for the purpose of responding to a pollution incident, when the severity of the incident so justifies, upon the request of any Party affected or likely to be affected. The financing of the costs for such assistance shall be based on the provisions set out in the Annex to this Protocol.
- (2) A Party which has requested assistance may ask the Organization to assist in identifying sources of provisional financing of the costs referred to in paragraph (1).
- (3) In accordance with applicable international agreements, each Party shall take necessary legal or administrative measures to facilitate:
- (a) the arrival and utilization in and departure from its territory of ships, aircraft and other modes of transport engaged in responding to a pollution incident or transporting personnel, cargoes, materials and equipment required to deal with such an incident; and
 - (b) the expeditious movement into, through, and out of its territory of personnel, cargoes, materials and equipment referred to in subparagraph (a).

ARTICLE 6

Research and development

- (1) Parties agree to co-operate directly or, as appropriate, through the Organization or relevant regional organizations or arrangements in the promotion and exchange of results of research and development programmes relating to the enhancement of the state-of-the-art of preparedness for and response to pollution incidents, including technologies and techniques for surveillance, containment, recovery, dispersion, clean-up and otherwise minimizing or mitigating the effects of pollution incidents, and for restoration.

(2) To this end, Parties undertake to establish directly or, as appropriate, through the Organization or relevant regional organizations or arrangements, the necessary links between Parties' research institutions.

(3) Parties agree to co-operate directly or through the Organization or relevant regional organizations or arrangements to promote, as appropriate, the holding on a regular basis of international symposia on relevant subjects, including technological advances in techniques and equipment for responding to pollution incidents.

(4) Parties agree to encourage, through the Organization or other competent international organizations, the development of standards for compatible hazardous and noxious substances pollution combating techniques and equipment.

ARTICLE 7

Technical co-operation

(1) Parties undertake directly or through the Organization and other international bodies, as appropriate, in respect of preparedness for and response to pollution incidents, to provide support for those Parties which request technical assistance:

- (a) to train personnel;
- (b) to ensure the availability of relevant technology, equipment and facilities;
- (c) to facilitate other measures and arrangements to prepare for and respond to pollution incidents; and
- (d) to initiate joint research and development programmes.

(2) Parties undertake to co-operate actively, subject to their national laws, regulations and policies, in the transfer of technology in respect of preparedness for and response to pollution incidents.

ARTICLE 8

Promotion of bilateral and multilateral co-operation in preparedness and response

Parties shall endeavour to conclude bilateral or multilateral agreements for preparedness for and response to pollution incidents. Copies of such agreements shall be communicated to the Organization which should make them available on request to the Parties.

ARTICLE 9

Relation to other conventions and other agreements

Nothing in this Protocol shall be construed as altering the rights or obligations of any Party under any other convention or international agreement.

ARTICLE 10

Institutional arrangements

(1) Parties designate the Organization, subject to its agreement and the availability of adequate resources to sustain the activity, to perform the following functions and activities:

- (a) information services:

- (i) to receive, collate and disseminate on request the information provided by Parties and relevant information provided by other sources; and
- (ii) to provide assistance in identifying sources of provisional financing of costs;
 - (b) education and training:
 - (i) to promote training in the field of preparedness for and response to pollution incidents; and
 - (ii) to promote the holding of international symposia;
 - (c) technical services:
 - (i) to facilitate co-operation in research and development;
 - (ii) to provide advice to States establishing national or regional response capabilities; and
 - (iii) to analyse the information provided by Parties and relevant information provided by other sources and provide advice or information to States;
 - (d) technical assistance:
 - (i) to facilitate the provision of technical assistance to States establishing national or regional response capabilities; and
 - (ii) to facilitate the provision of technical assistance and advice, upon the request of States faced with major pollution incidents.

(2) In carrying out the activities specified in this article, the Organization shall endeavour to strengthen the ability of States individually or through regional arrangements to prepare for and combat pollution incidents, drawing upon the experience of States, regional agreements and industry arrangements and paying particular attention to the needs of developing countries.

(3) The provisions of this article shall be implemented in accordance with a programme developed and kept under review by the Organization.

ARTICLE 11

Evaluation of the Protocol

Parties shall evaluate within the Organization the effectiveness of the Protocol in the light of its objectives, particularly with respect to the principles underlying co-operation and assistance.

ARTICLE 12

Amendments

- (1) This Protocol may be amended by one of the procedures specified in the following paragraphs.
- (2) Amendment after consideration by the Organization:
 - (a) Any amendment proposed by a Party to the Protocol shall be submitted to the Organization and circulated by the Secretary-General to all Members of the Organization and all Parties at least six months prior to its consideration.

- (b) Any amendment proposed and circulated as above shall be submitted to the Marine Environment Protection Committee of the Organization for consideration.
 - (c) Parties to the Protocol, whether or not Members of the Organization, shall be entitled to participate in the proceedings of the Marine Environment Protection Committee.
 - (d) Amendments shall be adopted by a two thirds majority of only the Parties to the Protocol present and voting.
 - (e) If adopted in accordance with subparagraph (d), amendments shall be communicated by the Secretary-General to all Parties to the Protocol for acceptance.
 - (f)
 - (i) An amendment to an article or the Annex of the Protocol shall be deemed to have been accepted on the date on which two thirds of the Parties have notified the Secretary-General that they have accepted it.
 - (ii) An amendment to an appendix shall be deemed to have been accepted at the end of a period to be determined by the Marine Environment Protection Committee at the time of its adoption, in accordance with subparagraph (d), which period shall not be less than ten months, unless within that period an objection is communicated to the Secretary-General by not less than one third of the Parties.
 - (g)
 - (i) An amendment to an article or the Annex of the Protocol accepted in conformity with subparagraph (f)(i) shall enter into force six months after the date on which it is deemed to have been accepted with respect to the Parties which have notified the Secretary-General that they have accepted it.
 - (ii) An amendment to an appendix accepted in conformity with subparagraph (f)(ii) shall enter into force six months after the date on which it is deemed to have been accepted with respect to all Parties with the exception of those which, before that date, have objected to it. A Party may at any time withdraw a previously communicated objection by submitting a notification to that effect to the Secretary-General.
- (3) Amendment by a Conference:
- (a) Upon the request of a Party, concurred with by at least one third of the Parties, the Secretary-General shall convene a Conference of Parties to the Protocol to consider amendments to the Protocol.
 - (b) An amendment adopted by such a Conference by a two thirds majority of those Parties present and voting shall be communicated by the Secretary-General to all Parties for their acceptance.
 - (c) Unless the Conference decides otherwise, the amendment shall be deemed to have been accepted and shall enter into force in accordance with the procedures specified in paragraph (2)(f) and (g).
- (4) The adoption and entry into force of an amendment constituting an addition of an Annex or an appendix shall be subject to the procedure applicable to an amendment to the Annex.
- (5) Any Party which:
- (a) has not accepted an amendment to an article or the Annex under paragraph (2)(f)(i);
or

- (b) has not accepted an amendment constituting an addition of an Annex or an appendix under paragraph (4); or
- (c) has communicated an objection to an amendment to an appendix under paragraph (2)(f)(ii)

shall be treated as a non-Party only for the purpose of the application of such amendment. Such treatment shall terminate upon the submission of a notification of acceptance under paragraph (2)(f)(i) or withdrawal of the objection under paragraph (2)(g)(ii).

(6) The Secretary-General shall inform all Parties of any amendment which enters into force under this article, together with the date on which the amendment enters into force.

(7) Any notification of acceptance of, objection to, or withdrawal of objection to, an amendment under this article shall be communicated in writing to the Secretary-General who shall inform Parties of such notification and the date of its receipt.

(8) An appendix to the Protocol shall contain only provisions of a technical nature.

ARTICLE 13

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

(1) This Protocol shall remain open for signature at the Headquarters of the Organization from 15 March 2000 until 14 March 2001 and shall thereafter remain open for accession. Any State party to the [OPRC Convention](#) may become Party to this Protocol by:

- (a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
- (b) signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval; or
- (c) accession.

(2) Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of an instrument to that effect with the Secretary-General.

ARTICLE 14

States with more than one system of law

(1) If a State party to the OPRC Convention comprises two or more territorial units in which different systems of law are applicable in relation to matters dealt with in this Protocol, it may at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession declare that this Protocol shall extend to all its territorial units or only to one or more of them to which the application of the OPRC Convention has been extended, and may modify this declaration by submitting another declaration at any time.

(2) Any such declarations shall be notified to the depositary in writing and shall state expressly the territorial unit or units to which the Protocol applies. In the case of modification the declaration shall state expressly the territorial unit or units to which the application of the Protocol shall be further extended and the date on which such extension takes effect.

ARTICLE 15*Entry into force*

- (1) This Protocol shall enter into force twelve months after the date on which not less than fifteen States have either signed it without reservation as to ratification, acceptance or approval or have deposited the requisite instruments of ratification, acceptance, approval or accession in accordance with article 13.
- (2) For States which have deposited an instrument of ratification, acceptance, approval or accession in respect of this Protocol after the requirements for entry into force thereof have been met but prior to the date of entry into force, the ratification, acceptance, approval or accession shall take effect on the date of entry into force of this Protocol or three months after the date of deposit of the instrument, whichever is the later date.
- (3) For States which have deposited an instrument of ratification, acceptance, approval or accession after the date on which this Protocol entered into force, this Protocol shall become effective three months after the date of deposit of the instrument.
- (4) After the date on which an amendment to this Protocol is deemed to have been accepted under article 12, any instrument of ratification, acceptance, approval or accession deposited shall apply to this Protocol as amended.

ARTICLE 16*Denunciation*

- (1) This Protocol may be denounced by any Party at any time after the expiry of five years from the date on which this Protocol enters into force for that Party.
- (2) Denunciation shall be effected by notification in writing to the Secretary-General.
- (3) A denunciation shall take effect twelve months after receipt of the notification of denunciation by the Secretary-General or after the expiry of any longer period which may be indicated in the notification.
- (4) A Party denouncing the OPRC Convention also automatically denounces the Protocol.

ARTICLE 17*Depositary*

- (1) This Protocol shall be deposited with the Secretary-General.
- (2) The Secretary-General shall:
- (a) inform all States which have signed this Protocol or acceded thereto of:
 - (i) each new signature or deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession, together with the date thereof;
 - (ii) any declaration made under article 14;
 - (iii) the date of entry into force of this Protocol; and
 - (iv) the deposit of any instrument of denunciation of this Protocol together with the date on which it was received and the date on which the denunciation takes effect;

- (b) transmit certified true copies of this Protocol to the Governments of all States which have signed this Protocol or acceded thereto.

(3) As soon as this Protocol enters into force, a certified true copy thereof shall be transmitted by the depositary to the Secretary-General of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

ARTICLE 18

Languages

This Protocol is established in a single original in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized by their respective Governments for that purpose, have signed this Protocol.*

DONE AT London this fifteenth day of March two thousand.

* Signatures omitted.

Annex

Reimbursement of costs of assistance

- (a) Unless an agreement concerning the financial arrangements

governing actions of Parties to deal with pollution incidents has been concluded on a bilateral or multilateral basis prior to the pollution incident, Parties shall bear the costs of their respective actions in dealing with pollution in accordance with subparagraph (i) of subparagraph (ii).

- i. If the action was taken by one Party at the express request of another Party, the requesting Party shall reimburse to the assisting Party the costs of its action. The requesting Party may cancel its request at any time, but in that case it shall bear the costs already incurred or committed by the assisting Party.

- ii. If the action was taken by a Party on its own initiative, this Party shall bear the costs of its action.

- a. The principles laid down in subparagraph (a) shall apply unless the Parties concerned otherwise agree in any individual case.

- Unless otherwise agreed, the costs of action taken by a Party at the request of another Party shall be fairly calculated according to the law and current practice of the assisting Party concerning the reimbursement of such costs.

- The Party requesting assistance and the assisting Party shall, where appropriate, co-operate in concluding any action in response to a compensation claim. To that end, they shall give due consideration to existing legal regimes. Where the action thus concluded does not permit full compensation for expenses incurred in the assistance operation, the Party requesting assistance may ask the assisting Party

to waive reimbursement of the expenses exceeding the sums compensated or to reduce the costs which have been calculated in accordance with paragraph (2). It may also request a postponement of the reimbursement of such costs. In considering such a request, assisting Parties shall give due consideration to the needs of the developing countries.

- The provisions of this Protocol shall not be interpreted as in any way prejudicing the rights of Parties to recover from third parties the costs of actions to deal with pollution or the threat of pollution under other applicable provisions and rules of national and international law.

*Attachment 2
to the Final Act*

CONFERENCE RESOLUTIONS

Resolution 1

Accession to the International Convention on Oil Pollution Preparedness, Response and co-operation, 1990 ([OPRC Convention](#)) and ratification and early implementation of the Protocol on Preparedness, Response and Co-operation to Pollution Incidents by Hazardous and Noxious Substances, 2000 (OPRC-HNS Protocol)

THE CONFERENCE,

HAVING ADOPTED the Protocol on Preparedness, Response and Co-operation to Pollution Incidents by Hazardous and Noxious Substances, 2000, (OPRC-HNS Protocol),

MINDFUL that, at the time of adoption of the OPRC-HNS Protocol, 52 States are Parties to the OPRC Convention,

BEING AWARE that accession to the OPRC Convention is a prerequisite for becoming a Party to the OPRC-HNS Protocol,

DESIRING that the provisions of the OPRC-HNS Protocol should become effective as soon as possible to facilitate international co-operation on preparedness for and response to pollution incidents by hazardous and noxious substances,

- URGES all States that are not party to the OPRC Convention, including those which have not participated in this Conference, to accede to the OPRC Convention as soon as possible;
- CALLS UPON all States Parties to the OPRC Convention to become Parties to the OPRC-HNS Protocol and to implement its provisions as soon as possible;
- URGES FURTHER all States to establish, as soon as and to the extent

possible, national systems for responding to pollution incidents by hazardous and noxious substances;

- URGES ALSO all States, pending the entry into force of the OPRC-HNS Protocol, to co-operate among themselves and with the International Maritime Organization, as appropriate, in exchanging information on pollution incidents by hazardous and noxious substances and in facilitating prompt assistance in the event of a major pollution incident.

Resolution 2

Early entry into force of the International Convention on Liability and Compensation for Damage in connection with the Carriage of Hazardous and Noxious Substances by Sea, 1996 (1996 HNS Convention)

THE CONFERENCE,

HAVING ADOPTED the Protocol on Preparedness, Response and Co-operation to Pollution Incidents by Hazardous and Noxious Substances, 2000, (OPRC-HNS Protocol),

RECOGNIZING that the International Convention on Oil Pollution Preparedness, Response and Co-operation, 1990 (OPRC Convention) draws special attention to the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, 1969 (CLC 1969) and the International Convention on the Establishment of an International Fund for Compensation for Oil Pollution Damage, 1971 (FUND 1971) and being aware of the Protocol of 1992 to amend the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, 1969 (CLC Protocol 1992) and the Protocol of 1992 to amend the International Convention on the Establishment of an International Fund for Compensation for Oil Pollution Damage, 1971 (FUND Protocol 1992),

RECOGNIZING ALSO that measures introduced by the OPRC-HNS Protocol take into account the provisions of other important conventions developed by the International Maritime Organization, in particular the International Convention for the Prevention of Pollution from Ships, 1973, as modified by the Protocol of 1978 relating thereto, as amended (MARPOL 73/78),

BEARING IN MIND the liability and compensation regime established by the International Convention on Liability and Compensation for Damage in connection with the Carriage of Hazardous and Noxious Substances by Sea, 1996,

DESIRING that the provisions of the International Convention on Liability and Compensation for Damage in connection with the Carriage of Hazardous and Noxious Substances by Sea, 1996 should become effective as soon as possible,

CALLS UPON all States, including those that have not participated in this Conference, to become Parties to the 1996 HNS Convention, with a view to its early entry into force.

Resolution 3

Promotion of technical assistance

THE CONFERENCE,

HAVING ADOPTED the Protocol on Preparedness, Response and Co-operation to Pollution Incidents by Hazardous and Noxious Substances, 2000, (OPRC-HNS Protocol),

NOTING that key elements for the success of any action to respond to pollution incidents by hazardous and noxious substances are good administrative organization in the countries concerned in this field and, at least, a minimum level of technical preparation,

BEING AWARE of the difficulties that may be encountered by certain States in establishing such an organization and in preparation through their own resources,

RECOGNIZING the role played in this connection by the International Maritime Organization (Organization), by regional agreements, by bilateral co-operation and by Government and industry programmes,

RECOGNIZING ALSO the contribution made by the Organization's technical co-operation programme, the United Nations Development Programme, the United Nations Environment Programme and national aid agencies in this regard,

NOTING ALSO resolution A.677 (16) of the Assembly of the Organization which invites the Secretary-General of the Organization to undertake on a priority basis an evaluation of the technical assistance needs of some countries with a view to formulating the long-term objectives of the Organization's technical assistance programme in the environment field, and to report the outcome to the Assembly of the Organization,

8. REQUESTS Member States of the Organization, in co-operation with the Organization when appropriate, other interested States, competent international and regional organizations and industry programmes, to strengthen support for countries needing assistance, especially in:

- a. the training of personnel;
- b. ensuring the availability of relevant technologies, equipment and facilities, necessary for preparedness and response to pollution incidents by hazardous and noxious substances, so as to enable them to establish at least the minimum structures and resources for responding to such incidents commensurate with the perceived pollution risks;

2. REQUESTS ALSO Member States, in co-operation with the Organization when appropriate, other interested States, competent international or regional organizations and industry programmes, to strengthen support for countries needing assistance in the initiation of joint research and development programmes;

3. URGES Member States to provide such support without delay, *inter alia*, through bilateral or multilateral co-operation.

Resolution 4

Development and implementation of a training programme
for preparedness and response to pollution incidents
by hazardous and noxious substances

THE CONFERENCE,

HAVING ADOPTED the Protocol on Preparedness, Response and Co-operation to Pollution Incidents by Hazardous and Noxious Substances, 2000, (OPRC-HNS Protocol),

NOTING that a key element in the strategy of the International Maritime Organization (Organization) for protection of the marine environment is the enhancement of national and regional capacity to prevent, prepare for, respond to, and mitigate marine pollution incidents and to promote technical co-operation to this end,

BEING AWARE that the capability of a State to respond to a pollution incident by hazardous and noxious substances depends on the initial assessment, the availability of suitable hazardous and noxious substances combating equipment, where feasible, as well as of trained response personnel,

RECOGNIZING the role of the Organization in facilitating and organizing national, regional and global training courses and in developing training aids aimed at providing the necessary technical expertise, in particular for countries needing assistance in the field of responding to marine pollution incidents,

RECOGNIZING ALSO, the unique characteristics of hazardous and noxious substances, and the role of industry in particular the chemical industry in providing specialized training,

RECOGNIZING FURTHER the support of the United Nations Development Programme, the United Nations Environment Programme and several Member States of the Organization for the training component of the Organization's technical co-operation programme,

CONSIDERING the need for an increased global effort by all those concerned with the maritime transport of hazardous and noxious substances and their environmental impact toward the development of a global training programme for preparedness and response to pollution incidents by hazardous and noxious substances,

- INVITES the Secretary-General of the Organization, in co-operation with interested Governments, relevant international and regional organizations and, in particular, chemical and shipping industries, to take appropriate action to ensure that a comprehensive training programme be developed for preparedness and response to pollution incidents by hazardous and noxious substances;

- INVITES ALSO the Marine Environment Protection Committee of the Organization, on the basis of proposals made by the Secretary-General, to consider and endorse, as appropriate, such training programme for preparedness and response to pollution incidents by hazardous and noxious substances;

- INVITES FURTHER Member States of the Organization to endeavour

to make available the expertise necessary for the development and implementation of appropriate training programmes.

Resolution 5

Technical co-operation

THE CONFERENCE,

HAVING ADOPTED the Protocol on Preparedness, Response and Co-operation to Pollution Incidents by Hazardous and Noxious Substances, 2000, (OPRC-HNS Protocol),

NOTING that a key element in the strategy of the International Maritime Organization (Organization) for protection of the marine environment is the enhancement of national and regional capacity to prevent, prepare for, respond to, and mitigate marine pollution incidents and to promote technical co-operation to this end,

RECOGNIZING the wide variety of hazardous and noxious substances, each of which requires specialized response functions and technical expertise,

RECOGNIZING ALSO the inherent hazards associated with these substances,

CONVINCED that it is desirable to establish close co-operation between a State that has suffered pollution by hazardous and noxious substances and the entities that handle such substances, in connection with maritime transportation,

REQUESTS co-operation between Member States of the Organization and those entities that handle hazardous and noxious substances to provide assistance to those responding to pollution incidents by hazardous and noxious substances.

Resolution 6

Early Implementation of the provisions of article 10 of the
Protocol on Preparedness, Response and Co-operation
to Pollution Incidents by Hazardous and Noxious
Substances, 2000 (OPRC-HNS Protocol)

THE CONFERENCE,

HAVING ADOPTED the Protocol on Preparedness, Response and Co-operation to Pollution Incidents by Hazardous and Noxious Substances, 2000, (OPRC-HNS Protocol),

BEARING IN MIND the relevant provisions of the International Convention on Oil Pollution Preparedness, Response and Co-operation, 1990 (OPRC Convention),

NOTING the provisions of resolution A.448(XI) of the Assembly of the International Maritime Organization (Organization) on regional arrangements for combating major

incidents or threats of marine pollution, and noting further Assembly resolutions A.349 (IX) and A.677 (16), on technical assistance in the field of protection of the marine environment,

NOTING ALSO, in particular, that article 10 of the OPRC-HNS Protocol by which the Parties designated the Organization, subject to its agreement and the availability of adequate resources to sustain the activity, to carry out certain functions and activities and to meet certain objectives of the OPRC-HNS Protocol,

RECOGNIZING the importance of early implementation of the objectives of article 10 of the OPRC-HNS Protocol,

- INVITES the Secretary-General of the Organization, pending the entry into force of the OPRC-HNS Protocol, to initiate the early implementation of functions and activities in order to meet the objectives in article 10 of the OPRC-HNS Protocol;
- INVITES ALSO the Organization to provide a forum for discussion of experience gained within regional conventions and agreements concerning response to pollution incidents by hazardous and noxious substances;
- REQUESTS the Secretary-General to present to the Organization, within one year of this Conference, a programme which indicates the way in which the Organization contemplates carrying out the duties mentioned in this OPRC-HNS Protocol;
- INVITES FURTHER the Organization to review periodically progress made in implementing article 10 of the OPRC-HNS Protocol and article 12 of the OPRC Convention, within the framework of a specific body;
- INVITES ALSO Parties to the OPRC Convention to assist the Organization to ensure the co-ordination of such a body by means of a support unit.